ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 589 - ΣΆΒΒΑΤΟ, 27 ΦΛΕΒΆΡΗ 2010
1 ΕΥΡΩ

Κινεζοποίηση του ευρωπαϊκού προλεταριάτου

Τα αντιλαϊκά «πακέτα» δεν έχουν τέλος

ΣΕΛΙΔΑ 16

Συντάξεις πείνας, όρια ηλικίας τέλος

ΣΕΛΙΔΑ 9

Μοντέρνος ναζισμός

ΣΕΛΙΔΑ 3

Ξεσαλωμένα αφεντικά, εξαχρειωμένοι διανοούμενοι

ΣΕΛΙΔΑ 11

Aegean - Olympic Air

Θα στύψουν εργαζόμενους, καταναλωτές και κράτος

ΣΕΛΙΔΑ 7

Σύμφυτη με τον καπιταλισμό η διαφθορά

ΣΕΛΙΔΑ 3

Αφγανιστάν

Σε φιάσκο εξελίσσεται η επιχείρηση «Μοσταράκ»

ΣΕΛΙΔΑ 5

Παλαιστίνη-Ισραήλ

Δολοφονία μπούμερανγκ

ΣΕΛΙΔΑ 4

ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

27/2: Δομινικανή Δημοκρατία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1844) 27/2/1952: Θάνατος Θεόδωρου Πάγκαλου 27/2/1900: Ιδρυση Εργατικού Κόμματος Αγγλίας 27/2/1968: Ιδρυση ΠΑΚ 27/2/1992: Λήξη πόλεμου του Κόλπου 27/2/1939: Θάνατος Κονσταντίνοβα Κρούπσκαγια 27/2/1975: Απαγωγή του πολιτικού Πέτερ Λόρεντς που ανταλλάσσεται με κρατούμενους της RAF 27/2/1976: Βόμβες στις αμερικάνικες τράπεζες American Express (Ευριπίδου) και Chace Manhattan (Κοραή) 27/2/2006: Εξερράγη μόνο ο πυροκροτητής μηχανισμού στη γαλλική τράπεζα «BNP» (Μαρούσι) 28/2: 1933: Εμπρησμός Ράιχσταγκ 28/2/1986: Δολοφονία Ούλαφ Πάλμε 28/2/1933: Κατάργηση ελευθερίας λόγου και Τύπου από Χίτλερ 28/2/1948: Αποχώρηση και των τελευταίων άγγλων στρατιωτών από την Ινδία 28/2/1976: Καταστροφή εννιά λεωφορείων σε γκαράζ του ΚΤΕΛ (ΕΛΑ) 1/3: Παραγουάη: Ημέρα ηρώων, μνήμης, εθνικής άμυνας, Νότια Κορέα: Ημέρα κινήματος ανεξαρτησίας (1919) 1/3/1988: Εκτέλεση Αλέξανδρου Αθανασιάδη-Μποδοσάκη (17Ν) 1/3/1954: Οι Αμερικανοί ρίχνουν βόμβα υδρογόνου (15 μεγατόνων – 1.150 βόμβες Χιροσίμα) στα νησιά Μπικίνι 1/3/1921: Ανταρσία Κροστάνδης 1/3/1974: Σύλληψη 15 μελών τροτσκιστικών οργανώσεων (ΣΦΠ–ΕΔΕ) 2/3: Μαρόκο: Ημέρα ανεξαρτησίας (1956) 2/3/1931: Γέννηση Μιχαήλ Γκορμπατσόφ 2/3/1972: Εκρηξη βόμβας σε αμερικανικό αυτοκίνητο (Παλαιό Ψυχικό) 2/3/1979: Διαρροή 12.000 τόνων πετρελαίου στους Καλούς Λιμένες Κρήτης από το πετρελαιοφόρο «Μεσσηνιακή Φροντίς» 2/3/1982: Το «Φωτεινό Μονοπάτι» απελευθερώνει 260 κρατούμενους (Περού) 3/3 Χαβάη: Ημέρα Γιαπωνέζας, Μαλάουι: Ημέρα μαρτύρων, Σουδάν: Ημέρα ενότητας 3/3/1957: Απαγχονισμός Γρηγόρη Αυξεντίου (ΕΟΚΑ) 3/3/1922: Η τουρκική διοίκηση στο Saruhan κοινοποιεί λίστα με ονόματα ελλήνων στρατιωτών που πρωτοστάτησαν στις σφαγές της επαρχίας Manisa 3/3/1981: Βόμβα στο πατάρι Μαρινόπουλου (Πανεπιστημίου-Πατησίων), δύο βόμβες στα αυτοκίνητα του εκδότη της Βραδυνής και του αρχισυντάκτη της Ακρόπολης 4/3/1923: Τελευταίο άρθρο του Λένιν στην Πράβντα 5/3/1933: Το κόμμα του Χίτλερ κερδίζει 43.9% των ψήφων στις γερμανικές εκλογές 5/3/1972: Ο Μίκης Θεοδωράκης αποχωρεί από το ΚΚΕ Εσωτερικού, με το οποίο είχε συνταχθεί μετά το σχίσμα του ΚΚΕ 5/3/1913: Δολοφονία Γεώργιου Α' (Σχινάς) 5/3/1951: Εκτέλεση Νίκου Νικηφορίδη για εσχάτη προδοσία 5/3/1953: Θάνατος Ιωσήφ Στάλιν 5/3/1818: Γέννηση Καρλ Μαρξ 5/3/1978: Εκρηξη βόμβας ακροδεξιών στα γραφεία του περιοδικού «Αντί».

● Βεβαίως και φταίει ο μετανάστης από την Αλβανία για το θάνατό του ●●● Αυτός βρέθηκε λάθος ώρα, σε λάθος σημείο, όχι οι μπάτσοι που τον γάζωσαν ●●● Ας δούλευε σε άλλη γειτονιά ●●● Γραμμή στα παπαγαλάκια δίνει ο μηχανισμός του Μαξίμου ●●● «Αν δεν έβγαινε εκτός Ελλάδας ο Γιώργος, θα μας είχαν λιώσει» ●●● Πρέπει να τον ευχαριστήσουμε, δηλαδή, επειδή αντί να μας λιώσουν απλώς μας συνέθλιψαν ●●● Προς παπαγαλάκια: κόψτε αυτό το «μας», γιατί η υπομονή μας εξαντλήθηκε ●●● Περίπτερα και πολυκατοικίες ίσα κι όμοια; ●●● Για να μην πούμε το άλλο, με τα… «μαλλιά κουβάρια» και κατηγορηθούμε ως σεξιστές ●●● Ας το σκεφτούν, πάντως, λίγο καλύτερα, οι ίματζ μέικερ ●●● Κάθε φορά έχουμε έναν «αναντικατάστατο» που μετά τον βγάζουν άχρηστο ●●● Πρώτα Σημίτης, μετά Καραμανλής, τώρα Γιωργάκης, κρύωσε το αστείο ●●● Τώρα εξηγείται γιατί ο Καραμανλής έφταασε τα 125 κιλά ●●● Τρώει για να ξεχάσει το μπινελίκι της Ντόρας τη βραδιά των γαλάζιων εκλογών ●●● Αυτός της τηλεφώνησε για να της δώσει κουράγιο κι αυτή του το 'κλεισε στη μάπα μ' ένα μεγαλοπρεπές «άντε και γ…σου» ●●● Τώρα, μάλιστα, το διέρρευσε και στον Πρετεντεράκο, για να τον κάνει ρόμπα ●●● Είναι μετά να μη πλακωθεί στα παϊδάκια, τα κοκορέτσια και τα σπληνάντερα ο άνθρωπος; ●●● Δε φοβάμαι το θάνατο, δηλώνει ο Μητσοτάκης ●●● Λογικό. Ενας βρυκόλακας ποτέ δεν πεθαίνει ●●● «Βλέπω σήμερα τη λάμψη της αυτοπεποίθησης, της αντεπίθεσης και της νίκης στα μάτια σας», έλεγε ο Σαμαράς στους Νεοδημοκράτες ●●● Τόσο καλό παιδί και να πέσει στα ναρκωτικά… ●●● Μήπως μπορεί κάποιος (λέμε τώρα) να μου λύσει μια απορία; ●●● Αφού οι Αμερικανοναστοϊκοί τους συντρίβουν (πάλι) τους Ταλιμπάν, γιατί ο δωσίλογος Καρζάι τους καλεί (επίσημα πια) σε συνομιλίες; ●●● Κι αφού οι Ταλιμπάν είναι τοοοόσο στριμωγμένοι, γιατί φτύνουν (πάλι) τον δωσίλογο πρωθυπουργό; ●●● «Εμείς είμαστε το κόμμα της εργατικής τάξης» ●●● «Είμαστε η παράταξη των μη προνομιούχων» ●●● «Δεν είμαστε ούφο» ●●● Θεόδωρος Πάγκαλος ο Β' ●●● Αν πιστέψουμε τα γκάλοπ, ως χώρα έχουμε ανάγκη χιλιάδων ψυχιάτρων και ψυχαναλυτών ●●● 57,6% υπέρ των μέτρων ●●● 74,2% θεωρούν ότι καθυστέρησαν αδικαιολόγητα ●●● Αλλά το 64,1% θεωρεί ότι τα φορολογικά μέτρα δεν είναι δίκαια ●●● Τα χάπια μου ●●● Υπάρχει, βεβαίως, και η άλλη λύση ●●● Αυτή, όμως, δε γράφεται ●●● Αλήτες, ρουφιάνοι, δημοσιογράφοι ●●● Αλήτες, ρουφιάνοι, γκαλοπατζήδες ●●● Καλή η –μέσω ύβρεων– εκτόνωση, αδέρφια, αλλά μόνο ως ψυχοθεραπεία ●●● Για να υπάρξει αποτέλεσμα απαιτείται πράξη ●●● Αλλιώς θα βγαίνει ο κάθε Γιωργάκης στο Spiegel και θα δηλώνει ότι το 60% του λαού στηρίζει την κυβέρνησή του ●●● Και θα παρουσιάζουν τη σημερινή Ελλάδα σαν μια χώρα όπου επικρατεί εθνική έξαρση, ανάλογη με κείνη του 1940 ●●● Τι κρίμα που δεν μπορείτε να διαβάσετε τα πρακτικά των εξεταστικών της Βουλής για Siemens και Βατοπέδι ●●● Είναι τα καλύτερα μαθήματα πολιτικής ιστορίας ●

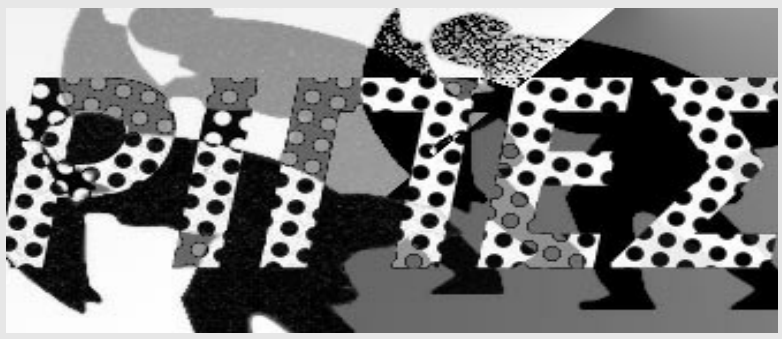

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

◆ Ποιος διορίστηκε γενικός διευθυντής του ΟΔΔΗΧ (Οργανισμός Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους); Ενα golden boy, που έχει διατελέσει στέλεχος της Credit Suisse First Boston, της Goldman Sachs στο Λονδίνο, της Goldman Sachs στον Καναδά και της JP Morgan στο Λονδίνο! Τάλε κουάλε που λένε...

◆ Στο σχετικό δελτίο Τύπου που εξέδωσε ο Παπακωνσταντίνου αναφέρει μεν ότι ο εκλεκτός του «έχει διατελέσει Γενικός Διευθυντής Διαχείρισης Διαθεσίμων του Ομίλου της Εθνικής Τράπεζας», τις ξένες εταιρίες όμως δεν τις ονοματίζει, ξεπερνώντας το σκόπελο με την αναφορά ότι «επί σειρά ετών εργάστηκε σε υψηλόβαθμες θέσεις σε εταιρίες του χρηματοπιστωτικού χώρου». Βλέπετε, ονόματα όπως Goldman Sachs και JP Morgan κάνουν «τζιζ», ιδιαίτερα σήμερα.

◆ «Αλίμονο σε έναν πρώην πρωθυπουργό με την ιστορία και το ειδικό βάρος του Κώστα Καραμανλή, αλίμονο αν πραγματικά θα έβγαινε να μιλάει με όρους επικαιρότητας για λόγους αποπροσανατολισμού της κοινής γνώμης, τονίζω, από τη σημερινή κυβέρνηση» δήλωσε ο κολλητός του πρώην πρωθυπουργού Προκόπης Παυλόπουλος. Κρίνοντας από εκείνο το «ειδικό βάρος του Κώστα Καραμανλή», μπορούμε να αντιληφθούμε γιατί τον φωνάζουν Πάκη. Θέλει και τα λέει ή του ξεφεύγουν;

◆ Κάθε φορά που η αστική τάξη περνάει ζόρια, κάθε φορά που ο εργαζόμενος λαός πρέπει να καθηλωθεί στη γωνία, πετάγεται και ο εθνικός παρελασιάρχης να προσφέρει το κατιτίς του. Λέει μια παπαριά και αναλαμβάνουν τα παπαγαλάκια να μας τη βιδώσουν στο μυαλό, λες και πρόκειται για τη σοφία του αιώνα. «Η μεγαλύτερη διεθνής κρίση των τελευταίων εξήντα χρόνων, αποκάλυψε βαριές ασθένειες της ελληνικής οικονομίας και έφερε το τέλος των ελληνικών ψευδαισθήσεων», είπε αυτή τη φορά ο Παπούλιας. Ποιων ψευδαισθήσεων και τίνων ψευδαισθήσεων δεν μας είπε. Πέταξε την παπάρα, για ν' αρχίσει ο καθένας μας να σκέφτεται μήπως τελικά ο Μητσοτάκης έχει δίκιο, όταν λέει ότι «καταναλώνουμε περισσότερα απ' όσα παράγουμε». Ρε ουστ...

◆ Αρνήθηκε ο ιχθυοκαλλιεργητής-υπουργός Π. Γερουλάνος να ενημερώσει την αρμόδια επιτροπή της Βουλής για το ποσό που θα εισπράττει ο νέος πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της ΕΡΤ Κ. Γαμπρίτσιος. Το μόνο που είπε είναι ότι ο μισθός των δύο θέσεων δεν θα ξεπερνά αυτά που έπαιρνε ο προκάτοχός του Χ. Παναγόπουλος! Τα συμπεράσματα δικά σας.

◆ Να το βουλώσει και να μην κάνει κριτική στην κυβέρνηση ζητώντας «μέτρα νοικοκυρέματος» κάλεσε τον Σαμαρά ο Πεταλωτής, γιατί «η σημερινή ηγεσία της ΝΔ δεν έχει επέλθει από παρθενογένεση. Ολη η σημερινή ηγεσία της ΝΔ, υπήρξαν στελέχη της κυβέρνησης ΝΔ. Ο κ. Σαμαράς ήταν προβεβλημένο στέλεχος και επί χρόνια υπουργός της παρελθούσας κυβέρνησης». Για δες κάτι συμπτώσεις. Τα ίδια ακριβώς έλεγαν στον Παπανδρέου και τους άλλους Πασόκους τα στελέχη της κυβέρνησης Καραμανλή το 2004-5. Και οι Πασόκοι απαντούσαν, ότι ο Γιώργος χτίζει ένα νέο κόμμα και δεν έχει καμιά ευθύνη για τα έργα και τις ημέρες της κυβέρνησης Σημίτη, για τα οποία το ΠΑΣΟΚ «τιμωρήθηκε στις εκλογές». Ιδιο το έργο, με εναλλασσόμενους στους ρόλους τους πρωταγωνιστές.

◆ «Θα μείνουμε εδώ μέχρι να πάρει πίσω η κυβέρνηση τα μέτρα», δήλωνε το πρωί της Τρίτης στο ραδιόφωνο του ΣΚΑΙ το στέλεχος του Περισσού Γ. Πέρρος, επικεφαλής του ΠΑΜΕ. Φυσικά, το μεσημέρι έφυγαν. Ας ξεκαθαρίσουν, όμως, τι ήταν αυτό που έκαναν: αγωνιστική κίνηση ή συμβολικός ακτιβισμός;

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Οι κατέχοντες θα δώσουν πολλά. Οι μη κατέχοντες θα δώσουν τον όβολό τους. Ολοι είμαστε παρόντες σε αυτή τη δύσκολη στιγμή. Θα τα δώσουμε όλοι και όλα για την πατρίδα.

Κάρολος Παπούλιας

ΕΙΠΑΝ…ΕΓΡΑΨΑΝ…ΕΙΠΑΝ…

Εάν πράγματι χρειαστούν επιπλέον μέτρα, θα τα λάβουμε προκειμένου να μειώσουμε το έλλειμμά μας κατά 4% εντός του 2010, είμαστε έτοιμοι να το κάνουμε εάν είναι απαραίτητο.

Γ. Παπανδρέου (BBC)

Τη ραχοκοκαλιά του ασφαλιστικού συστήματος, τα κατώτατα όρια, βάζει στο στόχαστρο της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης η ηγεσία του υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, καθώς η καθιέρωση της βασικής σύνταξης από το 2018 ή 2020 και μετά οδηγεί σε δραστική μείωση όχι μόνο των υψηλών συντάξεων, για τις οποίες ο εργαζόμενος θα πρέπει να παραμένει στην αγορά για τουλάχιστον 40 χρόνια, αλλά και των κατώτερων.

Κόσμος του Επενδυτή

Παράγοντες του οικονομικού επιτελείου θεωρούν ότι οι ξένοι εμπειρογνώμονες θα επισημάνουν δήθεν στοιχεία αβεβαιότητας στην επίτευξη των στόχων του Προγράμματος (π.χ. ύφεση μεγαλύτερη από την προβλεφθείσα αρχικώς) και θα υποβάλουν στους Οργανισμούς τις σχετικές αναφορές. Με τις αναφορές αυτές ανά χείρας ο επίτροπος Ολι Ρεν θα έρθει την επόμενη εβδομάδα στην Αθήνα και θα ζητήσει τα πρόσθετα μέτρα. Θα δημιουργηθεί έτσι το κλίμα για την επιβολή των μέτρων, είτε την επόμενη εβδομάδα είτε στο Ecofin του Μαρτίου (15 - 16 του μήνα).

Ελευθεροτυπία

Χάρη στη χωρίς προηγούμενο κρατική βοήθεια των 787 δισ. δολαρίων στην ομοσπονδιακή οικονομία και ειδικά στις ιδιωτικές επιχειρήσεις, που όμως αμφισβητήθηκε από πολλούς και θεσμοθετήθηκε ακριβώς πριν από ένα χρόνο, αποφεύχθηκε οριστικά η δεύτερη Μεγάλη Υφεση.

Μπαράκ Ομπάμα

Ο άνθρωπος αυτός (σ.σ. ο Γ. Παπακωνσταντίνου), με τόσες γκάφες και ατυχείς χειρισμούς σε τόσο λίγους μήνες, διαχειρίζεται τις οικονομικές τύχες της χώρας! Και ποζάρει ακόμη ως σοβαρός και υπεύθυνος, αυτός, ο κατ' εξοχήν λαϊκιστής και ολίγιστος «εκσυγχρονιστής».

Γ. Τριάντης (Ελευθεροτυπία)

Εμείς δεν φοβόμαστε τίποτε, αλλά τον κόσμο στους δρόμους τον υπολογίζουμε.

Θεόδωρος Πάγκαλος

Οταν λέμε, σήμερα στον ελληνικό λαό ότι αναγκαστικά θα πρέπει να πάρουμε κάποιες αποφάσεις, οι οποίες θα είναι επώδυνες, εμείς κοιτάμε στο αποτέλεσμα: Οτι αυτές οι αποφάσεις δεν θα πάνε στο βρόντο, αυτές οι αποφάσεις και οι δύσκολες συνέπειες που θα έχουν στον έλληνα πολίτη, πραγματικά θα πιάσουν τόπο.

Γ. Πεταλωτής

Μοντέρνος ναζισμός

Το εξώφυλλο του περιοδικού «Focus» με το «κωλοδάχτυλο» είναι μόνο ένα από τα δείγματα γραφής του γερμανικού Τύπου το τελευταίο διάστημα. Καθημερινά υπάρχουν δημοσιεύματα που μιλούν για τους «απατεώνες του Νότου», για «τεμπέληδες» και τα συναφή. Για παράδειγμα, το περιοδικό Stern δημοσίευσε στο τελευταίο τεύχος του ανοιχτή επιστολή προς τους Ελληνες, που υπογραφόταν από κάποιον Γερμανό (μπορεί να την κατασκεύασε το ίδιο το περιοδικό). Η επιστολή αυτή είναι τυπικό δείγμα της ιδεολογίας που η ιμπεριαλιστική αστική τάξη προσπαθεί να περάσει στο γερμανικό προλεταριάτο. Ιδεολογίας που συγκροτεί το μοντέρνο ναζιστικό δόγμα.

Διαβάζεις σ' αυτή την... ευγενική επιστολή ότι «εμείς» (δηλαδή οι Γερμανοί, αδιακρίτως) «έχουμε συνεισφέρει όσο κανείς άλλος στο κοινό ταμείο, δηλαδή γύρω στα 200 δισ. ευρώ», ενώ «εσείς» (δηλαδή οι Ελληνες, αδιακρίτως) «έχετε, αντίθετα, εισπράξει κατά κεφαλήν όσα κανείς άλλος, δηλαδή σχεδόν 100 δισ. ευρώ». «Τελικά δεν εξαπατάτε μόνο τον εαυτό σας αλλά και εμάς», συνεχίζει η επιστολή. «Στην ουσία ουδέποτε φανήκατε αντάξιοι του ευρώ μια και παρά την εισαγωγή του, δεν καταφέρατε μέχρι τώρα να εκπληρώσετε τα κριτήρια σταθερότητας. Στην ΕΕ είσαστε ο λαός που ξοδεύει τα μεγαλύτερα ποσά σε καταναλωτικά αγαθά».

Οπως επί ναζισμού ο γερμανός εργάτης έπρεπε να πειστεί ότι ανήκει σε μια φυλή ανώτερη από τις άλλες, σήμερα πρέπει να πειστεί ότι δουλεύει για να ταΐζει τους χαραμοφάηδες και σπάταλους έλληνες εργάτες. Να μη ψάξει δίπλα του, στην ιμπεριαλιστική αστική τάξη της Γερμανίας, τις ευθύνες για τα μέτρα που παίρνονται σε βάρος του, αλλά να τις αναζητήσει στους λαούς άλλων χωρών. Να αποκτήσει ένα αίσθημα ρατσισμού, που θα τον συσπειρώσει γύρω από το γερμανικό κεφάλαιο.

Αρκεί να μετρήσει κανείς τις μη καταβληθείσες γερμανικές αποζημιώσεις για να διαπιστώσει πως αυτές ξεπερνούν το χρέος της Ελλάδας. 7,16 δισ. δολάρια που επεδίκασε στην Ελλάδα η Διεθνής Διάσκεψη Ειρήνης του Παρισιού το 1946, για τις καταστροφές που προξένησαν τα γερμανικά στρατεύματα στην οικονομική υποδομή της Ελλάδας. 3,5 δισ. δολάρια από το δάνειο που οι κατοχικές δυνάμεις υποχρεώσαν να συνάψει η Ελλάδα και να τους το παραχωρήσει, πλέον τα έξοδα συντήρησης των κατοχικών στρατευμάτων (ας σημειωθεί ότι οι τιμές είναι του 1938, που σημαίνει ότι σε σημερινές τιμές ξεπερνούν τα 70 δισ. δολάρια). Αγνώστου ύψους αποζημιώσεις προς τα θύματα της ναζιστικής θηριωδίας.

Αυτά τα ποσά ουδέποτε τα εισέπραξε η Ελλάδα. Το γερμανικό κράτος δεν τις πλήρωνε με το πρόσχημα ότι δεν είχε υπογραφεί η οριστική συνθήκη ειρήνης. Ομως, και όταν υπογράφηκε αυτή η συνθήκη, το 1990, οι Γερμανοί και πάλι δεν πλήρωσαν, ενώ στις off the record δηλώσεις τους οι γερμανοί πολιτικοί δηλώνουν ότι και ο Κ. Καραμανλής είχε συμφωνήσει με τη μη αποπληρωμή (ίσως γι' αυτό το γερμανικό κράτος τον τίμησε με το μέγιστο παράσημο του Καρλομάγνου) και ο Κ. Σημίτης (ο τελευταίος οργάνωσε ολόκληρο δικαστικό πραξικόπημα στον Αρειο Πάγο, προκειμένου να απορριφθεί σχετικό αίτημα θυμάτων των ναζί και αντιστασιακών οργανώσεων).

Ομως, δεν χρειάζεται να πάμε τόσο μακριά για να βρούμε ποιος εκμεταλλεύεται ποιον. Είναι κοινό μυστικό πως η λογιστική προσέγγιση (δηλαδή το δούναι και λαβείν στον κοινοτικό προϋπολογισμό) είναι σκέτη απάτη. Γιατί από τον κοινοτικό προϋπολογισμό περνάει ένα πάρα πολύ μικρό μέρος του εθνικού εισοδήματος που παράγεται στις χώρες-μέλη της ΕΕ. Το υπόλοιπο εθνικό εισόδημα αναδιανέμεται με βάση τις πολιτικές και οικονομικές συμφωνίες που έχουν υπογραφεί. Ετσι, η Ελλάδα έχει μετατραπεί σε κλειστή αγορά, ελεγχόμενη από τα μονοπώλια των ιμπεριαλιστικών χωρών της Ευρώπης, με πρώτη τη Γερμανία. Ακόμα και το ισοζύγιο αγροτικών προϊόντων της χώρας μας έγινε αρνητικό μετά την ένταξη στην ΕΟΚ. Για να μη μιλήσουμε για τις τεράστιες εξοπλιστικές δαπάνες στις οποίες έχει υποχρεωθεί η Ελλάδα, που αποτελεί τον καλύτερο πελάτη (και) των γερμανικών μονοπωλίων πολεμικού υλικού. Ακόμη και σήμερα η Γερμανία βολεύεται από τη βαθμιαία υποτίμηση του ευρώ σε σχέση με το δολάριο, γιατί έτσι ενισχύονται οι εξαγωγές της, όπως σημείωνε πολύ πρόσφατα και το Spiegel. «Η ελληνική κρίση μπορεί να δώσει σοβαρές ανάσες στην Ευρώπη και κυρίως σε εκείνες τις χώρες της ευρωζώνης που εξάγουν προϊόντα», σημειώνουν οικονομικοί αναλυτές, σύμφωνα με το περιοδικό. Αυτά, όμως, είναι για τους επαΐοντες, όχι για το γερμανικό προλεταριάτο που τρέφεται με ρατσιστικούς-ιμπεριαλιστικούς μύθους.

Οσο για τις απατεωνιές, αν δεν κάνουμε λάθος η Siemens είναι γερμανικό μονοπώλιο και όχι ελληνική βιοτεχνία. Οπως αποδεικνύεται από τα έγγραφα που κατατίθενται στην εξεταστική επιτροπή της Βουλής, μια ψηφιακή παροχή πουλιόταν στον ΟΤΕ σχεδόν πέντε φορές πάνω από την τιμή που πουλιόταν σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Αυτά τα λεφτά τα πλήρωσε ο ελληνικός λαός, αλλά δεν τα βάζουν στους πονηρούς λογαριασμούς τους οι προπαγανδιστές του γερμανικού ιμπεριαλισμού, όπως δεν βάζουν στο λογαριασμό τα σκάρτα τανκς και τα υποβρύχια που γέρνουν. Είναι, όμως, βέβαιο πως με μια καλή παρτίδα Eurofighter πολλά θ' αλλάξουν.

Ούτε την τεράστια κερδοσκοπία της Deutsche Bank με τα ελληνικά CDS (credit default swaps) λογαριάζουν. Σε 119 δισ. δολάρια υπολογίζεται η «έκθεση» των γερμανικών και γαλλικών τραπεζών στην ελληνική οικονομία, με πρώτες τη Deutsche Bank και την BNP Paribas. Σε 9,1 δισ. ευρώ υπολογίζονται τα ελληνικά κρατικά ομόλογα που βρίσκονται στα χέρια γερμανικών τραπεζών. Τα ποσά αυτά είναι αρκετά για να μας κάνουν να κατανοήσουμε την «προστασία» που προσφέρουν στο ελληνικό κράτος Σαρκοζί και Μέρκελ. Παρακολουθούν την κατάσταση, αφήνουν τις τράπεζές τους να βγάζουν υπερκέρδη με την εκτίναξη των spread και όταν τα πράγματα φτάσουν στο απροχώρητο, θα παρέμβουν, πάντα προς όφελος της χρηματιστικής τους ολιγαρχίας. Στο μεταξύ, ενορχηστρώνουν τη ρατσιστική επίθεση σε βάρος του ελληνικού λαού, για να διευκολύνουν την κυβέρνηση Παπανδρέου να πάρει όσο περισσότερα αντεργατικά μέτρα γίνεται, ώστε να εξασφαλίσουν τα κέρδη του μέλλοντος από την υπερεκμετάλλευση του ελληνικού προλεταριάτου.

Εννοείται πως η απάντηση δεν πρέπει να είναι οι γνωστές κορόνες των Καρατζαφέρηδων περί «γερμαναράδων», αλλά η «επίθεση αλληλεγγύης» των προλετάριων, που τους χωρίζει το κεφάλαιο.

Σύμφυτη με τον καπιταλισμό η διαφθορά

Ακόμα και φιλοκυβερνητικές φυλλάδες πήραν στο ψιλό τον υπουργό Δικαιοσύνης Χ. Καστανίδη που ανακοίνωσε με στόμφο νομοσχέδιο για την πάταξη της διαφθοράς. Είναι τέτοια η αντίληψη που υπάρχει στον ελληνικό λαό για τη διαφθορά, ιδιαίτερα στις κορυφές του πολιτικού συστήματος, που οι ανακοινώσεις Καστανίδη πρόσφεραν πλούσιο υλικό στις χιουμοριστικές εκπομπές.

Τι έκανε ο Καστανίδης; Μετέτρεψε από πλημμέλημα σε κακούργημα τον παράνομο πλουτισμό, πρόβλεψε την έκπτωση από αξιώματα, ανέβασε και τις υπόλοιπες ποινές και παρουσίασε το θεσμικό πλαίσιο που θα χτυπήσει καίρια –υποτίθεται– τη διαφθορά. Λες και εκείνο που έλειπε ήταν το θεσμικό πλαίσιο με τις βαριές ποινές.

Αναπαράγοντας τη λογική του τρομονόμου, το νομοσχέδιο Καστανίδη προσφέρει ατιμωρησία σε όποιον συμβάλλει στην αποκάλυψη περιστατικών διαφθοράς στα οποία συμμετέσχε και ο ίδιος και μειωμένη ποινή για όποιον καρφώσει υπουργό για αδικήματα που έχουν παραγραφεί. Γιατί όμως να καρφώσει κάποιος έναν υπουργό, ο οποίος δεν πρόκειται να πάθει τίποτα (όπως δεν έπαθε ο Μαντέλης, που τερματίστηκε μεν η πολιτική του καριέρα, σταδιοδρομεί όμως ως στέλεχος πολυεθνικών), ενώ ο ίδιος θα τιμωρηθεί έστω και με μικρότερη ποινή; Γιατί να καρφώσει κάποιος γενικά, ρισκάροντας την καριέρα του; Το μόνο που μπορεί να συμβεί είναι κάποιος που πιάστηκε στα πράσα να δώσει και κάποιον υπουργό, είναι όμως βέβαιο πως τότε θα θεωρηθεί αναξιόπιστος με βάση το δόγμα «ένοχος ένοχον ου ποιεί».

Τι μένει; Μένει η υποκρισία και η δημαγωγία της κυβέρνησης. Η διαφθορά είναι σύμφυτη με τον καπιταλισμό, όπως αποκαλύπτουν τα σκάνδαλα που ξεσπούν από καιρού εις καιρόν. Σκάνδαλα που αποτελούν μόνο την κορυφή του παγόβουνου και που η ποινική τους εκκαθάριση χρησιμοποιείται σαν κολυμβήθρα του Σιλωάμ για τον εξαγνισμό του συστήματος.

■ Γλώσσα λανθάνουσα

Δήλωσε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος την περασμένη Δευτέρα: «Η απεργία, όπως έχουμε πει και άλλη φορά, είναι ιερό δικαίωμα. Είναι, όμως, ιερό καθήκον, επίσης, να συναισθανθούμε όλοι μας τις ευθύνες που μας δημιουργεί αυτή η χρονική συγκυρία. Είναι πολύ σημαντικό να αντιληφθούμε όλοι μας ότι δεν υπάρχει πλέον χρόνος και χώρος, ειδικά σε αυτή την περίοδο, ούτε διεκδικητικό πλαίσιο να βάζουμε, ούτε αιτήματα τα οποία πραγματικά, υπερβαίνουν σήμερα τις δυνατότητες της ελληνικής Πολιτείας».

Τελικά, παίρνοντας ως βάση τη δήλωση Πεταλωτή, η «ελληνική Πολιτεία» ταυτίζεται με την τάξη των καπιταλιστών. Αν για παράδειγμα έχουμε απεργίες για αυξήσεις στους μισθούς των εργαζόμενων του ιδιωτικού τομέα, τι πρόβλημα θα έχουν τα κρατικά ταμεία; Ισα-ίσα που με περισσότερα λεφτά στην τσέπη οι εργαζόμενοι θα καταναλώσουν περισσότερο και το κράτος θα εισπράξει περισσότερους φόρους. Αν απαγορεύονταν οι απολύσεις, τότε θα συγκρατιόταν η αύξηση της ανεργίας κι αυτό πάλι θα είχε θετική επίπτωση στα κρατικά ταμεία (περισσότεροι φόροι, λιγότερες δαπάνες για επιδόματα ανεργίας, περισσότερες ασφαλιστικές εισφορές). Ξέρει, λοιπόν, πολύ καλά τι λέει ο κυβερνητικός εκπρόσωπος όταν μιλά γα «ελληνική Πολιτεία».

■ Πανικός

Οσοι κινούνται στη δημοσιογραφική πιάτσα γνωρίζουν πολύ καλά πως όσα γράφονται για διάφορα μέτρα προέρχονται από διαρροές που κάνουν κυβερνητικά στελέχη και ιδιαίτερα τα στελέχη του υπουργείου Οικονομικών, με πρώτο «διαρροάκια» τον ίδιο τον Παπακωνσταντίνου. Επισήμως, όμως, η κυβέρνηση δεν παίρνει καμιά ευθύνη. Πώς να κάνει τις διαψεύσεις, όμως, ένας άνθρωπος σαν τον Πεταλωτή, που ούτε την εμπειρία και το ταλέντο ενός Ρουσόπουλου διαθέτει ούτε «στροφάρει» ιδιαίτερα;

Οταν ρωτήθηκε σχετικά (press room, 22.2.10), πρώτα εξέφρασε την «έκπληξη» της κυβέρνησης για τις αναφορές σε «μέτρα τα οποία υποτίθεται ότι έχουμε αποφασίσει», μετά διαβεβαίωσε ότι «διαρροές σε επίπεδο κυβέρνησης δεν υπάρχουν» και στο τέλος άφησε υπόνοιες για «υπηρεσιακούς παράγοντες» που ενδεχομένως διαρρέουν, χωρίς να συνειδητοποιεί ο αφελής πως αν υπάρχουν διαρροές από υπηρεσιακούς παράγοντες, σημαίνει ότι τα μέτρα τουλάχιστον μελετώνται. Οταν, στη συνέχεια ρωτήθηκε αν υπάρχει «συζήτηση για το ενδεχόμενο αύξησης του ΦΠΑ, νέου φόρου στα καύσιμα και περαιτέρω μείωσης επιδομάτων στους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων», απάντησε ότι «δεν υπάρχει καμία απόφαση, δεν έχει ανακοινωθεί κάτι τέτοιο», αφήνοντας να εννοηθεί ότι συζήτηση γίνεται. Οταν η ερώτηση έγινε πιο κλειστή («είστε σε θέση να διαψεύσετε ότι βραχυπρόθεσμα δεν υπάρχει θέμα ΦΠΑ, περικοπής επιδομάτων, 14ου μισθού ή άλλων μέτρων πέραν των όσων έχουν ανακοινωθεί;»), το γύρισε στο... ζωναράδικο: «Αντιλαμβάνεστε ότι εάν φθάσουμε να διαψεύδουμε τα υποτιθέμενα μέτρα, δεν θα κάνουμε τίποτε άλλο από το να το διαψεύδουμε».

Δείτε από πού ξεκίνησε και πού κατέληξε. Ξεκίνησε από απόπειρα διάλυσης των νεφών της μετρολογίας και κατέληξε να μη διαψεύδει τίποτα!

■ Καφετζή από τον τόπο σου...

Τι δουλειά έχει ένας καταμετρητής της ΔΕΗ στο πολιτικό γραφείο ενός υπουργού; Αμα είναι κομματικό στέλεχος από την εκλογική περιφέρεια του υπουργού έχει και παραέχει. Κι ας το παίζει η συγκεκριμένη κυβέρνηση άτεγκτη σε θέματα αξιοκρατίας.

Στις 9 Φλεβάρη, δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ κοινή απόφαση των υπουργών Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής Τ. Μπιρμπίλη και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων Κ. Μπατζελή, με την οποία αποσπάται ο υπάλληλος Πινακούλας Δημήτριος του κλάδου Καταμετρητών από τη ΔΕΗ ΑΕ στο Πολιτικό Γραφείο της Κ. Μπατζελή. Ψάχνοντας, βρήκαμε ότι ο Δ. Πινακούλας ήταν υποψήφιος νομαρχιακός σύμβουλος με το ΠΑΣΟΚ στο Νομό Φθιώτιδας, δηλαδή στην εκλογική περιφέρεια της Κ. Μπατζελή. Ετσι μπορούμε να καταλάβουμε τι ακριβώς υπηρεσίες θα προσφέρει στο υπουργείο Γεωργίας.

Ο καθένας μπορεί να καταλάβει ότι ο εν λόγω δεν μπορεί να προσφέρει υπηρεσίες ουσίας σ' ένα υπουργείο εντελώς ξένο προς τις γνώσεις του. Μπορεί, όμως, να προσφέρει υπηρεσίες στην υπουργό, οργανώνοντας επαφές και ρουσφέτια στην εκλογική της περιφέρεια. Αντε να φτιάχνει και κάνα καφέ. Εκοψαν έναν υπάλληλο από τη ΔΕΗ μόνο και μόνο για να εξυπηρετηθούν οι πολιτικάντικες-κομματαρχικές ανάγκες της υπουργού, η οποία –το θυμόσαστε;– είχε εμφανιστεί στο υπουργείο κραδαίνοντας τη ρομφαία της «κάθαρσης».

Δολοφονία μπούμερανγκ

Σε μπούμερανγκ για τους Σιωνιστές αρχίζει να μετατρέπεται η δολοφονία από τη Μοσάντ, του ενός εκ των ιδρυτών της ένοπλης πτέρυγας της Χαμάς (Ταξιαρχίες Ιζεντίν Αλ-Κασάμ), του 50χρονου Μαχμούντ Αλ Μαμπχούχ, στις 19 Γενάρη στο Ντουμπάι. Ο γκανγκστερικός τρόπος με τον οποίο δολοφονήθηκε ο Μαμπχούχ (στραγγαλίστηκε με μαξιλάρι, αφού υπέστη βασανισμό με ηλεκτροσόκ στο δωμάτιο του ξενοδοχείου του τη νύχτα), τα πλαστά ευρωπαϊκά διαβατήρια των δραστών, το δολοφονικό «κέντρο» από την Αυστρία και η αποκάλυψη ότι πίσω από τη δολοφονία (κατά 99%, σύμφωνα με την αστυνομία των Ενωμένων Αραβικών Εμιράτων) κρύβεται η Μοσάντ, οι πράκτορες της οποίας έχουν πλέον αποκαλυφθεί και οι φωτογραφίες και τα ονόματά τους διακινούνται ανά τον κόσμο μέσω του διαδικτύου (σε 26 τον αριθμό έχουν φτάσει οι «ύποπτοι» τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, οι 11 εκ των οποίων έχουν μπει στη λίστα της Ιντερπόλ ως νούμερο ένα καταζητούμενοι), η αποκάλυψη από τους Sunday Times ότι ο ίδιος ο ισραηλινός πρωθυπουργός Βενιαμίν Νετανιάχου «ευλόγησε» τη γκανγκστερική δολοφονία στις αρχές Γενάρη, η αναμετάδοση των κινήσεων των πρακτόρων της Μοσάντ από τα τηλεοπτικά κανάλια του Ντουμπάι (όπως καταγράφηκαν από τα κλειστά κυκλώματα τηλεόρασης του ξενοδοχείου και των αεροδρομίων) πριν, κατά τη διάρκεια και μετά τη δολοφονία, όπου η ομάδα των πρακτόρων εισβάλλει στο δωμάτιο του

Μαμπχούχ και εγκαταλείπει τη χώρα μερικές ώρες μετά, δημιούργησαν τέτοιο πρόβλημα στο Ισραήλ που κάποιοι ζήτησαν την κεφαλή του αρχηγού της Μοσάντ επί πίνακι (όπως ο στρατιωτικός αναλυτής της ισραηλινής «Χααρέτζ», Αμίρ Ορεν σε σχόλιό του στο πρωτοσέλιδο της εφημερίδας στις 17/2).

Η «Χααρέτζ» (εφημερίδα πλατιάς κυκλοφορίας στο Ισραήλ) γράφει συνέχεια για τις εξελίξεις εδώ και μία βδομάδα που αποκαλύφθηκε ποιος κρύβεται πίσω από την δολοφονία, ενώ οι κυβερνήσεις της Βρετανίας και της Ιρλανδίας κάλεσαν τους ισραηλινούς πρεσβευτές να δώσουν εξηγήσεις για το πώς παραποιήθηκαν βρετανικά και ιρλανδικά διαβατήρια. Το γεγονός ότι η Μοσάντ ενεργεί με γκανγκστερικό τρόπο στα πρότυπα της CIA, είναι γνωστό ανά την υφήλιο. Δώδεκα χρόνια πριν είχε ξεσπάσει σάλος, όταν το Σεπτέμβρη του 1997 πράκτορες της Μοσάντ δηλητηρίασαν τον σημερινό ηγέτη της Χαμάς, Χάλεντ Μισάλ στην Ιορδανία. Ο Μισάλ γλίτωσε, αφού οι Σιωνιστές αναγκάστηκαν να δώσουν το αντίδοτο, μετά από αίτημα του βασιλιά της Ιορδανίας (με παρέμβαση του ίδιου του Κλίντον στον Νετανιάχου που ήταν και τότε πρωθυπουργός) και οι δύο ισραηλινοί πράκτορες που είχαν συλληφθεί από την ιορδανική αστυνομία απελευθερώθηκαν με αντάλλαγμα την απελευθέρωση του τότε ηγέτη της Χαμάς, Σεΐχη Γιασίν. Είναι όμως η πρώτη φορά που καταγράφονται τόσο καθαρά οι κινήσεις των δολοφόνων πρακτόρων της Μοσάντ, έτσι ώστε να μπορεί να τις δει ο καθένας από το διαδίκτυο, αφού όσα μετέδωσαν τα κανάλια του Ντουμπάι βγήκαν στο Youtube (http://www.youtube.com/watch?v=RWxjxTaWytE&NR=1). Και είναι η πρώτη φορά που ο αρχηγός της αστυνομίας ενός αραβικού κράτους (των Ενωμένων Αραβικών Εμιράτων εν προκειμένω) βγαίνει και δηλώνει

δημόσια από τηλεοράσεως, ότι εάν αποδειχτεί (όπως είναι το πιθανότερο, όπως λέει ο αρχιμπάτσος) ότι η Μοσάντ βρίσκεται πίσω από την δολοφονία, τότε η Ιντερπόλ θα πρέπει να εκδώσει ένταλμα σύλληψης για τον αρχηγό της Μοσάντ (αυτά τα αναφέρει η ισραηλινή «Χααρέτζ» στις 22/2)!

Γι' αυτό και η «επιτυχημένη επιχείρηση» δεν ήταν τόσο επιτυχημένη. Μπορεί η αποστολή να εκτελέστηκε «επιτυχώς» και οι πράκτορες να επέστρεψαν «σώοι και αβλαβείς» (όπως αναφέρει η ακροδεξιά ισραηλινή εφημερίδα «Γεντιότ Αχρονότ»), όμως είναι η πρώτη φορά που ο μαφιόζικος τρόπος με τον οποίο εξακολουθούν να λειτουργούν οι μυστικές υπηρεσίες του Ισραήλ ξεσκεπάστηκε τόσο καθαρά σε όλο τον κόσμο (κι όχι στους πιο ενημερωμένους), κάνοντας θρύψαλα την εικόνα του «κράτους δικαίου», της «μοναδικής δημοκρατίας στη Μέση Ανατολή», όπως την παρουσίασε για μια ακόμα φορά ο φασίστας υπουργός Εξωτερικών, Λίμπερμαν, ο οποίος υποστήριξε ότι δεν υπάρχουν «αποδείξεις» για ανάμιξη της Μοσάντ. Είναι η πρώτη φορά που τα έργα και οι ημέρες της Μοσάντ κάνουν το γύρο του κόσμου και οι πράκτορες «καίγονται» μέσα στην αλαζονεία τους, που τους έκανε να υποβαθμίσουν τα κλειστά κυκλώματα τηλεόρασης και τη χρήση τους από την αστυνομία. Κι αυτό είναι που τους κοστίζει.

Οι Σιωνιστές δεν έχουν λόγο να φοβούνται ότι θα τους καθήσουν στο σκαμνί οι προστάτες τους (Ευρωπαίοι και Αμερικάνοι). Ομως η δολοφονία του Μαμπχούχ (μετά από τρεις αποτυχημένες απόπειρες τα προηγούμενα χρόνια) τους γύρισε μπούμερανγκ. Οχι μόνο γι' αυτούς αλλά και για την «ευαίσθητη» Ευρώπη. Γράφει ο βρετανός δημοσιογράφος Ρόμπερτ Φισκ στον «Independent»55 (18/2): «Συνομωσία. Περί αυτού πρόκειται. Τα Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα υποψιάζονται –να υπογραμμιστεί, μόνο υποψιάζονται– ότι η "συνεργασία ασφαλείας" της Ευρώπης με το Ισραήλ πέρασε τη γραμμή τη παρανομίας, όπου βρετανικά διαβατήρια (και αυτά από άλλες χώρες μέλη της Ε.Ε.) μπορούν τώρα να χρησιμοποιηθούν για να στείλουν ισραηλινούς πράκτορες στον Κόλπο για να σκοτώσουν τους εχθρούς του Ισραήλ». Για να συμπληρώσει ο Guardian (την ίδια μέρα): «Εάν ο σκοπός ήταν να σταματήσει η Χαμάς να αποκτά όπλα από το Ιράν μέσω Ντουμπάι, δεν θα εμποδίσει την Τεχεράνη να προμηθεύει όπλα μέσω άλλου καναλιού και ο διοικητής της Χαμάς θα αντικατασταθεί σύντομα. Δολοφονίες όπως αυτές ίσως ωστόσο να δώσουν στα αραβικά κράτη ακόμα λιγότερους λόγους για να ομαλοποιήσουν τις σχέσεις τους με το Ισραήλ. Είναι αυτό μια τακτική επιτυχία ή μία στρατηγική αποτυχία;».

ΥΓ: Εκτός από τους πράκτορες της Μοσάντ, φαίνεται να αναμιγνύονται και δύο Παλαιστίνιοι, πρώην στελέχη των υπηρεσιών ασφαλείας της Παλαιστινιακής Αρχής στη Λωρίδα της Γάζας, που σύμφωνα με τον Μοχάμεντ Ναζάλ (μέλος του Πολιτικού Γραφείου της Χαμάς) εμπλέκουν και τον αμερικανόδουλο πρώην αρχηγό των υπηρεσιών ασφαλείας της Π.Α. στην Γάζα, Μοχάμεντ Νταχλάν (δούλευαν σε εταιρία real estate ιδιοκτησίας του Νταχλάν). Οι δύο Παλαιστίνιοι ανακρίνονται ήδη από την αστυνομία του Ντουμπάι...

Ρίχνουν λάδι στη φωτιά οι Σιωνιστές

Δεν έφτανε που έφτιαξαν τούνελ κάτω από το ιερό τέμενος των Παλαιστίνιων στην Ανατολική Ιερουσαλήμ (το τέμενος Αλ-Ακσα), όπως έχει καταγγείλει ο ηγέτης της παλαιστινιακής Τζιχάντ, Ραμαντάν Σάλαχ εδώ κι ένα μήνα, με αποτέλεσμα να σημειωθούν ρωγμές σε παλαιστινιακά σπίτια στη παλιά πόλη, αλλά και στο ίδιο το τζαμί, από το οποίο ξεκίνησε η δεύτερη Ιντιφάντα, αλλά οι Σιωνιστές αποφάσισαν να εντάξουν στα «ιστορικά τους μνημεία» δύο ακόμα τζαμιά, το ένα στη Χεβρώνα και το δεύτερο στη Βηθλεέμ (και τα δύο στηνΔυτική Οχθη). Αυτό εξαγρίωσε τόσο τους Παλαιστίνιους, που μέχρι και ο ίδιος ο Αμπάς κάλεσε σε απεργία και συγκέντρωση διαμαρτυρίας που πραγματοποιήθηκαν στη Δυτική Οχθη (!), ενώ ο Χανίγια έκανε έκκληση για «τρίτη Ιντιφάντα». Το ενδιαφέρον του Ισραήλ για την «ειρήνη» είναι πραγματικά... αξιοζήλευτο!

■ **Κολομβία**

Νεκρανάστησαν τα αποσπάσματα θανάτου

Το «νέο» της βίας στην Κολομβία είναι οι διάδοχοι των διαβόητων «Ενωμένων Δυνάμεων Αυτοάμυνας» (AUC), γνωστών και ως αποσπασμάτων θανάτου, σύμφωνα με μια νέα έκθεση της οργάνωσης «Human Rights Watch», με τίτλο «Παραστρατιωτικοί διάδοχοι: το νέο πρόσωπο της βίας στην Κολομβία», η οποία βασίζεται σε έρευνα δύο χρόνων και δόθηκε στη δημοσιότητα στις 3 Φεβρουαρίου.

Πρόκειται για δεκάδες εγκληματικές συμμορίες που άρχισαν να εμφανίζονται σ' όλη τη χώρα μετά την υποτιθέμενη διάλυση των AUC την περίοδο 2003 – 2006, οι οποίες επιδίδονται στις ίδιες εγκληματικές δραστηριότητες με τις AUC. Μαζικές δολοφονίες, φόνους, απαγωγές, εκβιασμούς, βίαιες εκτοπίσεις πολιτών και ολόκληρων κοινοτήτων από τα σπίτια και τη γη τους, επιθέσεις εναντίον ακτιβιστών για τα ανθρώπινα δικαιώματα, εναντίον συνδικαλιστών και κοινοτικών παραγόντων που αρνούνται να υποκύψουν στις εντολές τους.

Σύμφωνα με την αστυνομία, σήμερα οι εγκληματικές αυτές συμμορίες έχουν 4.000 περίπου μέλη, ενώ οι τοπικές οργανώσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα τα ανεβάζουν στις 10.000, με αυξητική τάση.

Υπενθυμίζουμε ότι οι AUC οργανώθηκαν και χρηματοδοτήθηκαν αρχικά από τους μεγάλους γαιοκτήμονες για να τις χρησιμοποιήσουν εναντίον του ισχυρού αριστερού αντάρτικου, για να καταπνίξουν κάθε φωνή αντίδρασης και αντίστασης στα συμφέροντά τους, αλλά και για να αρπάξουν τεράστιες εκτάσεις γης, είτε για γεωργική εκμετάλλευση είτε για την εξόρυξη πετρελαίου και ορυκτού πλούτου, εκτοπίζοντας με τη βία και τις σφαγές χιλιάδες χωρικούς από τη γη τους. Οι AUC, που αποκόμιζαν τεράστια κέρδη από την παραγωγή και το εμπόριο ναρκωτικών και κατηγορούνται για χιλιάδες δολοφονίες και άλλα εγκλήματα, έχαιραν ουσιαστικά ασυλίας λόγω των στενών οικονομικών και πολιτικών δεσμών που είχαν αναπτύξει με κορυφαίους πολιτικούς και κυβερνητικούς παράγοντες. Παράλληλα, δρούσαν σαν παραστρατιωτική οργάνωση και συνεργάζονταν στενά με το στρατό στις επιχειρήσεις εναντίον του αριστερού αντάρτικου.

Το 2003, ο ακροδεξιός κολομβιανός πρόεδρος Αλβάρο Ουρίμπε έβαλε σε εφαρμογή ένα προκλητικά ευνοϊκό γι' αυτούς πρόγραμμα αφοπλισμού και κοινωνικής επανένταξής τους. Από το 2003 μέχρι το 2006, περίπου 50 διοικητές και 31.000 ένοπλοι των αποσπασμάτων θανάτου (AUC) κατάθεσαν τα όπλα αφού συμφώνησαν να ομολογήσουν τα εγκλήματά τους, να παραδώσουν τα παράνομα κέρδη τους και να σταματήσουν τις εγκληματικές δραστηριότητες, με αντάλλαγμα μειωμένες ποινές στα δικαστήρια και μη έκδοση στις ΗΠΑ, όπου καταζητούνταν αρκετοί.

Στην έκθεσή της, η «Human Rights Watch» θεωρεί ότι η εμφάνιση των διαδόχων των AUC ήταν αναμενόμενη, κυρίως εξαιτίας της αποτυχίας της κυβέρνησης να διαλύσει τα εγκληματικά δίκτυα των AUC, επισημαίνοντας ότι σε μερικές περιοχές της χώρας ο αφοπλισμός τους ήταν καθαρή απάτη, γιατί πολλοί απ' αυτούς που παρέδιδαν τα όπλα τους είχαν στρατολογηθεί πρόσφατα σκόπιμα για να φουσκώσουν τους αριθμούς. Ετσι, ένα τμήμα των AUC παρέμεινε ενεργό και τα δίκτυα μαζί με τα τα περιουσιακά τους στοιχεία σχεδόν άθικτα.

Συνεπώς, το «νέο» πρόσωπο της βίας και της τρομοκρατίας στην Κολομβία δεν είναι παρά συνέχεια του παλιού. Οσο για τον ακροδεξιό αμερικανόδουλο πρόεδρο Αλβάρο Ουρίμπε, που κομπορρημονούσε για την επιτυχία του προγράμματος αφοπλισμού των AUC και τον περιορισμό της βίας, παρουσιάζεται ανήμπορος να αντιμετωπίσει το πρόβλημα, παρόλο που διαθέτει ένα ισχυρό στρατό και την οικονομική και στρατιωτική βοήθεια των Αμερικάνων. Γιατί για τον Ουρίμπε και τους αμερικάνους πάτρωνές του ο πιο επικίνδυνος εχθρός είναι το αριστερό αντάρτικο και τα λαϊκά κινήματα και όχι οι παραστρατιωτικοί δολοφόνοι που, ας μην ξεχνάμε, συνδέονται με δε- σμούς χρήματος και αίματος, με τη φάρα του Ουρίμπε και μεγάλο κομμάτι της αστικής τάξης της Κολομβίας.

■ Αφγανιστάν

Σε φιάσκο εξελίσσεται η επιχείρηση «Μοσταράκ»

Δυο βδομάδες συμπληρώνονται από τις 13 Φεβρουαρίου που ξεκίνησε η διαβόητη επιχείρηση «Μοσταράκ» (Μαζί) για την εκκαθάριση της πόλης Μαρτζάχ και της γύρω περιοχής από τους Ταλιμπάν και οι τελευταίοι εξακολουθούν να προβάλλουν ισχυρή αντίσταση. Ισχυρότερη από την αναμενόμενη, σύμφωνα με δηλώσεις αφγανών αξιωματούχων, παρά τη συντριπτική στρατιωτική υπεροχή (15.000) των αμερικάνικων, βρετανικών και αφγανικών στρατευμάτων που συμμετέχουν στην επιχείρηση.

Οι Αμερικάνοι είχαν ανακοινώσει πριν από καιρό την επικείμενη επίθεση, με την ελπίδα ότι μεγάλος αριθμός των κατοίκων και των μαχητών θα εγκαταλείψουν την πόλη και θα τους επιτρέψουν να την καταλάβουν γρήγορα και να αποκαταστήσουν την κυβερνητική εξουσία. Ομως οι εκτιμήσεις τους δεν επαληθεύτηκαν.

Ο εκπρόσωπος του αφγανικού υπουργείου Αμυνας, στρατηγός Μοχάμεντ Ζαχί Αζίμι, δήλωσε ότι οι Αμερικάνοι και οι σύμμαχοί τους περίμεναν ότι οι Ταλιμπάν θα άφηναν πίσω χιλιάδες βόμβες και ναρκοπαγίδες, πράγμα που έκαναν. Ομως έμειναν έκπληκτοι από το πόσο πολλοί μαχητές έμειναν για να πολεμήσουν. «Προβλέψαμε ότι θα έπαιρνε πολλές μέρες. Αλλά η πρόβλεψή μας ήταν ότι δεν θα υπήρχε τόση αντίσταση από τους αντάρτες», είπε, μεταξύ άλλων, στο «Associated Press» (22/2/10).

Το «USA TODAY», σε δημοσίευμά του, με τίτλο «οι Ταλιμπάν πολεμούν σκληρά στη Μαρτζάχ» (22/2/10), αναφέρει, μεταξύ άλλων, ότι σε ανακοίνωσή του το ΝΑΤΟ παραδέχτηκε ότι οι αντάρτες προέβαλαν «αποφασιστική αντίσταση» σε διάφορα μέρη της Μαρτζάχ, αν και συνολικά η επίθεση εξελίσσεται σύμφωνα με το σχέδιο. Αναφέρει επίσης ότι ο εκπρόσωπος των πεζοναυτών δήλωσε ότι οι πεζοναύτες και τα αφγανικά στρατεύματα συνεχίζουν να συγκρούονται με θύλακες αποφασιστικής αντίστασης, αν και κάνουν πρόοδο, ότι δεν υπάρχει ακόμη καμιά περιοχή απόλυτα ήρεμη, ότι οπουδήποτε στέλνουν πεζοναύτες συγκρούονται με αντάρτες και ότι σε πολλές περιπτώσεις οι τελευταίοι πολεμούν έξω από τα οχυρά τους, που είναι ενισχυμένα με σακιά άμμου και άλλα υλικά.

Η «νέα» στρατηγική του Πενταγώνου που εφαρμόζεται στην επιχείρηση «Μοσταράκ», η οποία βασίζεται στην εκκαθάριση της περιοχής από τους Ταλιμπάν με τις ελάχιστες δυνατές απώλειες αμάχων, τη γρήγορη αποκατάσταση της κυβερνητικής εξουσίας και την ανοικοδόμηση των βασικών υποδομών, ώστε ο πληθυσμός, νιώθοντας ασφαλής και βλέποντας τη βελτίωση της ζωής του, να αποκοπεί από την επιρροή των Ταλιμπάν, φαίνεται να εξελίσσεται σε ένα ακόμη φιάσκο. Γιατί ο περιορισμός των αεροπορικών βομβαρδισμών, προκειμένου να μειωθούν οι απώλειες αμάχων, αφαιρεί ένα σημαντικό πλεονέκτημα από τα στρατεύματα κατοχής. Μέχρι πρόσφατα, στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν, όταν τα αμερικάνικα στρατεύματα δέχονταν εχθρικά πυρά, αναλάμβαναν το πυροβολικό και τα πολεμικά αεροσκάφη να τους βγάλουν νικητές ισοπεδώνοντας την περιοχή, με θύματα χιλιάδες άμαχου πληθυσμού. Η ηρωϊκή Φαλούτζα στο Ιράκ ισοπεδώθηκε κυριολεκτικά.

Στη Μαρτζάχ, είναι αναγκασμένοι να δίνουν μάχες όπλα με όπλα, για κάθε μέτρο γης , για κάθε οικοδομικό τετράγωνο, με περιορισμένη υποστήριξη από το πυροβολικό και την αεροπορία. Σ' αυτή την περίπτωση υπερτερούν αυτοί που είναι πιο πρόθυμοι να δώσουν τη ζωή τους. Κι αυτοί είναι οι Ταλιμπάν, που πολεμούν ως ελεύθεροι σκοπευτές ή ως ομάδες που χτυπούν και εξαφανίζονται.

Η ηρωϊκή αντίσταση που προβάλλουν μέχρι στιγμής οι Ταλιμπάν δε σημαίνει ότι μπορούν να κρατήσουν υπό τον έλεγχό τους την πόλη. Ούτε είναι αυτός ο στόχος τους. Δεν είναι δυνατόν μερικές εκατοντάδες μαχητών που έχουν μείνει στην πόλη να μπορέσουν να επικρατήσουν σε 15.000 πάνοπλου στρατού. Στόχος τους είναι να καθυστερήσουν την προέλαση των κατοχικών στρατευμάτων, να τους προκαλέσουν απώλειες και να φθείρουν το ηθικό τους, να τους δώσουν ένα καλό μάθημα για το τι τους περιμένει αν επιχειρήσουν το ίδιο, όπως διακηρύσσουν, στην υπόλοιπη επαρχία Χέλμαντ και στην Κανταχάρ. Και το στόχο αυτό τον έχουν ήδη πετύχει.

Ρήγμα στις γραμμές του ΝΑΤΟ

Σοβαρό κυρίως πολιτικό πλήγμα για το ΝΑΤΟ και το Λευκό Οίκο αποτελεί η διάλυση της ολλανδικής κυβέρνησης εξαιτίας της διαφωνίας ανάμεσα στα κόμματα του κυβερνητικού συνασπισμού σχετικά με την παράταση της παραμονής των 2.000 ολλανδών στρατιωτών στο Αφγανιστάν μετά τον Αύγουστο του 2010. Είναι η πρώτη σοβαρή πολιτική κρίση που προκαλεί ο πόλεμος στο Αφγανιστάν και μάλιστα σε μια χώρα από τους πιο στενούς νατοϊκούς συμμάχους των Αμερικάνων.

Το κεντροδεξιό κόμμα του πρωθυπουργού Μπαλκενένδε πρότεινε την παράταση της παραμονής των ολλανδικών στρατευμάτων και μετά τον Αύγουστο του 2010. Πρόταση που συνάντησε την αντίθεση των δύο άλλων κομμάτων του κυβερνητικού συνασπισμού, που επέμειναν ότι πρέπει να τηρηθεί το εγκεκριμένο από τη βουλή χρονοδιάγραμμα και να αποχωρήσουν όλοι οι ολλανδοί στρατιώτες από το Αφγανιστάν τον Αύγουστο του 2010. Τα ολλανδικά στρατεύματα έχουν τη βάση τους μαζί με τα αυστραλιανά στη νότια επαρχία Ουρούζγκαν, που συνορεύει με την επαρχία Χέλμαντ. Οι Αυστραλοί αρνούνται να αναλάβουν τη νατοϊκή διοίκηση στην επαρχία που έχουν τώρα οι Ολλανδοί, γεγονός που θα αναγκάσει τους Αμερικάνους να καλύψουν κι αυτό το κενό στην κρίσιμης σημασίας αυτή επαρχία.

Ο αντίκτυπος από την κατάρρευση της ολλανδικής κυβέρνησης έγινε έντονα αισθητός στις υπόλοιπες ευρωπαϊκές πρωτεύουσες και ιδιαίτερα στη γειτονική Γερμανία, όπου επίσης υπάρχει έντονη αντιπαράθεση για το ίδιο ζήτημα. Τα σχετικά δημοσιεύματα του γερμανικού τύπου είναι χαρακτηριστικά.

Η «Suddeutsche Zeitung», μεταξύ άλλων, γράφει: «Η συμμαχία δε φαίνεται πια ικανή να διατηρήσει την ενότητα, χωρίς την οποία ο πόλεμος είναι πολύ δύσκολο να κερδηθεί. Το εσωτερικό πολιτικό μέτωπο διαλύεται σε μια στιγμή που η συμμαχία κάνει μια σημαντική στρατιωτική και πολιτική προσπάθεια να αλλάξει υπέρ της την κατάσταση στο Αφγανιστάν... Είναι μόνο ζήτημα χρόνου πριν η πίεση σε άλλες πρωτεύουσες γίνει τόσο μεγάλη, ώστε οι πολιτικοί θα αναγκαστούν να επιλέξουν ανάμεσα στο να μείνουν πιστοί στη συμμαχία και στην πολιτική τους επιβίωση».

Η «Die Welt» γράφει: «Η κατάρρευση της κυβέρνησης στη Χάγη μπορεί να ανοίξει τις ευρωπαϊκές θύρες του υδατοφράκτη. Η Μαδρίτη, όπως και το Βερολίνο, δεν μπορούν πια να πουλούν τον πόλεμο στο Αφγανιστάν ως αποστολή ειρήνης. Στη Βρετανία επίσης, η υποστήριξη της κοινής γνώμης μειώνεται συνεχώς».

Η «Die Tageszeitung» γράφει: «Η Ολλανδία θεωρούνταν πάντα ένας αξιόπιστος εταίρος στο ΝΑΤΟ και στην Ευρωπαϊκή Ενωση. Για την πίστη της ανταμείφθηκε με κορυφαίες θέσεις σε διεθνείς οργανισμούς. Η κατάρρευση του συνασπισμού σημαίνει ρήξη με την παράδοση της εξωτερικής πολιτικής...».

Ολα αυτά συμβαίνουν σε μια περίοδο που οι ευρωπαϊκές χώρες πρέπει να συγκεντρώσουν και να στείλουν 10.000 ακόμη στρατιώτες στο Αφγανιστάν για να συμπληρώσουν τη δύναμη των 30.000 επιπλέον αμερικάνων στρατιωτών που αποφάσισε να στείλει ο Ομπάμα, εξαιρουμένης της Γαλλίας, που έχει δηλώσει ότι δεν πρόκειται να στείλει άλλους στρατιώτες.

Σημειωτέον ότι η πίεση από την αυξανόμενη αντίθεση της ευρωπαϊκής κοινής γνώμης στον άδικο πόλεμο του Αφγανιστάν, στην οποία αποδίδεται η κατάρρευση της ολλανδικής κυβέρνησης και οι ρωγμές στις γραμμές του ΝΑΤΟ, προφανώς ανησυχεί τις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις. Ομως η βασική αιτία που προκάλεσε την πολιτική κρίση στην Ολλανδία και τις αναπόφευκτες επιπτώσεις στο ΝΑΤΟ είναι το κόστος της διαφαινόμενης ήττας στο Αφγανιστάν.

Ενδεικτική της ζοφερής πραγματικότητας που αντιμετωπίζουν οι Αμερικάνοι στο Αφγανιστάν είναι και η δήλωση του απερχόμενου ειδικού απεσταλμένου του ΟΗΕ στο Αφγανιστάν Kai Eide. Σε μια από τις τελευταίες συνεντεύξεις του (22/2/10), παρότρυνε τις δυτικές κυβερνήσεις να προχωρήσουν σε συνομιλίες με τον ηγέτη των Ταλιμπάν Μουλά Ομάρ, προειδοποιώντας ότι η στρατηγική προσφοράς χρημάτων στους μαχητές για να υποστηρίξουν την κυβέρνηση Καρζάι, μπορεί στην πραγματικότητα να δυναμώσει την εξέγερση, αν γίνει χωρίς την ανάμειξη του Μουλά Ομάρ, γιατί θα ενισχύσει την αντίληψη ότι η κυβέρνηση Καρζάι κυβερνά με δωροδοκίες και διαφθορά.

Τέλος, σοβαρό πλήγμα στην προσπάθεια των Αμερικάνων να πείσουν τον αφγανικό πληθυσμό, με αλλεπάλληλες δηλώσεις το τελευταίο διάστημα, ότι στόχος τους είναι η προστασία του από τους Ταλιμπάν, αποτελεί το νέο μακελειό αμάχων στο νότιο Αφγανιστάν στις 21 Φεβρουαρίου. 33 νεκροί και 12 τραυματίες είναι τα θύματα του αεροπορικού βομβαρδισμού τριών μικρών πούλμαν, για τα οποία οι Αμερικάνοι είχαν πληροφορίες ότι υποτίθεται μετέφεραν Ταλιμπάν. Ολα τα θύματα, μεταξύ των οποίων γυναίκες και παιδιά, ήταν άμαχοι.

■ Αντάρτες στην Ινδία

Αφάνισαν στρατόπεδο παραστρατιωτικών

Μια από τις πιο τολμηρές και επιτυχημένες επιθέσεις εναντίον κυβερνητικών στόχων πραγματοποίησαν οι μαοϊκοί αντάρτες στις 15 Φεβρουαρίου στο κρατίδιο της Δυτικής Βεγγάλης στην ανατολική Ινδία. Περίπου 100 αντάρτες, πολλοί από τους οποίους με μοτοσυκλέτες, στο φως της ημέρας, άνοιξαν πυρ εναντίον ενός στρατοπέδου παραστρατιωτικών δυνάμεων στην περιοχή Sheeldah, σκοτώνοντας 24 στρατιώτες. Στη συνέχεια, λεηλάτησαν το στρατόπεδο, πήραν όσο οπλισμό βρήκαν και το παρέδωσαν στις φλόγες. Το στρατόπεδο είχε εγκατασταθεί στην περιοχή στα πλαίσια της επιχείρησης «πράσινο κυνήγι» εναντίον των ανταρτών, η οποία ξεκίνησε τον περασμένο Ιούνιο και συνεχίζεται, χωρίς ουσιαστικά αποτελέσματα.

Το μαοϊκό αντάρτικο, που ξεκίνησε ως αγροτική εξέγερση τη δεκαετία του '60 στη βόρεια πόλη Ναξαλμπάρι (γι' αυτό και οι αντάρτες ονομάζονται Ναξαλίτες) της Δυτικής Βεγγάλης, έχει εξαπλωθεί σήμερα σε πάνω από 20 από τα 28 κρατίδια της Ινδίας, ιδιαίτερα στην πλούσια σε ορυκτά κεντρική και ανατολική Ινδία, όπου ο αγροτικός στην πλειοψηφία πληθυσμός υποφέρει από μεγάλη φτώχεια και εξαθλίωση. Η δύναμή του υπολογίζεται από τις ινδικές αρχές σε 22.000 αντάρτες. Πολιτικά εκπροσωπείται από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ινδίας – Μαοϊκό, με αξιόλογη επιρροή στα αστικά κέντρα, το οποίο κηρύχτηκε παράνομο την περασμένη χρονιά.

Η επιδρομή των ανταρτών στο στρατόπεδο των παραστρατιωτικών προκάλεσε θύελλα αντιδράσεων και σφοδρή κριτική από πολιτικούς και οικονομικούς κύκλους εναντίον τόσο της κεντρικής κυβέρνησης της Ινδίας όσο και της τοπικής κυβέρνησης του Κομμουντιστικού Κόμματος (τρομάρα του!), που κυβερνά πάνω από τρεις δεκαετίες τη Δυτική Βεγγάλη, για την ανικανότητά τους να αντιμετωπίσουν και να καταστείλουν το μαοϊκό αντάρτικο, το οποίο έχει χαρακτηριστεί από τον υπουργό Εσωτερικών η μεγαλύτερη εσωτερική απειλή για την Ινδία. Γιατί, εκτός των άλλων, η κεντρική και ανατολική Ινδία, όπου δρουν κυρίως οι αντάρτες, έχει τεράστια οικονομική σημασία. Η επιδρομή της 15ης Φεβρουαρίου έγινε σε απόσταση μόλις 60 χιλιομέτρων από το σημείο όπου η μεγαλύτερη μεταλλουργική βιομηχανία της Ινδίας, η JSW steel Ltd, σχεδιάζει να κατασκευάσει μια μεγάλη χαλυβουργική μονάδα.

Μεγάλοι γαιοκτήμονες και εξορυκτικές εταιρίες, ινδικές και πολυεθνικές,

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

Κινεζοποίηση

Ηταν πολύς ο εργατόκοσμος που απήργησε την περασμένη Τετάρτη. Περισσότερο στο δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, γιατί στον ιδιωτικό τομέα «όλα τα σκιάζει η φοβέρα και τα πλακώνει η σκλαβιά».

Πολύς ήταν ο κόσμος και στη συγκέντρωση των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, εν αντιθέσει με τη συγκέντρωση του ΠΑΜΕ, που μάζεψε τις… συνήθεις κομματικές δυνάμεις. Είναι πιο αξιόπιστες οι ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ από το ΠΑΜΕ; Οχι βέβαια. Ομως, ο κόσμος που κατέβηκε ήταν πολύς και πήγε εκεί που ήταν η θεσμική συνδικαλιστική έκφραση, ανεξάρτητα από τη γνώμη που έχει για τις συνδικαλιστικές ηγεσίες. Οταν ο κόσμος δεν κατεβαίνει, τότε το ΠΑΜΕ, με τις ίδιες πάντα δυνάμεις, φαίνεται να υπερτερεί καταλυτικά.

Η αριθμητική των συγκεντρώσεων όμως δεν έχει καμιά σημασία. Σημασία έχει πως αυτό το πρώτο σκίρτημα, δειλό και μουδιασμένο ακόμα, έδειξε πως ο εργατόκοσμος δεν τρώει το παραμύθι της συναίνεσης στην εθνική προσπάθεια. Ηταν το πιο ηχηρό χαστούκι στα στημένα γκάλοπ και τη λυσσασμένη προπαγάνδα των ΜΜΕ.

Ελλοχεύει, όμως, ένας άλλος κίνδυνος. Να αφεθεί η πρωτοβουλία στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, η οποία με μια-δυο 24ωρες απεργίες θα λειτουργήσει ως μηχανισμός εκτόνωσης της οργής, χωρίς καμιά προοπτική ουσιαστικού αγώνα για την απόκρουση της αντιλαϊκής και αντεργατικής επίθεσης.

Εκείνο που πρέπει να γίνει συνείδηση είναι πως αυτή η επίθεση, που εκδηλώνεται με διαδοχικά κύματα, χωρίς ορατό ορίζοντα λήξης, επιχειρεί να φέρει τα πάνω-κάτω όχι μόνο στη δημοσιονομική πολιτική, αλλά και στο σύνολο των σχέσεων που καθορίζουν τους όρους συντήρησης και αναπαραγωγής της εργατικής δύναμης.

Εκείνο που επιχειρείται είναι η κινεζοποίηση του ευρωπαϊκού προλεταριάτου και ως πειραματόζωο επιλέχτηκε το ελληνικό προλεταριάτο. Γι' αυτό και την περασμένη Τετάρτη όλα τα διεθνή ΜΜΕ είχαν στραμμένους τους φακούς τους στην Αθήνα. Πρώτη είδηση ήταν η απεργία, η συγκέντρωση και οι μικρής έκτασης συγκρούσεις με τα ΜΑΤ. Ο απόηχος του νεολαιίστικου Δεκέμβρη δεν έσβησε. Η ανησυχία είναι διάχυτη στα αστικά επιτελεία. Ξέρουν ότι η επίθεσή τους δε μπορεί να γίνει δεκτή με συναίνεση και περιμένουν να δουν πώς θα αντιδράσουν οι έλληνες εργαζόμενοι, που θεωρούνται ζωηροί και ατίθασοι.

Η εύκολη απάντηση είναι «ας μην τους απογοητεύσουμε». Ομως, σ' αυτές τις περιπτώσεις δεν ταιριάζουν τα λόγια. Μόνο οι πράξεις. Στο ελληνικό προλεταριάτο έτυχε η ιστορική ευκαιρία να αποτελέσει τον πρώτο προμαχώνα του ευρωπαϊκού προλεταριάτου ενάντια στην επίθεση κινεζοποίησης που επιχειρεί το κεφάλαιο. Αν η φωτιά ανάψει στην Ελλάδα, πρέπει να θεωρούμε σίγουρο πως θα επεκταθεί και τα πράγματα θα γίνουν πολύ ζόρικα για τους καπιταλιστές, που θα πρέπει να διαλέξουν: ή θα κάνουν πίσω ή θα ρισκάρουν πολλά περισσότερα: το ίδιο τους το σύστημα.

06 | ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Γιώργος Παπανδρέου

Έκρηξη κατά διεθνών και εγχώριων «συστημάτων»

«Δεν πρόκειται να γίνουμε κυβέρνηση υπό ομηρία»

Ο πρωθυπουργός εκφράζει, μέσω του «ΚτΕ», από δυσφορία έως οργή για τη δεγλωσσία των Βρυξελλών και δηλώνει αποφασισμένος «να συγκρουστεί για τα δίκαια της χώρας»

Για δες τι βρίσκει κανείς ψάχνοντας το αρχείο. Συνέντευξη Γιωργάκη στον «Επενδυτή» στις 28 Νοέμβρη. Μεγάλη πλάκα έχει η λεζάντα που συνοδεύει τη φωτογραφία: «"Δεν πρόκειται να τους περάσει", τονίζει ο Γιώργος Παπανδρέου, εκφράζοντας χωρίς περιστροφές την οργή του κτλ. κτλ.».

Σχολιάζοντας σήμερα εκείνη τη συνέντευξη ο πρωθυπουργός θα μπορούσε να επαναλάβει την παροιμιώδη φράση του λαγού: «Λέμε και καμιά μαλακία για να περάσει η ώρα».

■ Αποφασίζομεν και διατάσσομεν

Σαββατιάτικα επιστρατεύτηκε ένας πρωτοδίκης για να κηρύξει παράνομη και καταχρηστική την απεργία των τελωνειακών. Λίγη ώρα αργότερα, ο Παπακωνσταντίνου εξέδιδε μια λακωνική ανακοίνωση, έξι όλων κι όλων σειρών, που θύμιζε διαταγές των στρατηγών της χούντας: «Η απόφαση θα επιδοθεί σήμερα στους τελωνειακούς υπαλλήλους, οι οποίοι από αύριο οφείλουν να επιστρέψουν στις υπηρεσίες τους».

Φοβισμένοι από το ενδεχόμενο απλώματος του απεργιακού κύματος, δεν τηρούν ούτε τα προσχήματα. Αποκαλύπτουν ότι ο δικαστικός μηχανισμός είναι σε διατεταγμένη υπηρεσία.

■ Κι άλλο Μπιρμπιλόσημο

Το πρωί στη Βουλή η Μπιρμπίλη έκανε μια δήλωση που έγινε με ικανοποίηση δεκτή από τον Παπουτσή, ο οποίος είπε με νόημα πως «εμείς δεν έχουμε κηρύξει κανέναν ιερό αγώνα εναντίον της απόσυρσης γενικά και αόριστα». Φαινόταν σαν η κυβέρνηση να σκεφτόταν να επαναφέρει το μέτρο της απόσυρσης των παλιών αυτοκινήτων. Αργά όμως το απόγευμα το γραφείο Τύπου της Μπιρμπίλη διευκρίνισε ότι η υπουργός στη Βουλή αναφέρθηκε στην αντικατάσταση ενεργοβόρων και ρυπογόνων οχημάτων με οχήματα βελτιωμένων αποδόσεων ως προς τις εκπομπές ρύπων, χωρίς αυτό να συνδέεται με κίνητρα απόσυρσης, αλλά με οικονομικές πολιτικές που θα αποθαρρύνουν την κατοχή οχημάτων παλιάς τεχνολογίας.

Προφανώς, της διεμήνυσαν από το υπουργείο Οικονομικών (απευθείας ή μέσω Μαξιμου) να μην ανοίγει τέτοια ζητήματα και καλλιεργεί προσδοκίες, γιατί «δεν υπάρχει σάλιο». Ομως, η διευκρινιστική δήλωση που έγινε από το υπουργείο Περιβάλλοντος ανοίγει άλλο θέμα. Υπαινίσσεται μια πολιτική προστίμων στα παλιά αυτοκίνητα, έτσι που η κατοχή τους να γίνει ακόμα πιο ασύμφορη. Ποιους θα πλήξει το νέο Μπιρμπιλόσημο; Τη φτωχολογιά, φυσικά, που αναγκάζεται να διατηρεί τα σαραβαλάκια της.

■ Τραμπούκοι

Μια ομάδα αγωνιστών της πρωτοβουλίας «Ενα καράβι για τη Γάζα» ζήτησε από τους υπεύθυνους του Ελληνοκουβανικού να τους επιτραπεί μια διακριτική συμμετοχή στην εκδήλωση-συναυλία που οργάνωσαν την Παρασκευή 19 Φλεβάρη στο γήπεδο της «Νίαρ Ιστ» στην Καισαριανή. Θα έστηναν απλώς ένα τραπεζάκι, για να μοιράσουν στον κόσμο υλικό της καμπάνιας και να ζητήσουν την αλληλεγγύη τους προς τον ηρωικό παλαιστινιακό λαό. Ενώ αρχικά τους είπαν εντάξει, το βράδυ τους το απαγόρευσαν. Εφτασαν μέχρι την Παπαρήγα, η οποία απλώς τους παρέπεμψε στον υπεύθυνο, κάποιον Κώστα Τουμασάτο, ο οποίος χυδαία, προσβλητικά και τραμπούκικα τους είπε ότι απαγορεύεται και να σηκωθούν να φύγουν.

Ο,τι δεν ελέγχεται από το μηχανισμό του Περισσού απαγορεύεται. Ακόμα και αν αφορά την αλληλεγγύη στον παλαιστινιακό λαό, ακόμα και όταν γίνεται σε μια εκδήλωση που υποτίθεται ότι δεν είναι κομματική.

■ <<Ξαφνικός>> έρωτας

«Δεν είναι σωστό να ζηλεύουμε για τα εκατομμύρια δολάρια που κερδίζουν αυτοί οι δύο άνθρωποι. Τους γνωρίζω και τους δύο, είναι πολύ αξιοπρεπείς επιχειρηματίες. Δεν ζηλεύω την επιτυχία ή τον πλούτο των ανθρώπων. Αυτό είναι μέρος του συστήματος της ελεύθερης οικονομίας». Obama speaking, στο πρακτορείο Bloomberg. Και ποια είναι αυτά τα δύο φτωχαδάκια προς τα οποία εκδηλώνει τον έρωτά του ο «προστάτης των φτωχών και των αδυνάτων»; Οι big boss της JP Morgan και της Goldman Sachs. Τα golden boys, που κατακεραύνωναν εν χορώ οι ηγέτες ολόκληρου του καπιταλιστικού κόσμου, όταν ξέσπαγε η παρούσα κρίση. Μαζί και ο ανερχόμενος υποψήφιος τότε Μπαράκ Ομπάμα.

Εμάς, βέβαια, δεν μας ξενίζουν τέτοιες δηλώσεις από τον πρόεδρο των ΗΠΑ. Τι έχουν να μας πουν, όμως, εκείνοι που έβλεπαν να «ανθίζει η ελπίδα» με την εκλογή Ομπάμα;

■ Μιθριδατισμός

Τρία οχήματα γεμάτα με γυναικόπαιδα βομβάρδισαν οι αμερικανοατλαντικές δυνάμεις στην επαρχία Ουρουζγκάν του Αφγανιστάν. Τουλάχιστον 27 άνθρωποι –μεταξύ των οποίων αρκετά παιδιά– σκοτώθηκαν και πολλοί περισσότεροι τραυματίστηκαν.

Ο αρχιστράτηγος των κατοχικών δυνάμεων στρατηγός Στάνλεϊ Μακ Κρίσταλ δήλωσε «εξαιρετικά θλιμμένος» και ζήτησε «συγνώμη» από το δωσίλογο πρόεδρο Χαμίντ Καρζάι, ο οποίος χαρακτήρισε «αδικαιολόγητη» την ενέργεια και συνέστησε στις κατοχικές δυνάμεις να ενεργούν «προσεκτικά και συντονισμένα».

Ηταν ένα ακόμη επεισόδιο απ' αυτά που οδηγούν στις λεγόμενες «παράπλευρες απώλειες». Την περασμένη εβδομάδα είχε βομβαρδιστεί ένα σπίτι με αποτέλεσμα 15 νεκρούς αμάχους, τον περασμένο Σεπτέμβρη στην Κουντούζ είχαν δολοφονηθεί πάνω από 142 άμαχοι, παλιότερα βομβαρδίστηκαν σπίτια, νοσοκομεία, γαμήλιες τελετές. Σε όλα αυτά τα εγκλήματα κατά αμάχων οι κατοχικές δυνάμεις ζήτησαν «συγνώμη».

Και εμείς εδώ στη Δύση συνηθίσαμε να τα παρακολουθούμε από τα ΜΜΕ. Συνηθίσαμε στο έγκλημα, ενώ εξακολουθούμε να φρικιούμε στην ανάμνηση των εγκλημάτων των ναζί. Βλέπετε καμιά διαφορά; Οχι. Προς τι τότε η διαφορά στην αντίδρασή μας; Συνηθίζουμε σιγά-σιγά στο δηλητήριο που εγχέουν στον οργανισμό μας οι κυρίαρχοι του πλανήτη. Κι ύστερα, όταν δεχτούμε ένα σκληρό πολεμικό πλήγμα μέσα στις πόλεις μας, απορούμε και εξεγειρόμαστε. Σαν να μην έχουμε καμιά ευθύνη για τα εγκλήματα που διαπράττουν οι κυβερνήσεις των χωρών μας…

■ Τι φοβούνται

Ούτε μία από τις μεγάλες αστικές φυλλάδες δεν έδειξε ενθουσιασμό για την απόφαση της κυβέρνησης να ζητήσει τη συγκρότηση εξεταστικής επιτροπής για τα στατιστικά στοιχεία. Οχι μόνο δεν έδειξαν ενθουσιασμό, αλλά αντίθετα ακόμη και φιλοπασοκικές φυλλάδες κριτικάρησαν την κυβέρνηση. «Η Εξεταστική δηλητηριάζει τη συναίνεση και το… ΠΑΣΟΚ», έγραφαν τα «Νέα». Να μην επιμείνει στη συγκρότηση της εξεταστικής καλούσε την κυβέρνηση το «Εθνος», αλλά ν' αφήσει να περάσουν μερικοί μήνες και να εκτονωθούν οι πιέσεις σε βάρος της χώρας.

Κστόπιν τούτων και μετά τη δημοσιοποίηση της αρνητικής θέσης και μιας σειράς μελών της κυβέρνησης και βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, φαίνεται να επικρατούν δεύτερες σκέψεις και να επιλέγονται ρυθμοί χελώνας για την εν λόγω επιτροπή. Κατατέθηκε, βέβαια, η πρόταση την περασμένη Δευτέρα, όμως ο Πετσάλνικος είπε αόριστα πως θα συζητηθεί στο επόμενο χρονικό διάστημα. Βλέποντας και κάνοντας και χωρίς βιασύνη.

Τι φοβούνται, όμως, όλοι αυτοί που θεωρούν άστοχη την κίνηση Παπανδρέου και ρίχνουν το ανάθεμα στον Παπακωνσταντίνου που τον έπεισε; Δεν φοβούνται, βέβαια, τον αδύναμο Σαμαρά. Φοβούνται κοινωνικές εκρήξεις και θέλουν να έχουν ένα αρραγές αστικό μέτωπο. Ενα μέτωπο που μπορεί να οδηγήσει ακόμα και σε κυβέρνηση «εθνικής ενότητας», αν ζορίσουν τα πράγματα. Γι' αυτό δε θέλουν ρήξη ΠΑΣΟΚ-ΝΔ.

■ Στυλοβάτες του καπιταλισμού

«Αφού η κυβέρνηση δεν τολμά ή δε μπορεί να σηκώσει ανάστημα, να αρθεί στο ύψος των περιστάσεων, να το κάνει ο ελληνικός λαός». Δεν περνάει βδομάδα χωρίς Αλέξη Τσίπρα στη στήλη. Το παραπάνω απόσπασμα είναι από την ομιλία του στη συγκέντρωση του ΣΥΡΙΖΑ στο γήπεδο του «Πανελλήνιου». Τα ρήματα είναι επιμελώς επιλεγμένα. Η κυβέρνηση «δεν τολμά ή δε μπορεί». Το «δε θέλει» ούτε που το διανοείται ο πρόεδρος του ΣΥΝ και της ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ. Γι' αυτό και σε ένα άλλο σημείο της ομιλίας του, δανειζόμενος ένα μπασκετικό όρο, κατηγόρησε τους Παπανδρέου και Παπακωνσταντίνου ότι «παίζουν με κατεβασμένα χέρια». Τελικά, αυτή η κυβέρνηση είναι του λαού και όχι του κεφάλαιου. Αλλά δεν τολμά να τα βάλει με τους «κερδοσκόπους». Αυτό είναι το πρόβλημα. Με μια «ροζ» ένεση, όμως, μπορεί και να τα καταφέρει. Κι ύστερα, διαμαρτύρονται όταν τους αποκαλούμε στυλοβάτες του καπιταλισμού.

■ It's only business

Πόσος καιρός πέρασε από τότε που το αφεντικό της MIG και το αφεντικό της Aegean αντάλλασσαν δημόσια ύβρεις και απειλές και προσέφευγαν στη Δικαιοσύνη με αγωγές ο ένας ενάντια στον άλλο; Ούτε ένας χρόνος. Την περασμένη Δευτέρα, λοιπόν, ο Α. Βγενόπουλος και ο Ε. Βασιλάκης ανακοίνωσαν την απόφασή τους να συγχωνεύσουν την Olympic Air και την Aegean. Περίσσεψαν τα «οράματα» στις δηλώσεις τους. Και βέβαια, τις αλληλοκατηγορίες περί λαμογιάς και διαπλοκής τις πήρε το ποτάμι. Ετσι συνέβαινε πάντοτε στον θαυμαστό κόσμο των καπιταλιστών. Δεν υπάρχει τίποτα το προσωπικό. Υπάρχουν μόνο οι μπίζνες, η εξασφάλιση του μέγιστου κέρδους. Αλλωστε, όπως λένε και οι φίλοι τους οι Αμερικανοί, κάθε πράγμα έχει την τιμή του. Ακόμη και η… τιμή των golden boys.

■ Ξέπλυμα

Την περασμένη Δευτέρα, στην εξεταστική επιτροπή της Βουλής για το σκάνδαλο Siemens κατατέθηκε ένα έγγραφο, το οποίο ανασύρθηκε από την ογκώδη δικογραφία (το κατέθεσε ο Παπαδημούλης). Πρόκειται για μια συνομιλία του πριν τον Χριστοφοράκο μεγάλου αφεντικού της εν Ελλάδι Siemens Πρ. Μαυρίδη με τους δικηγόρους του. Σ' αυτό ο Μαυρίδης περιγράφει το colpo grosso που εφάρμοζε η Siemens. Στις συμβάσεις που υπέγραφε με τον ΟΤΕ προβλέπονταν και κάποιες ρήτρες, όπως εκπτώσεις αν τα κέρδη της Siemens ξεπερνούσαν ένα ποσό, καταγγελία της σύμβασης αν άλλοι ανταγωνιστές πρόσφεραν χαμηλότερες τιμές κ.λπ. Οι ρήτρες αυτές ποτέ δεν εφαρμόστηκαν. Εμπαιναν απλώς για ξεκάρφωμα. Γιατί δεν εφαρμόστηκαν; Γιατί έτρεχε άφθονο το «λαδάκι» από τα περιβόητα «μαύρα ταμεία».

Και πώς έφτανε το «λαδάκι» στους παραλήπτες του; Καθαρό και ραφιναρισμένο, σαν αγνό παρθένο ελαιόλαδο. Η Siemens κατέθετε λεφτά σε λογαριασμούς ιδιωτών σε ελβετικές τράπεζες. Αυτοί οι ιδιώτες λειτουργούσαν ως μεσάζοντες. Επαιρναν τα χρήματα από τους λογαριασμούς τους και τα παρέδιδαν στους παραλήπτες τους, αμειβόμενοι φυσικά γι' αυτές τους τις υπηρεσίες. Και πώς έφερναν τις μίζες στην Ελλάδα; Αξιοποιώντας ακόμα και το νόμο περί επαναπατρισμού καταθέσεων από τράπεζες του εξωτερικού, χωρίς έλεγχο «πόθεν έσχες», με πληρωμή ενός φόρου 3%. Το σημειώνουμε με ιδιαίτερη έμφαση, γιατί η σημερινή κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ανακοίνωσε πως επιτρέπεται ο επαναπατρισμός καταθέσεων χωρίς «πόθεν έσχες», μ' ένα φόρο 5%.

■ Συγχώνευση Aegean - Olympic Air

Θα στύψουν εργαζόμενους, καταναλωτές και κράτος

Με ένα μεγαλοπρεπέστατο φτύσιμο προς την κυβέρνηση Παπανδρέου ανακοίνωσαν τη συγχώνευση της Aegean με την Olympic Air οι όμιλοι Βασιλάκη και MIG. Οχι μόνο την αγνοούν παντελώς (δεν κάνουν την παραμικρή αναφορά), αλλά αναφέρονται μόνο στην Επιτροπή Ανταγωνισμού της ΕΕ, από την οποία πρέπει να περάσει η συμφωνία (λόγω μεγέθους). Ο Ρέππας, που έκανε τον καμπόσο πριν μερικές μέρες (λεονταρισμούς χαρακτηρίζαμε τα όσα είπε), σκούπισε το πρόσωπό του και ατάραχος απεφάνθη ότι ψιχαλίζει. Συνειδητοποίησε ότι Βασιλάκης και Βγενόπουλος τον έχουν γραμμένο κανονικότατα, γι' αυτό και δεν επέδειξαν ούτε το αρμόζον τακτ να του κάνουν μια επίσκεψη και να τον ενημερώσουν για τη συμφωνία των δυο ομίλων.

Γεννήθηκε, λοιπόν, ένα νέο αεροπορικό μονοπώλιο (με την έννοια της μονοπώλησης της εγχώριας αγοράς και όχι από άποψη συγκέντρωσης κεφάλαιου), το οποίο γίνεται αποδεκτό, εν αντιθέσει με την πάλαι ποτέ κρατική Ολυμπιακή, που όχι μόνο της είχαν στερήσει τη μονοπωλιακή θέση, αλλά υποχρέωσαν το κράτος να την ιδιωτικοποιήσει και να την πουλήσει εντελώς απαξιωμένη. Προφανώς, το ιδιωτικό μονοπώλιο δεν... νοθεύει τον ανταγωνισμό, όπως τον «νόθευε» η Ολυμπιακή.

Οταν η Ολυμπιακή έβγαινε στο σφυρί και ο όμιλος Βασιλάκη έθετε υποψηφιότητα για την αγορά της, ο Βγενόπουλος χρησιμοποιούσε σαν όχημα της MIG την... αντιμονοπωλιακή προπαγάνδα. «Εμείς πιστεύουμε ότι στις αγορές πρέπει να υπάρχει ανταγωνισμός, διότι αυτός ο ανταγωνισμός λειτουργεί προς όφελος και των πελατών αλλά και των διαφόρων κλάδων της οικονομίας που εξυπηρετούνται από τις αερομεταφορές», έλεγε στον Real FM το Μάρτη του 2009. Και συμπλήρωνε με νόημα: «Αν βεβαίως υπήρχε μια πρόταση από την Aegean η οποία να οδηγούσε σε μορφή μονοπωλίου, εμένα η θέση μου είναι ότι εμείς σε μονοπώλια δεν συμμετέχουμε και δεν δέχομαι το επιχείρημα ότι υπάρχουν καλά μονοπώλια και κακά μονοπώλια. Εμείς θεωρούμε ότι τα μονοπώλια δεν είναι καλά»!

Με τέτοια επιχειρηματολογία και με καλά σχεδιασμένες επιθέσεις ενάντια στην οικογένεια Βασιλάκη, την οποία κατηγορούσε για διαπλοκή με την οικογένεια Μητσοτάκη, ο Βγενόπουλος κατάφερε τελικά να αγοράσει αυτός την Ολυμπιακή, την οποία τώρα συγχωνεύει με την εταιρία του «άσπονδου εχθρού» του, δημιουργώντας ένα μονοπώλιο η λειτουργία του οποίου θα έχει τα εξής αποτελέσματα:

α) Θα τσακίσει ακόμα περισσότερο τις εργασιακές σχέσεις των εργαζόμενων στις αερομεταφορές. Κόσμος θα απολυθεί (για την ακρίβεια θα φύγει μόλις λήξουν οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου που κυριαρχούν και στις δυο εταιρίες), ενώ όσοι μείνουν θα εργάζονται περισσότερο και θα πληρώνονται λιγότερο. Οι συλλογικές συμβάσεις των πάλαι ποτέ εργαζόμενων της Ολυμπιακής έχουν ήδη πεταχτεί στο σκουπιδοτενεκέ της ιστορίας.

β) Θα γδύσει όσους χρησιμοποιούν τις αεροπορικές υπηρεσίες και δεν χρειάζεται να εξηγήσουμε γιατί.

γ) Εκβιαστικά θα γδύσει το κράτος με την ανάληψη των λεγόμενων άγονων γραμμών, όπως τόσα χρόνια τώρα κάνουν οι ακτοπλόοι εφοπλιστές.

Δεκανίκια του καπιταλισμού

«Ο *άλλος δρόμος που εμείς πιστεύουμε ότι υπάρχει, έχει δύο δυνατότητες: Η μία δυνατότητα είναι* ***εντός της Ευρωπαϊκής Ενωσης στην οποία ανήκουμε, και δεν έχουμε καμία πρόθεση να φύγουμε*** *από αυτήν, να κάνουμε τις απαραίτητες συμμαχίες ώστε να ασκηθούν οι κατάλληλες εκείνες πιέσεις, ώστε* ***επιτέλους να υπάρχει η λεγόμενη κοινοτική αλληλεγγύη****. Να καταλάβουν δηλαδή κυρίως η Γερμανία, οι ισχυροί, κανένας δε ζητάει να μας δώσουν λεφτά,* ***ζητάμε όμως να μπορούμε να δανειζόμαστε****. Γιατί αυτή τη στιγμή,* ***το πρόβλημα της χώρας είναι πρόβλημα δανεισμού****, να δανειζόμαστε με τους ίδιους όρους που δανείζονται και οι άλλες χώρες. Και* ***έπρεπε από την πρώτη στιγμή η κυβέρνηση να κάνει σημαία της την προοπτική του ευρωομολόγου****. Το πρόβλημα της Ελλάδας δεν είναι πρόβλημα που ξεκίνησε από εδώ - έχουμε και εμείς τις ευθύνες μας -, είναι πρόβλημα ευρωπαϊκό,* ***απειλείται η συνοχή της Ευρωζώνης*** *και αυτό το γνωρίζουν πάρα πολύ καλά και οι ευρωπαίοι εταίροι. Και έπρεπε από την πρώτη στιγμή μαζί με τις χώρες του Νότου που είναι πρώτες στη μαύρη λίστα να γίνουν πειραματόζωα σε πιέσεις κερδοσκοπικών αγορών αλλά και των κυρίαρχων δυνάμεων σήμερα στην Ευρωπαϊκή Ενωση που για λόγους γεωπολιτικών συμμαχιών θέλουν να προχωρήσουν σε ένα "σκληρό" ευρώ με μηχανισμούς πολύ αυστηρής επιτήρησης, και να μας οδηγήσουν στο χείλος του γκρεμού...* ***Εχω την αίσθηση ότι (η κυβέρνηση) παριστάνει τον κομιστή πιέσεων από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή προς την ελληνική κοινωνία.*** *Ο δεύτερος δρόμος θα ήταν, επιτέλους, να προχωρήσει σε μια γενναία αναδιανομή του πλούτου με μια γενναία φορολογική μεταρρύθμιση».*

Για να μην προβληματίζεστε ποιος είπε τα παραπάνω, σας λέμε από την αρχή ότι τα είπε ο Τσίπρας, στο κεντρικό δελτίο ειδήσεων του Mega, την περασμένη Δευτέρα. Από πού ν' αρχίσει και πού να τελειώσει κανείς; Από την ευρωλαγνεία; Από την αβάντα στις αστικές δυνάμεις της Ελλάδας («το πρόβλημα της χώρας είναι πρόβλημα δανεισμού»); Από τη διαχειριστική λογική («ζητάμε να μπορούμε να δανειζόμαστε»); Από την ανησυχία για το... μέλλον της ευρωζώνης; Η από την επιτηδευμένα αφελή διαπίστωση ότι μπορούμε «να βάλλουμε μυαλό» στις ηγέτριες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της Ευρώπης. Υπάρχουν στελέχη του ΠΑΣΟΚ που σε συζητήσεις με δημοσιογράφους λένε ακόμα πιο προχωρημένα πράγματα, συμβουλεύοντας την κυβέρνηση πώς να παζαρέψει με τις Βρυξέλλες, γι' αυτό και ο Τσίπρας έρχεται δεύτερος και καταϊδρωμένος. Σημειώνουμε μόνο την ακροτελεύτεια φράση του, με την οποία θεωρεί ότι με την οποιαδήποτε φορολογική μεταρρύθμιση μπορεί να γίνει αναδιανομή του πλούτου. Λέτε να μην ξέρει ότι ο πλούτος παράγεται στην παραγωγή και εκεί διανέμεται **καθοριστικά** ανάμεσα σε καπιταλιστές και εργάτες;

■ Αντάρτες στην Ινδία

Αφάνισαν στρατόπεδο παραστρατιωτικών

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

που θέλουν να εκμεταλλευτούν τον τεράστιο ορυκτό πλούτο των περιοχών αυτών (βωξίτη, χρώμιο, νικέλιο κ.ά.), αρπάζουν με διάφορους τρόπους τη γη των αυτόχθονων φτωχών αγροτών και χρηματοδοτούν ένοπλες συμμορίες που με τη βία και την τρομοκρατία, παράλληλα με τις συλλήψεις και τις φυλακίσεις από την αστυνομία, εκτοπίζουν τους φτωχούς αγρότες από τις εστίες τους. Το σημαντικότερο εμπόδιο στα σχέδιά τους είναι η δράση των μαοϊκών ανταρτών και οι αγροτικές κινητοποιήσεις. Και επειδή οι κυνηγημένοι και ξεριζωμένοι αγρότες καταφεύγουν στη ζούγκλα για να σωθούν και βρίσκουν υποστήριξη από τους αντάρτες, η επιρροή και η στρατιωτική ισχύ των τελευταίων αυξάνεται. Η πραγματικότητα αυτή οδηγεί όλο και πιο πολλούς πολιτικούς παράγοντες και αναλυτές να προειδοποιούν την κυβέρνηση ότι το μαοϊκό αντάρτικο δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί μόνο με στρατιωτικά μέσα.

Στις 22 Φεβρουαρίου, εκπρόσωπος των ανταρτών με δήλωσή του στα ινδικά ΜΜΕ ανακοίνωσε ότι «είναι έτοιμοι να αρχίσουν συνομιλίες με την κυβέρνηση, με τον όρο να σταματήσει η στρατιωτική επιχείρηση εναντίον τους από τις 25 Φεβρουαρίου μέχρι τις 7 Μαΐου». Το ινδικό υπουργείο Εσωτερικών απάντησε ότι αποδέχεται την πρόσκληση, με τον όρο να αποκηρύξουν τη βία οι αντάρτες, κάτι που οι τελευταίοι απορρίπτουν. Ωστόσο και μόνο το γεγονός ότι αποδέχεται, έστω υπό όρους, να συνομιλήσει με «τρομοκράτες», είναι ενδεικτικό της έκτασης του προβλήματος που αντιμετωπίζει η ινδική κυβέρνηση.

■ Δασοκτόνα πολιτική

Αρωγός στην κυβέρνηση το ΣτΕ

Οπως είναι γνωστό, και με το δασοκτόνο νόμο 3818/2010 (ΦΕΚ 17Α/16-02/2010) της Τ. Μπιρμπίλη υπάρχει νομικό πρόβλημα επικύρωσης τόσο των δασικών χαρτών των 330 δήμων στους οποίους έχει ολοκληρωθεί η κτηματογράφηση, όσο και των δασικών χαρτών των 113 υπό κτηματογράφηση δήμων, που θα αρχίσουν να παραδίνονται από την άνοιξη του 2011. Υπάρχει νομικό πρόβλημα, γιατί ίσχυε η απόφαση 202/5-4-2005 της Επιτροπής Αναστολών του ΣτΕ, με την οποία αναστελλόταν εγκύκλιος διαταγή του πρώην υφυπουργού Γεωργίας Φ. Χατζημιχάλη, που είχε εκδοθεί το Γενάρη του 2004.

Με την απόφαση αυτή ο Φ. Χατζημιχάλης απαιτούσε από τις αρμόδιες δασικές υπηρεσίες να επικαιροποιήσουν τους δασικούς χάρτες των 330 δήμων με τις διατάξεις των δασοκτόνων νόμων 3208/2003 και 3147/2003. Παραθέτουμε ένα χαρακτηριστικό απόσπασμα της απόφασης της Επιτροπής Αναστολών του ΣτΕ: *«Με τις διατάξεις των δύο τελευταίων νόμων (σ.σ. εννοεί τους 3208 και 3147 του 2003)... η κατάρτιση των δασικών χαρτών κατ' εφαρμογή των νεωτέρων διατάξεων,* ***να έχει οπωσδήποτε ως αποτέλεσμα την μείωση της επιφανείας των δασών****»*. Η απόφαση κατέληγε: *«Συνεπώς,* ***συντρέχει, κατά την κρίση της Επιτροπής περίπτωση χορηγήσεως της ζητούμενης αναστολής, λαμβανομένου μάλιστα υπόψη ότι το προσβαλλόμενο έγγραφο του Υφυπουργού Γεωργίας έχει ήδη αρχίσει να τυγχάνει εφαρμογής****»*.

Η Επιτροπή Αναστολών του ΣτΕ εξέδωσε την απόφαση 202 όχι μόνο για την περίπτωση 3 της παρ. 1 του άρθρου 1 του νόμου 3208/2003, αλλά για όλο το άρθρο 1, γιατί γι' αυτό (και όχι μόνο) είχε γίνει η προσφυγή από το ΓΕΩΤΕΕ και την ΠΕΔΔΥ. Επομένως, από τη στιγμή που ίσχυε η απόφαση 202/2005 δεν θα μπορούσε κανένας δασικός χάρτης να επικαιροποιηθεί ή να εγκριθεί με βάση το νέο νόμο της Τ. Μπιρμπίλη. Εάν δε επιχειρούσαν κάτι τέτοιο, σίγουρα θα είχαν να αντιμετωπίσουν νέες προσφυγές στο ΣτΕ, που θα μπλοκάριζαν την επικύρωση και ανάρτηση των δασικών χαρτών.

Ηρθε όμως το ίδιο το ΣτΕ αρωγός στην κυβέρνηση και με τις αποφάσεις του 3974 και 3975 /11-12-2009 κατήργησε τις δύο προσφυγές του ΓΕΩΤΕΕ κατά της απόφασης του πρώην υφυπουργού Γεωργίας Φ. Χατζημιχάλη. Από την στιγμή δε που καταργήθηκαν οι δύο προσφυγές του ΓΕΩΤΕΕ καταργήθηκε και η απόφαση 202/2005 της Επιτροπής Αναστολών. Και καταργήθηκε, γιατί η απόφαση αυτή είχε βγει μέχρι την εκδίκαση της κύριας αγωγής κατά της απόφασης Χατζημιχάλη. Ετσι, από τη στιγμή που έκλεισε –όπως έκλεισε– η δίκη για την απόφαση Χατζημιχάλη, έκλεισε άδοξα και η απόφαση 202/2005 και αφήνεται ελεύθερο το πεδίο να δράσουν η υπουργός Τ. Μπιρμπίλη και η εταιρία Κτηματολόγιο ΑΕ.

Ποιο ήταν το βασικό επιχείρημα με το οποίο το ΣτΕ αποφάσισε να καταργηθεί η δίκη κατά της εγκυκλίου διαταγής του Φ. Χατζημιχάλη; Οτι ο πρώην υφυπουργός Γεωργίας Κ. Κιλτίδης, με απόφασή του στις 14 Φλεβάρη του 2008, απέσυρε την εγκύκλιο Χατζημιχάλη. Το ΣτΕ είχε πρωτοσυνεδριάσει στις 13 Ιούνη του 2008 και εξέδωσε απόφαση στις 11 Δεκέμβρη του 2009, δηλαδή μετά από 1,5 χρόνο. Θυμίζουμε ότι ενώ ο Κ. Κιλτίδης απέσυρε και τη δασοκτόνο εγκύκλιο 1099/2004 του Ε. Μπασιάκου, το ΣτΕ δεν κατήργησε και αυτή τη δίκη, αλλά την έστειλε ως προδικαστικό ερώτημα στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Σε σχέση με αυτή την απόφαση η σκοπιμότητα ήταν να λειτουργήσει ο δασοκτόνος νόμος 3208/2003, με το μπλοκάρισμα όλων των μελλοντικών προσφυγών. Στην καινούργια, όμως, απόφαση η σκοπιμότητα ήταν να ξεμπερδεύουν με την απόφαση 202/2005 του Τμήματος Αναστολών του ΣτΕ. Αυτοί έχουν και το πεπόνι και το μαχαίρι και ανάλογα με το πώς βολεύει κόβουν τις φέτες.

■ Σκάνδαλο Φλαούνα - υπουργείου Γεωργίας

Με ρυθμούς χελώνας η εκκαθάριση

Μόλις στις 18 Φλεβάρη επιδόθηκε στο Νομικό Σύμβουλο του Κράτους στο υπουργείο Γεωργίας Ηλ. Δροσογιάννη το Ερώτημα της υπουργού Κ. Μπατζελή σχετικά με τους χειρισμούς που επιβάλλονται στο σκάνδαλο Φλαούνα. Το πρώτο δημοσίευμα της «Κ», που απεκάλυψε το σκάνδαλο, έγινε στις 9 Γενάρη. Δηλαδή, η... δουλευταρού υπουργός Γεωργίας χρειάστηκε έναν ολόκληρο μήνα για να κάνει το αυτονόητο (της χαρίζουμε τη μια βδομάδα, μιας και έπρεπε να ενημερωθεί από τις αρμόδιες υπηρεσίες για το αν αληθεύουν ή όχι οι αποκαλύψεις μας).

Αυτή η καθυστέρηση, σε ένα σκάνδαλο που αφορά ρεμούλα σε βάρος του δημοσίου, δεν συνάδει και τόσο με τις διακηρύξεις της κυβέρνησης Παπανδρέου, αλλά και με τον τσαμπουκά που επέδειξε η κ. Μπατζελή προς τους υπαλλήλους του υπουργείου, την πρώτη μέρα που πάτησε το πόδι της εκεί. Δείχνει (η καθυστέρηση), ότι οι ενέργειες της υπουργού γίνονται με κρύα καρδιά, επειδή δεν μπορεί να κάνει διαφορετικά, και όχι επειδή διέπεται από διάθεση πάταξης της διαφθοράς και της ρεμούλας.

Εχουμε στα χέρια μας το Ερώτημα της υπουργού προς το Νομικό Σύμβουλο. Το πήραμε επίσημα, υποβάλλοντας αίτηση. Η υπουργός, επικαλούμενη τις υπηρεσίες του υπουργείου, επιβεβαιώνει απόλυτα τις αποκαλύψεις μας. Αναφέρεται στα δημοσιεύματα της «Κ» και στις αιτήσεις που υποβάλαμε και σημειώνει: *«Η Δ/νση Δ/σης Προσ. Ιδιωτ. Δικαίου, προκειμένου να δοθεί απάντηση στις αιτήσεις-καταγγελίες και τα δημοσιεύματα των εφημερίδων, προέβη σε αλληλογραφία με τις Δ/σεις Οικονομικού Ελέγχου και Επιθεώρησης και Οικονομική του Υπουργείου, από την οποία διαπιστώθηκε ότι ο Νικ. Φλαούνας* ***δεν ανέλαβε υπηρεσία*** *στη Δ/ση Οικονομικού Ελέγχου και Επιθεώρησης* ***αλλά μισθολογείτο κανονικά****»*. Πότε έπρεπε να αναλάβει υπηρεσία ο Φλαούνας στην εν λόγω Διεύθυνση; Από τις 17-7-1996 (προηγουμένως φέρεται να υπηρετούσε διαδοχικά στην «Αγρές», στην Εποπτεία Αλιείας του υπουργείου και στο Γραφείο Τύπου και Δημοσίων Σχέσεων).

Ενώ, λοιπόν, απ' όσα αναφέρει η υπουργός επιβεβαιώνονται πλήρως οι αποκαλύψεις μας, οι αρμόδιες υπηρεσίες ακόμα δεν έχουν απαντήσει στα αιτήματά μας! Τι και ποιους προσπαθούν να καλύψουν; Τώρα, βέβαια, όλα έχουν βγει στο φως, όμως η καθυστέρηση των αρμόδιων υπηρεσιακών παραγόντων, όσο εμείς προσπαθούσαμε να φωτίσουμε όλες τις πτυχές του σκανδάλου, δείχνει ότι προσπαθούσαν να μας αποθαρρύνουν, ώστε να ξεχάσουμε το σκάνδαλο και να γίνει δεκτή η παραίτηση που υπέβαλε ο Φλαούνας στις 11 Γενάρη, μετά τις αποκαλύψεις μας.

Τα ερωτήματα που θέτει η υπουργός στο Νομικό Σύμβουλο του Κράτους είναι δύο: «1. Αν πρέπει να γίνει αποδεκτή η παραίτηση του Νικ. Φλαούνα, 2. Τις αναγκαίες διοικητικές ενέργειες που οφείλει να προβεί η Διοίκηση». Το δεύτερο ερώτημα «βγάζει μάτια», αφού η υπουργός και το επιτελείο τους εμφανίζονται να μη γνωρίζουν τι πρέπει να κάνουν σ' αυτή την περίπτωση και δεν ρωτούν ευθέως ούτε για την επιβεβλημένη απόλυση του εν λόγω υπαλλήλου.

Εν προκειμένω, όμως, τίθεται και ένα άλλο θέμα. Δε μπορεί ένας υπάλληλος να μισθοδοτείται κανονικά επί τουλάχιστον 14 χρόνια και να παίρνει τα μισθολογικά κλιμάκια, ενώ δεν έχει εμφανιστεί στην υπηρεσία του. Δεν υπάρχουν ευθύνες, πολιτικές και διοικητικές, και δεν πρέπει αυτές να αναζητηθούν; Με τις ενέργειες κατά Φλαούνα (τις οποίες περιμένουμε να δούμε) θα κλείσει αυτό το σκάνδαλο; Δεν πρέπει να γίνει ΕΔΕ για τις ευθύνες; Δεν πρέπει να αναζητηθούν ενδεχομένως και άλλοι «Φλαούνες»; Δεν είναι αυτό ένα τεράστιο θέμα για όλη τη δημόσια διοίκηση; Ο Φλαούνας είναι η μοναδική περίπτωση υπαλλήλου που έπαιρνε μισθό χωρίς να εργάζεται;

Για να γίνουμε πιο σαφείς: η Ι. Χωρεμιώτη, γενική διευθύντρια Διοικητικής Υποστήριξης, υπηρετεί σχεδόν πέντε χρόνια σ' αυτή τη Διεύθυνση. Ουδέποτε ενδιαφέρθηκε να μάθει τι γίνεται με τον εν λόγω υπάλληλο; Απ' ό,τι έχουμε πληροφορηθεί, το Δεκέμβρη του 2009, στέλεχος της Διεύθυνσης Διοικητικού Προσωπικού Ιδιωτικού Δικαίου ενημερώθηκε ότι ο Φλαούνας δεν εργάζεται στην υπηρεσία που είναι «χρεωμένος». Κι όμως, του χορηγήθηκε κανονικά μισθολογικό κλιμάκιο (από τη σχετική απόφαση ξεκίνησε η δική μας έρευνα). Εμείς πήραμε χαμπάρι ότι κάτι σάπιο συμβαίνει, οι αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες δεν κατάλαβαν τίποτα; Δύσκολο να το πιστέψει κανείς, όσο αφελής κι αν είναι. Επειδή έχουμε πληροφορηθεί ότι δύο από τους υπηρεσιακούς παράγοντες που εμπλέκονται στην υπόθεση έχουν ξεκινήσει διαδικασίες για συνταξιοδότηση, καθιστούμε προσεκτική την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας. Καμιά συνταξιοδότηση δεν πρέπει να προχωρήσει, πριν εκκαθαριστεί σε όλες της τις διαστάσεις αυτή η υπόθεση.

ΥΓ: Το Νοέμβρη του 2005, η Ι. Χωρεμιώτη, προκειμένου να παρουσιάσει σαν νόμιμη την τοποθέτηση διευθυντή στο πολιτικό γραφείο του Ε. Μπασιάκου, πήρε αριθμό πρωτοκόλλου με ημερομηνία 29.11.2005 και το εμφάνισε με ημερομηνία 24.9.2004! Αυτό το πλαστογραφημένο πρακτικό στάλθηκε στο ΦΕΚ και δημοσιεύτηκε η απόφαση διορισμού.

Τον Μάη του 2009, επί υπουργίας Χατζηγάκη, εκδόθηκε απόφαση με αριθμό πρωτ. 292976 (χωρίς ημερομηνία), που διόριζε δυο μέλη στο ΔΣ του ΕΘΙΑΓΕ. Με τον ίδιο αριθμό πρωτοκόλλου και με ημερομηνία 20.5.2009, κυκλοφόρησε η ίδια απόφαση, με τη διαφορά ότι το όνομα του ενός μέλους του ΔΣ άλλαξε και στη θέση του εμφανίστηκε το όνομα της Ι. Χωρεμιώτη! Και η μια και η άλλη απόφαση φέρονται να έχουν την υπογραφή του Σ. Χατζηγάκη. Ακόμα και οι αρχάριοι της δημόσιας διοίκησης γνωρίζουν ότι δεν είναι δυνατόν να κυκλοφορούν δυο έγγραφα με τον ίδιο αριθμό πρωτοκόλλου. Οταν μια απόφαση αλλάζει, πρέπει να χαρακτηρίζεται διορθωτική, αλλά στα δυο έγγραφα που έχουμε στα χέρια μας τίποτα τέτοιο δεν υπάρχει. Ο τότε υπουργός Γεωργίας φαίνεται να υπογράφει δυο έγγραφα με τον ίδιο αριθμό πρωτοκόλλου αλλά με διαφορετικό περιεχόμενο. Μήπως κάποιος πρέπει να ψάξει κι αυτές τις παλιές ιστορίες;

Ο παραμυθάς Α. Λοβέρδος

Μια από τις αγαπημένες «παραμυθίες» του υπουργού Εργασίας Α. Λοβέρδου είναι πως θα εξοικονομήσει 2 δισ. ευρώ. 1,1 δισ. καταπολεμώντας τη «σπατάλη στο φάρμακο» και 900 εκατ. στην εισφοροδιαφυγή. Οπου σταθεί κι όπου βρεθεί επαναλαμβάνει τα ίδια και τα ίδια, με το γνωστό ηρωικό και πένθιμο ύφος που έχει υιοθετήσει στις εμφανίσεις του το τελευταίο δίμηνο.

Την περασμένη Πέμπτη πάλι έχασε την ψυχραιμία του και αιτία ήταν η «Κόντρα». Βλέπετε, είχαμε το... θράσος να του υποβάλλουμε και πάλι συγκεκριμένα ερωτήματα, τόσο για τα φάρμακα όσο και για την εισφοροδιαφυγή. Αντί να απαντήσει συγκεκριμένα, ο πολυπράγμων υπουργός προσπάθησε να ξεφύγει, λέγοντάς μας πότε ότι «τον ελέγχουμε» και πότε ότι «κάνουμε τον εισαγγελέα». Ξέρει, βλέπετε, πολύ καλά ότι όσα λέει είναι παραμύθια της Χαλιμάς.

Εμείς του υπενθυμίσαμε ότι ο ίδιος δήλωσε στον Χατζηνικολάου (Real FM), πώς δεν είναι δυνατόν να εισπράξει τις βεβαιωμένες εισφορές που δεν καταβάλλουν χιλιάδες επιχειρήσεις, γιατί η οικονομική κρίση έχει κάνει πιο δύσκολη την οικονομική τους κατάσταση. Πώς, λοιπόν, θα χτυπήσει την εισφοροδιαφυγή σε μια περίοδο που η καπιταλιστική κρίση χτυπάει αλύπητα ιδιαίτερα τις μικρές καπιταλιστικές επιχειρήσεις; Οποιος ξέρει έστω και ελάχιστα την πιάτσα, μπορεί να καταλάβει ότι οι μικροκαπιταλιστές (και όχι μόνο) θα κατακρατούν τις ασφαλιστικές εισφορές προκειμένου να εξυπηρετήσουν τις ταμειακές τους ανάγκες.

Οσο για το φάρμακο, υπενθυμίσαμε στον Α. Λοβέρδο, ότι το μέλος της «επιστημονικής επιτροπής» για το ασφαλιστικό Θ. Λοπατατζίδης κατέθεσε στοιχεία για το πως φαρμακοβιομήχανοι και φαρμακοεισαγωγείς με διάφορα κόλπα ανεβάζουν τις τιμές των φαρμάκων και κατακλέβουν τα ασφαλιστικά ταμεία. Εκείνο που δεν ξέραμε είναι πως στη διαρκή επιτροπή κοινωνικών υποθέσεων της Βουλής, στην οποία εμφανίστηκε μια μέρα πριν ο Λοβέρδος, ο κυβερνητικός βουλευτής και πουλέν του γιωργοπαπανδρεϊσμού Η. Μόσιαλος, χωρίς διάθεση να αντιπολιτευθεί το Λοβέρδο, είχε αναφέρει πως ήδη οι φαρμακευτικές εταιρίες «ετοιμάζουν μαζικά την υποκατάσταση από φθηνότερα φάρμακα σε ακριβότερα φάρμακα». Το συμπέρασμα Μόσιαλου ήταν πως «**δεν είναι ελέγξιμο** το φαινόμενο της υποκατάστασης, **το ένα δισεκατομμύριο δεν πρόκειται να επιτευχθεί**»! Προφανώς, ο Λοβέρδος νόμιζε πως γνωρίζαμε γι' αυτή τη συζήτηση και έτσι εξηγείται ο εκνευρισμός του.

Συντάξεις πείνας, όρια ηλικίας τέλος

Καθώς ολοκληρώνεται ο προσχηματικός διάλογος στην «επιστημονική επιτροπή για το ασφαλιστικό», πληθαίνουν οι ψίθυροι από κυβερνητικά στελέχη στ' αυτιά πρόθυμων δημοσιογράφων, που αναλαμβάνουν να προλειάνουν το έδαφος για τη μεγάλη αντιασφαλιστική ανατροπή, που θα συνδέσει το όνομα του Α. Λοβέρδου με τις χειρότερες φυσιογνωμίες που πέρασαν από το υπουργείο Εργασίας. Αν ο αλήστου μνήμης Λάσκαρης έμεινε γνωστός ως ο υπουργός που διακήρυξε το... τέλος της πάλης των τάξεων, ο Λοβέρδος θα μείνει ως ο υπουργός που προσπάθησε (αν θα τα καταφέρει, θα το κρίνει η πάλη των τάξεων) να καταργήσει τις βασικές αρχές που συγκροτούσαν τον πυρήνα της κοινωνικής ασφάλισης, ανεξάρτητα από τη μορφή που αυτή έπαιρνε σε κάθε εποχή. Ο Λοβέρδος θα συνδέσει το όνομά του με την κατάργηση αρχών όπως η περιβόητη αλληλεγγύη των γενεών και τη μετατροπή της ασφάλισης σε καθαρά ατομική υπόθεση. Αυτή είναι η ουσία της μεταρρύθμισης που προετοιμάζει.

Τα βασικά στοιχεία αυτής της μεταρρύθμισης έχουν «κλειδώσει» και είναι δύο: ο διαχωρισμός της σύνταξης σε βασική και εργασιακή και η εξαφάνιση –εν τοις πράγμασι– της έννοιας του ορίου ηλικίας. Οι καθηγητάδες που έχουν απομείνει στην «επιστημονική επιτροπή», μαζί με τα στελέχη του υπουργείου και τους εκπροσώπους των καπιταλιστικών οργανώσεων (η ΓΣΕΕ την έκανε, μόλις είδε τα σκούρα, αφού πρώτα πρόσφερε το όποιο κύρος της για να νομιμοποιηθεί αυτή η επιτροπή) θα προσφέρουν στον υπουργό Εργασίας την επιστημονικοφανή επιχειρηματολογία υπέρ της ανατροπής που θα επιχειρήσει, ενώ τα στελέχη της γενικής γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων εργάζονται πυρετωδώς για τη διαμόρφωση του νομοσχέδιου.

Ποια σύνταξη;

Εκείνο που δεν έχει γίνει ευρέως αντιληπτό είναι πως με τον προωθούμενο διαχωρισμό της σύνταξης σε βασική (προνοιακή) και εργασιακή (ανταποδοτική) το κράτος απεκδύεται της υποχρέωσής του να συμμετέχει στη χρηματοδότηση της κοινωνικής ασφάλισης και μετατρέπει αυτή την υποχρέωσή του σε πρόνοια. Ας το δούμε λίγο πιο αναλυτικά.

Υποτίθεται ότι μία από τις βασικές αρχές της κοινωνικής ασφάλισης είναι η τριμερής χρηματοδότηση (εργαζόμενοι-εργοδότες-κράτος). Αυτή βέβαια ουδέποτε εφαρμόστηκε με συνέπεια, πάντοτε όμως αναγνωριζόταν ότι το κράτος είναι υποχρεωμένο να συμμετέχει με καθορισμένο τρόπο στη χρηματοδότηση της κοινωνικής ασφάλισης. Για παράδειγμα, με τον περιβόητο νόμο Σιούφα (ν. 2084/1992) είχε καθοριστεί ότι για κάθε εργαζόμενο που μπαίνει στην ασφάλιση μετά την 1.1.1993 η ασφάλιση θα χρηματοδοτείται κατά τα 2/9 από τις εισφορές του εργαζόμενου, κατά τα 4/9 από τον εργοδότη και κατά τα 3/9 από το κράτος. Προσέξτε, αυτό ίσχυε για κάθε εργαζόμενο, ανεξάρτητα από το ύψος των μισθών και από το αναμενόμενο ύψος της σύνταξης.

Τώρα, έρχεται η κυβέρνηση και λέει ότι το κράτος δεν πρέπει να συμμετέχει στη χρηματοδότηση της ασφάλισης, αλλά μόνο να παρέχει προνοιακή βοήθεια, που τη βαφτίζουν βασική σύνταξη. Πρόκειται για καθαρή προνοιακή βοήθεια, γιατί διευκρινίστηκε πλέον, ότι αυτή η προνοιακή σύνταξη δεν θα είναι μια σύνταξη που θα την παίρνουν όλοι και από εκεί και πάνω θα προστίθεται η εργασιακή σύνταξη (αυτή που βγαίνει από τις ασφαλιστικές εισφορές), αλλά θα δίνεται με εισοδηματικά κριτήρια. Δηλαδή, δεν θα είναι παρά ένα εναλλακτικό ΕΚΑΣ! Αρκεί να σημειώσουμε πως σήμερα συνταξιούχος που παίρνει την κατώτερη του ΙΚΑ συν κατώτερη επικουρική δεν παίρνει ΕΚΑΣ! Εχουν φτιάξει με τέτοιο τρόπο το νόμο, ώστε το ΕΚΑΣ να το παίρνουν ελάχιστοι χαμηλοσυνταξιούχοι. Για να δώσουμε ένα παράδειγμα, ένας συνταξιούχος της ΔΕΗ, που βγαίνει στη σύνταξη με 35 χρόνια δουλειάς, δεν θα παίρνει τη βασική σύνταξη. Θα παίρνει μόνο τη σύνταξη που θα υπολογίζεται με βάση τις εισφορές τις δικές του και του εργοδότη (που κι αυτές είναι εργατικές εισφορές, για να μην ξεχνιόμαστε). Ενας συνταξιούχος που τυχαίνει να έχει ένα διαμέρισμα και να το νοικιάζει ή να κατοικεί ο ίδιος (οι «επιστήμονες» το λένε καθαρά, ότι πρέπει να μπει ως κριτήριο και η ιδιοκατοίκηση) επίσης δεν θα παίρνει τη βασική σύνταξη.

Ετσι, από την πλειοψηφία των συνταξιούχων αφαιρείται οποιαδήποτε συμμετοχή του κράτους στις ασφαλιστικές τους εισφορές. Το κράτος έχει ως στόχο να μειώσει τις δικές του δαπάνες για όλες τις μορφές ασφάλισης και σύνταξης πολύ κάτω από τα σημερινά επίπεδα. Το λένε, άλλωστε, ότι αυτό επιτάσσει η δημοσιονομική πειθαρχία. Οσοι εργαζόμενοι καταφέρουν να πιάσουν τα 4.500 ένσημα, θα μπορούν να «ελπίζουν» μόνο στις ασφαλιστικές εισφορές που θα έχουν συγκεντρώσει οι ίδιοι, βάσει των οποίων θα υπολογίζεται η εργασιακή σύνταξη, την οποία οι αλήτες βαφτίζουν ανταποδοτική, μολονότι το κράτος δεν θα έχει διαθέσει γι' αυτή ούτε ένα ευρώ. Πόση θα είναι αυτή η εργασιακή σύνταξη; Εδώ θα γίνει η μεγάλη σφαγή.

Και να μην είχαμε στη διάθεσή μας τις εισηγήσεις των διάφορων «επιστημόνων», θα έπρεπε να είμαστε σίγουροι ότι η σφαγή θα γίνει σ' αυτό το κομμάτι, ώστε να χτυπηθούν οι συντάξεις που είναι πάνω από τα επίπεδα της κατώτερης του ΙΚΑ. Αυτές είναι ο στόχος. Γιατί θα πετσοκοπούν αυτές οι συντάξεις; Πρώτο, γιατί το κράτος δεν θα έχει καμιά συμμετοχή. Δεύτερο, γιατί στα Ταμεία έχουν συσσωρευτεί τεράστια ελλείμματα (λόγω της επί δεκαετίες καταλήστευσής τους), ενώ με τις συγχωνεύσεις ουσιαστικά και τα πλεονασματικά Ταμεία έχουν καταστεί ελλειμματικά.

Πώς θα γίνει το πετσόκομμα; Πρώτο, με τη διεύρυνση του χρονικού ορίου βάσει του οποίου υπολογίζεται ο λεγόμενος συντάξιμος μισθός. Ο Λοβέρδος έχει δηλώσει ότι τάσσεται αναφανδόν υπέρ μιας βάσης υπολογισμού που θα είναι ολόκληρος ο ασφαλιστικός βίος, όμως αυτό συναντά τεχνικά εμπόδια (δεν έχουν στοιχεία οι υπηρεσίες), οπότε σε πρώτη φάση μπορούν να πάνε στη δεκαετία-δεκαπενταετία, με προοπτική διεύρυνσής της (όσο θα περνούν τα χρόνια, τα στοιχεία θα συγκεντρώνονται μηχανογραφικά). Σε κάθε περίπτωση, ο συντάξιμος μισθός θα συρρικνωθεί δραστικά. Δεύτερο, με τη μείωση του ποσοστού αναπλήρωσης. Οι προτάσεις των «επιστημόνων» είναι για ένα προοδευτικό ποσοστό αναπλήρωσης, που θα ξεκινά μικρό και θα μεγαλώνει τα τελευταία χρόνια, ώστε να αναγκάζει τον εργαζόμενο να μη βγαίνει στη σύνταξη, όπως θα δούμε παρακάτω.

Η τεχνική της μείωσης της λεγόμενης εργασιακής σύνταξης δεν είναι δύσκολη. Με μια απλή αναλογιστική μελέτη μπορούν να καταλήξουν σ' ένα μοντέλο που θα επιτρέπει στα Ταμεία να δίνουν συντάξεις χωρίς τη συμμετοχή του κράτους. Μάλιστα, το μοντέλο θα είναι ανοιχτό, ώστε να γίνονται συνεχείς προσαρμογές, ανάλογα με την οικονομική κατάσταση στην οποία θα βρεθούν τα Ταμεία. Δεν χρειάζονται ιδιαίτερες γνώσεις για να καταλάβει κάποιος ότι αυτές θα είναι συντάξεις πείνας.

Ποια όρια ηλικίας;

Διακηρυγμένος στόχος της κυβέρνησης είναι να μη βγαίνει κανένας στη σύνταξη πριν τα 65 και ένα ποσοστό να αναγκάζεται να εργάζεται (αν μπορεί να βρει δουλειά) και μετά τα 65.

Για τη συντριπτική πλειοψηφία των εργαζόμενων στον ιδιωτικό τομέα αυτό δεν είναι καθόλου δύσκολο, γιατί μετά βίας πιάνουν τα όρια ενσήμων πριν τα 65. Οι περιπτώσεις πρόωρης συνταξιοδότησης θα χτυπηθούν άμεσα. Καταρχάς, οι εργαζόμενοι στα Βαρέα και Ανθυγιεινά. Ακόμη, εκείνοι με τις διάφορες διατάξεις για 35ετία και 37ετία. Τα όρια θα ανέβουν άμεσα. Υπάρχουν, όμως, οι εργαζόμενοι σε δημόσιο και ΔΕΚΟ, αρκετοί από τους οποίους πιάνουν τη σύνταξη πριν τα 65. Γι' αυτούς θα χρησιμοποιηθεί ως «αντικίνητρο» η εξευτελιστική σύνταξη.

Αναφέραμε προηγουμένως το παράδειγμα του ποσοστού αναπλήρωσης. Αν αυτό αυξάνεται στο χρονικό διάστημα μεταξύ 60 και 65 ετών, ο εργαζόμενος θα υποχρεώνεται ουσιαστικά να μείνει στη δουλειά, γιατί αλλιώς η σύνταξή του δεν θα είναι τίποτα. Αλλά και εκείνοι που πιάνουν τα 4.500 ένσημα στα 65, θα σπρώχνονται να μείνουν καναδυό χρόνια ακόμα, με το δέλεαρ μιας κάπως καλύτερης σύνταξης. Γιατί όταν με 4.500 ένσημα δεν πιάνεις ούτε τα σημερινά κατώτερα όρια του ΙΚΑ, θα σφίξεις την καρδιά σου και θα ψάχνεις για μεροκάματο, ακόμα κι αν είναι να προσθέσεις στη σύνταξή σου 70 ευρώ το μήνα.

Οπως καταλαβαίνετε, δεν έχουμε να κάνουμε με μια επιμέρους αντιασφαλιστική μεταρρύθμιση, αλλά με μια ριζική ανατροπή.

ΚΟΝΤΡΑ

ΠΟΙΟΣ ΧΡΕΟΚΟΠΕΙ;
28 δισ. στις τράπεζες
25 δισ. από τις τσέπες μας

ΜΕΧΡΙ ΠΟΤΕ ΘΑ ΤΟ ΑΝΕΧΟΜΑΣΤΕ;

Ο αδύνατος κρίκος

Καμπάνια στους χώρους δουλειάς

Με ένα έκτακτο φύλλο της «Κ», στο οποίο έχουν συγκεντρωθεί αναλύσεις και άρθρα σχετικά με την κρίση, σύντροφοι και συντρόφισσες οργώνουν καθημερινά από τα χαράματα εργοστάσια και άλλους χώρους δουλειάς. Παραθέτουμε το editorial από την πρώτη σελίδα:

«Το φύλλο που κρατάτε στα χέρια σας είναι μια έκτακτη έκδοση, στην οποία συγκεντρώθηκαν αναλύσεις και άρθρα από πρόσφατα και παλαιότερα φύλλα της «Κ», σε μια προσπάθεια να δοθεί μια όσο γίνεται πληρέστερη εικόνα της σημερινής πραγματικότητας. Της παγκόσμιας κρίσης του καπιταλισμού, της θύελλας των αντιλαϊκών και αντεργατικών μέτρων που πάρθηκαν κι αυτών που σχεδιάζονται.

Ιδιαίτερο βάρος δίνεται στο Ασφαλιστικό, που μετά από μια εικοσαετία συνεχών ανατροπών, με διαδοχικούς αντιασφαλιστικούς νόμους, βρίσκεται μπροστά στην τελική επίθεση, με σκοπό την εξαθλίωση της σύνταξης και όλων των άλλων ασφαλιστικών παροχών και την αύξηση –χωρίς πάνω όριο– των ορίων ηλικίας για συνταξιοδότηση.

Το φύλλο αυτό διανέμεται δωρεάν. Είναι η συνεισφορά της «Κ» στην προσπάθεια να φωτιστεί η αλήθεια, να βαθύνει η γνώση και να συγκροτηθεί ένα κίνημα εργατικής, λαϊκής και νεολαιίστικης αντίστασης και ταξικής αντεπίθεσης».

Κύλησε ο τέτζερης και βρήκε το καπάκι

Τα γραφεία του ΛΑΟΣ επισκέφτηκε την περασμένη Πέμπτη ο Λοβέρδος, προκειμένου –όπως είπε– να παρουσιάσει στον Καρατζαφέρη και τους συνεργάτες του «τα βασικά προβλήματα του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας». Στη δήλωσή του έσπευσε να πει ότι έχει στείλει επιστολές για συναντήσεις και στους προέδρους των άλλων κοινοβουλευτικών κομμάτων, ενώ εξέφρασε την ελπίδα «παράλληλα με την μεγέθυνση των προβλημάτων να αυξηθεί και η συνοχή του πολιτικού συστήματος, η αλληλεγγύη και η συναίνεση».

Ετσι εξηγείται και η παραβίαση του πρωτόκολλου και η συνάντηση πρώτα με το τρίτο κόμμα της αντιπολίτευσης. Πού να πήγαινε; Από Παπαρήγα και Τσίπρα θα εισέπρατε καταγγελίες. Ο Σαμαράς αυτή την περίοδο δεν είναι και τόσο πρόθυμος, γιατί του έχει πατήσει τον κάλο η κυβέρνηση με την πρόταση για σύσταση εξεταστικής επιτροπής για παραποίηση στατιστικών στοιχείων. Ενώ ο Καρατζαφέρης είναι προθυμότατος να προσφέρει συναίνεση στο φουλ, ειδικά όταν τα στελέχη της κυβέρνησης είναι πρόθυμα να συμβάλλουν στην αναβάθμισή του σε σοβαρό και υπεύθυνο πολιτιειακό παράγοντα.

Η ακροτελεύτεια παράγραφος της δήλωσης Λοβέρδου είναι «όλα τα λεφτά»: *«Θέλω να ευχαριστήσω τον κ. Καρατζαφέρη, για τη σημερινή συζήτηση και για τη στήριξη που παρέχει, με έναν τρόπο πολύ ρητό και κατηγορηματικό εντός και εκτός Βουλής, στις προσπάθειες που καταβάλλουμε προκειμένου να σώσουμε το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας».*

Μαύρη προπαγάνδα

Προτρέχει το «Βήμα» να μας ενημερώσει ότι στο Μαξίμου και στα υπουργικά γραφεία γίνεται πυρετός διαβουλεύσεων για «μεταρρυθμίσεις» σε όλο το φάσμα της δημόσιας ζωής (υγεία, παιδεία, κοινωνική ασφάλιση, πολιτισμός), μόλις ο πρωθυπουργός «απαλλαγεί από το παρόν πιεστικό χρηματοδοτικό πρόβλημα» ώστε να αφιερωθεί απερίσπαστος στις «μεταρρυθμίσεις».

Αν και το τελευταίο είναι όνειρο θερινής νυκτός, γεγονός είναι ότι τέτοια δημοσιεύματα φτιάχνουν κλίμα και προετοιμάζουν την «κοινή γνώμη» για τον Μεσαίωνα που έρχεται σε όλα τα επίπεδα. Το Συγκρότημα, λοιπόν, μας ενημερώνει ότι θα επιστρατευθούν «για τη μεγάλη ειρηνική ελληνική επανάσταση» ξεχωριστά πρόσωπα, επιστήμονες και πολιτικά στελέχη, που θα συγκροτήσουν ομάδες εργασίας. Μια τέτοια βάση θα συγκροτηθεί στο Μαξίμου και μια άλλη στο ΙΣΤΑΜΕ. Ο καθηγητής του LSE και βουλευτής Επικρατείας του ΠΑΣΟΚ Ηλίας Μόσιαλος έχει επιστρατευθεί σ' αυτή τη μαύρη προπαγάνδα, φροντίζοντας να δημοσιοποιήσει στο «Βήμα» τις απόψεις του. Η τακτική των διαρροών των απόψεων του «περιβάλλοντος» είναι, σ' αυτή τη φάση, η λύση να μην χρεώνεται ο Παπανδρέου και η κυβέρνηση το πολιτικό κόστος και στόχος είναι ο λαός να πορεύεται με την αυταπάτη ότι όλα αυτά μπορεί να μην γίνουν πράξη, ενώ παράλληλα συνηθίζει στην ιδέα τους.

Πλανάται πλάνην οικτράν όποιος κοιμάται με αυτό το πλευρό (μεταφορικά και κυριολεκτικά), άλλωστε πριν λίγο καιρό φάνταζε σενάριο επιστημονικής φαντασίας η περικοπή των επιδομάτων στο δημόσιο, το κόψιμο του 14ου μισθού, ή παλιότερα η κατάργηση της επετηρίδας διορισμών των εκπαιδευτικών, κ.λπ. Οπου δεν υπάρχει αντίσταση πέφτει βαρύς ο πέλεκυς της εξουσίας του κεφαλαίου, αυτό είναι το πολύτιμο συμπέρασμα.

Διαβάστε, λοιπόν, το σχετικό απόσπασμα από το «Βήμα», που αναφέρεται στις απόψεις Μόσιαλου (ο οποίος βρίσκεται φανερά σε διατεταγμένη υπηρεσία), για να δείτε καθαρά το μέλλον που προδιαγράφουν για την εκπαίδευση:

«Ειδικώς για τα Γυμνάσια και τα Λύκεια η αξιολόγηση ως προς τις επιδόσεις των μαθητών με δείκτες την επιτυχία, την αποτυχία ή και την εγκατάλειψη μπορεί να συνοδεύεται από μίνιμουμ πρόγραμμα σπουδών και από κίνητρα προς τους εκπαιδευτικούς για καινοτομίες στην εκπαίδευση και συμμετοχή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στη διοίκηση των σχολείων.

Αντιστοίχως στην ανώτατη εκπαίδευση προτείνει (ο Μόσιαλος) την επιτάχυνση των διαδικασιών εσωτερικής και εξωτερικής αξιολόγησης και την εξάρτηση της χρηματοδότησης από αυτές. Επίσης φαντάζεται μια εκ βάθρων αλλαγή και διεύρυνση των μηχανισμών της διά βίου εκπαίδευσης και του Ανοιχτού Πανεπιστημίου.

Μιλά για ξενόγλωσσα αυτοδιοικούμενα πανεπιστήμια με δίδακτρα και σύστημα υποτροφιών, που θα λειτουργούν εκτός νόμου-πλαισίου, χωρίς τη συμμετοχή φοιτητών, σε εντελώς διαφορετική βάση από τα υφιστάμενα. Ουσιαστικά επεξεργάζεται μια επένδυση παιδείας, όπως κάνουν συστηματικά και οργανωμένα η Αυστραλία, ο Καναδάς, η Αγγλία και η Σουηδία. Πιστεύει ακράδαντα ότι η Ελλάδα διαθέτει ένα απόθεμα χιλιάδων πανεπιστημιακών στο εξωτερικό, μέρος του οποίου θα μπορούσε να επανακάμψει στην πατρίδα και να αποδώσει έργο δυναμικό και άκρως αποδοτικό».

■ **Πρόταση Πανάρετου για «τοπικά κολέγια»**

Παρασκήνιο και ουσία

Την ίδρυση «τοπικών κολεγίων», σύμφωνα με τα αμερικανικά πρότυπα, στα οποία θα μπορούσαν να ενταχθούν και Τμήματα Πανεπιστημίων και ΤΕΙ, που σήμερα έχουν κενές θέσεις, πρότεινε ο υφυπουργός Παιδείας Ι. Πανάρετος, και έπεσαν, λέει, να τον φάνε στο υπουργείο Παιδείας και στο Μαξίμου. Η Διαμαντοπούλου τον χρέωσε «με προσωπικές απόψεις, που δεν είναι προϊόν διαλόγου» και ο κυβερνητικός εκπρόσωπος τον «άδειασε», δηλώνοντας ότι την πολιτική στο υπουργείο Παιδείας τη χαράζει η αρμόδια υπουργός.

Ομως, τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά όσο θέλουν να τα παρουσιάσουν άπαντες, ζωσμένοι από το φόβο μήπως η πρόταση αυτή πυροδοτήσει «ανεπιθύμητες» καταστάσεις στα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ, τη στιγμή που έχουν ήδη «απλωμένο τραχανά» με την άγρια επίθεση που ετοιμάζουν σε εργασιακά, μισθολογικά και ασφαλιστικά δικαιώματα. Καταρχάς, ο Πανάρετος δεν έδρασε, όπως θέλουν να τον παρουσιάσουν «αυτοβούλως». Ο ίδιος, φρόντισε, εισαγωγικά στην πρότασή του, να διευκρινίσει ότι «η πρόταση αυτή διατυπώθηκε για πρώτη φορά το 1995 από τον σημερινό πρωθυπουργό, στο πλαίσιο των συζητήσεων για την αναθεώρηση του Συντάγματος». Εχει, δηλαδή τη συγκατάθεση του Παπανδρέου σε αυτά που προτείνει, του οποίου, άλλωστε, υπήρξε διαχρονικά αγαπημένο πουλέν στα ζητήματα Παιδείας (σημειώνουμε ότι ο Πανάρετος δεν τοποθετήθηκε άσκοπα από τον Παπανδρέου δίπλα στη φιλόδοξη και με προσωπικές στρατηγικές Διαμαντοπούλου).

Δεύτερον, η πρότασή του φιγουράρει όχι μόνο στο προσωπικό του blog, όπως ισχυρίστηκε ο θλιβερός Πεταλωτής, αλλά στην επίσημη ιστοσελίδα του υπουργείου Παιδείας. Ο ίδιος, μάλιστα δήλωσε στην «Ελευθεροτυπία», ότι οι προτάσεις του «γίνονται με τη θεσμική του ιδιότητα, ως αρμόδιου υφυπουργού και οπωσδήποτε αποτελούν βάση διαλόγου». Θυμίζουμε ότι μόλις πρόσφατα, στα τέλη του Γενάρη, ο Πανάρετος πραγματοποίησε επίσκεψη στις ΗΠΑ «στο πλαίσιο της διαμόρφωσης ενός νέου υπόβαθρου πολιτικών για την τριτοβάθμια εκπαίδευση και την έρευνα», όπως μας ενημερώνει η ανακοίνωση του υπουργείου Παιδείας. Δηλαδή, ο υφυπουργός, εκτελώντας εντολές, επισκέφθηκε την Καλιφόρνια, για να αποκομίσει «τεχνογνωσία» σε σχέση με τις αλλαγές που προτίθεται να κάνει η κυβέρνηση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, την οποία και αραδιάζει στην πρότασή του.

Μπορεί, βέβαια, ο Πανάρετος να θέλει να εμφανιστεί ως «λαγός» στη διαμόρφωση μιας μαύρης πραγματικότητας για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, το timing όμως που επέλεξε να το κάνει αποδείχτηκε λάθος. Στο υπουργείο Παιδείας «σφάχτηκαν» ακόμη μια φορά με τη Διαμαντοπούλου, η οποία έχει δηλώσει ότι προσπαθεί σ' αυτή τη φάση να αποσοβήσει «τον πόλεμο» με την εκπαιδευτική κοινότητα και τους φοιτητές και ο Πεταλωτής, για να βγάλει από το κάδρο τον Παπανδρέου, δήλωσε ότι οι απόψεις του πρωθυπουργού εκφράζονται μόνο από τον ίδιο.

Ανεξάρτητα, όμως, από το παρασκήνιο, το οποίο δεν είναι άνευ ουσίας, και από τα πολιτικά παιχνίδια και τις σκοπιμότητες που υποκρύπτονται, η πρόταση Πανάρετου, που εμφανίζεται ως «σκέψεις για τη χρησιμότητα υιοθέτησης των τοπικών κολεγίων για την αντιμετώπιση μιας σειράς προβλημάτων του εκπαιδευτικού μας συστήματος», έχει άμεση συνάφεια με όσα πρεσβεύει το ΠΑΣΟΚ και η κυβέρνηση για το μέλλον της εκπαίδευσης στη χώρα μας. Δηλαδή: Δραστική μείωση της συμμετοχής του κράτους στα κονδύλια για τη δημόσια εκπαίδευση, ανάληψη από τις «τοπικές κοινωνίες» σημαντικού μέρους των εξόδων λειτουργίας των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, μέσω πρόσθετης φορολογίας των πολιτών τους (αποκέντρωση-ανταποδοτικά τέλη), εκτεταμένη παρέμβαση της καπιταλιστικής αγοράς στη διαμόρφωση των προγραμμάτων σπουδών και στον καθορισμό των ειδικοτήτων για την παραγωγή των αναγκαίων κάθε φορά «απασχολήσιμων», παραπέρα υποβάθμιση των πανεπιστημιακών σπουδών, με προσαρμογή στις κατευθύνσεις της Μπολόνια (τριετής προπτυχιακός κύκλος σπουδών, πιστωτικές μονάδες), προώθηση της «διά βίου εκπαίδευσης», με ανάμειξη πτυχίων και καταρτίσεων σ' έναν ενιαίο πολτό, στον οποίο θα συμμετέχουν οσονούπω και τα ιδιωτικά μαγαζιά των «κολεγίων», δραστικό χτύπημα στην τάση της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση.

Ο υφυπουργός Παιδείας, λοιπόν, προτείνει μια «ενδιάμεση βαθμίδα (σ.σ. τα «τοπικά κολέγια»), που θα λειτουργεί ως "γέφυρα" μεταξύ της δευτεροβάθμιας και της ανώτατης εκπαίδευσης». Για να μας διαφωτίσει σχετικά αναφέρεται με λεπτομέρειες στο παράδειγμα των ΗΠΑ και ειδικά της πολιτείας της Καλιφόρνια στην οποία λειτουργούν 110 «τοπικά κολέγια» (στις ΗΠΑ λειτουργούν περίπου 800, στα οποία φοιτούν 2.89 εκατομ. φοιτητές). Τα βασικά τους γνωρίσματα είναι τα εξής:

– Στα «τοπικά κολέγια» η εισαγωγή γίνεται ελεύθερα. Οι σπουδές είναι εξαμηνιαίες (π.χ. για τους οικοδόμους), μονοετείς, διετείς ή τριετείς. Στο τέλος όλοι παίρνουν τίτλο σπουδών. Σε αυτά εγγράφονται απόφοιτοι Λυκείου αλλά και πολίτες που θέλουν να αποκτήσουν κάποιες γνώσεις και να βελτιώσουν τα προσόντα τους (αυτοί επιλέγουν κυρίως βραδινά μαθήματα). Οσοι θέλουν να μεταπηδήσουν στη συνέχεια σε Πανεπιστήμια πρέπει να συμπληρώσουν διετή κύκλο σπουδών.

– Το πρώτο έτος περιλαμβάνει μαθήματα γενικής εκπαίδευσης. Στο δεύτερο, όσοι θέλουν να μεταπηδήσουν στο Πανεπιστήμιο, συνεχίζουν τη γενική εκπαίδευση, ενώ όσοι θέλουν να αποκτήσουν τεχνική εκπαίδευση επιλέγουν ένα αντικείμενο και εξειδικεύονται σ' αυτό.

– Οι σπουδαστές καταβάλλουν δίδακτρα (26 δολάρια ανά μάθημα). Η χρηματοδότηση από την Πολιτεία γίνεται από τις φορολογίες των τοπικών ακινήτων και από πολιτειακούς πόρους.

– Οι διδάσκοντες επιλέγονται τοπικά. Πρέπει να διαθέτουν τουλάχιστον μάστερ. Για τους διδάσκοντες τεχνικά θέματα δεν απαιτείται πτυχίο.

– Τα «τοπικά κολέγια» τα επιλέγουν όσοι θέλουν τεχνική εκπαίδευση και κατάρτιση, αλλά και όσοι επιθυμούν να συνεχίσουν στο Πανεπιστήμιο αλλά δεν πέτυχαν με την πρώτη τους προσπάθεια. Τα Πανεπιστήμια απορροφούν πολύ μεγάλο μέρος των αποφοίτων των κολεγίων αυτών (στην Καλιφόρνια, το 70% των προπτυχιακών φοιτητών φοιτά στα κολέγια αυτά. Το αντίστοιχο ποσοστό σε όλες τις ΗΠΑ είναι 40%). Η διαδρομή τοπικό κολέγιο-Πανεπιστήμιο είναι μια από τις χαρακτηριστικότερες εκφάνσεις της κινητικότητας μεταξύ των βαθμίδων της εκπαίδευσης στις ΗΠΑ.

– Οι εκπαιδευτικές μονάδες που αποκτήθηκαν στα «τοπικά κολέγια» μεταφέρονται στο Πανεπιστήμιο και μετρούν στις εκπαιδευτικές μονάδες που απαιτούνται για την απόκτηση του πανεπιστημιακού πτυχίου. Το Πανεπιστήμιο απαλλάσσεται από ένα μεγάλο μέρος των εισαγωγικών σπουδών που γίνονται στα κολέγια.

– Τα «τοπικά κολέγια» είναι αποκλειστικά εκπαιδευτικές μονάδες και όχι ερευνητικές.

Η εμπειρία αυτή οδηγεί τον Πανάρετο στην πρόταση για δημιουργία αντίστοιχων υποδομών και στην Ελλάδα, την οποία ντύνει με ένα λαμπρό περιτύλιγμα, όπως τη μείωση των φροντιστηρίων, τον περιορισμό των μετεγγραφών, την αποφόρτιση του Λυκείου από το άγχος των εισαγωγικών εξετάσεων, τη διαγραφή του προβλήματος της βάσης του 10. Η ουσία, όμως, βρίσκεται αλλού. Βρίσκεται σε αυτό που ο ίδιος κρίνει απαραίτητο να υπογραμμίσει ότι «ένας από τους λόγους που τα κολέγια είναι τόσο σημαντικά, είναι ότι στοιχίζει στην πολιτεία πολύ λιγότερο να πειραματιστεί με ένα νέο τοπικό κολέγιο παρά με ένα πανεπιστήμιο», αφού «η διαφορά μεγέθους στις απαιτούμενες επενδύσεις είναι τεράστια». Βρίσκεται στις εκτιμήσεις του ότι έτσι «θα αποκλιμακωθεί ο "πληθωρισμός" στη ζήτηση πανεπιστημιακών σπουδών» και ότι «καμιά σχέση δεν έχει η πρόταση αυτή με την ελεύθερη πρόσβαση στο Πανεπιστήμιο, γιατί εκεί θα έπρεπε να εισαχθούν σε πανεπιστημιακές σχολές που δεν έχουν υποδομές μαζικής ανώτατης εκπαίδευσης». Βρίσκεται στην ομολογία του ότι «η τοπική αυτοδιοίκηση και η κοινωνία θα μπορούν να συμβάλλουν ουσιαστικά στη λειτουργία των τοπικών κολεγίων» και ότι αυτά «εξυπηρετούν» τους σκοπούς της διά βίου μάθησης.

Στο πλαίσιο αυτό, ο υφυπουργός Παιδείας προτείνει τα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ να μπορούν να συνεργάζονται με τα κολέγια αυτά ή και να ιδρύουν τέτοια ως παραρτήματα, ενώ τμήματα Πανεπιστημίων και ΤΕΙ που σήμερα έχουν κενές θέσεις θα μπορούσαν να μετατραπούν σε κολέγια, που θα λειτουργούσαν υπό την εποπτεία των αντίστοιχων ιδρυμάτων.

Γιούλα Γκεσούλη

Πανεπιστήμια και επιχειρήσεις

Ταιριαστή η τοποθέτηση ανθρώπων, που είτε εξυπηρέτησαν συμφέροντα καπιταλιστικών επιχειρήσεων στο παρελθόν είτε αποτελούν ακόμα και τώρα στελέχη επιχειρήσεων, στις Διοικούσες Επιτροπές των Πανεπιστημίων. Για να μην ξεχνιόμαστε για το μέλλον που επιφυλάσσουν στις πανεπιστημιακές σπουδές κυβερνώντες (παλιοί και νυν) και κεφάλαιο.

Μόλις πρόσφατα ανακοινώθηκε η Διοικούσα Επιτροπή του νεοϊδρυθέντος Πανεπιστήμιου Δυτικής Ελλάδας. Μεταξύ των μελών της φιγουράρουν και πρόσωπα «με εξέχοντα ρόλο στην πολιτική, κοινωνική και παραγωγική δραστηριότητα της χώρας», όπως είθισται με όλους τους ιδρυτικούς νόμους πανεπιστημιακών ιδρυμάτων τα τελευταία χρόνια. Λάλας Δημήτριος και Πιστιόλας Κωνσταντίνος οι έχοντες αυτή τη βούλα. Ο Λάλας, διευθύνων σύμβουλος της μελετητικής εταιρίας FACETS (εταιρία παροχής συμβουλευτικών υπηρεσιών, εξειδικευμένη σε θέματα ενέργειας, περιβάλλοντος και κλιματικών αλλαγών). Διετέλεσε στο παρελθόν και πρόεδρος του Κέντρου Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας και Πρόεδρος της Δημόσιας Επιχείρησης Πετρελαίου και σύμβουλος σε πολλές Γενικές Διευθύνσεις της ΕΕ, αλλά και σε τεχνικές εταιρίες στην Ευρώπη και την Αμερική, όπως η General Motors και η Ford.Σήμερα είναι σύμβουλος της Μπιρμπίλη και πρόεδρος της κυβερνητικής επιτροπής για τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας. Ο δε Πιστιόλας είναι πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της Agrino.

■ Παραβίαση ασύλου στο ΕΜΠ

«Crash test» για το φοιτητικό κίνημα

Εντολή στην αστυνομία για καταπάτηση του πανεπιστημιακού ασύλου έδωσε τα ξημερώματα της Κυριακής 21 Φλεβάρη ο πρύτανης του ΕΜΠ Κ. Μουτζούρης, με τη σύμφωνη γνώμη των αντιπρυτάνεων Σπαθή και Πολύζου. Οι μπάτσοι μπήκαν στην Πολυτεχνειούπολη Ζωγράφου και προχώρησαν σε προσαγωγές τριάντα ατόμων που διέπρατταν το τρομερό κακούργημα της... διασκέδασης σε πάρτι.

Σύμφωνα με τον πρύτανη, «μας ειδοποίησαν ότι οι άγνωστοι που έσπαγαν πόρτες, απείλησαν και τη ζωή του νυχτοφύλακα. Αυτή ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι, έπειτα από τρεις ημέρες έκνομης δραστηριότητας μέσα στην Πολυτεχνειούπολη, με διαρρήξεις γραφείων και εμπρησμό αυτοκινήτου... Δεν ήταν δυνατόν να επιτρέψουμε άπραγοι να απειλείται η ζωή ενός ανθρώπου. Ετσι αποφασίσαμε να ζητήσουμε την προστασία του εισαγγελέα». Και συνεχίζει: «Η αρχή έγινε με διαρρήξεις διαφόρων γραφείων και κλοπές ηλεκτρονικού υλικού στην Πολυτεχνειούπολη, ενώ την προηγούμενη ημέρα άγνωστοι κουκουλοφόροι πυρπόλησαν το αυτοκίνητο ενός φοιτητή. Ετσι τη νύχτα του Σαββάτου, όταν μας ειδοποίησαν ότι κάποιοι συνέχιζαν τις φθορές και έσπαγαν πόρτες στη διάρκεια κάποιου πάρτι σε μια σχολή...».

Αμέσως στήθηκε τρομοκρατικό σκηνικό. Η υπουργός Παιδείας Α. Διαμαντοπούλου έσπευσε να δηλώσει: «Θεωρώ ότι το πρυτανικό συμβούλιο έπραξε πολύ καλά». Εκανε και υποδείξεις προς το φοιτητικό κίνημα: «Θέλω να πιστεύω ότι είναι απόλυτα πια σαφές στο φοιτητικό κίνημα και στην κοινωνία ότι οι παρεμβάσεις αυτές ουσιαστικά προστατεύουν το άσυλο». Ο γνωστός για τα «δημοκρατικά» του αισθήματα πρύτανης του Πολυτεχνείου Κρήτης Ι. Γρυσπολάκης δήλωσε: «Πιστεύω ότι η πρυτανεία του Πολυτεχνείου έπραξε πολύ σωστά... Μπορώ να πω μάλιστα ότι άργησε κιόλας». Ενώ η ΝΔ, μέσω της Ε. Βόζεμπεργκ, έδωσε την απαραίτητη συναίνεση: «Η απόφαση του πρύτανη του Πολυτεχνείου να ζητήσει την παρέμβαση της Αστυνομίας για την αποκατάσταση της τάξης στο χώρο του Ιδρύματος είναι πράξη στη σωστή κατεύθυνση».

Ας πάρουμε όμως τα πράγματα με τη σειρά. Ο πρύτανης του ΕΜΠ ανακοίνωσε ότι δυο μέρες πριν την εισβολή των μπάτσων στο ΕΜΠ είχαν προηγηθεί διαρρήξεις γραφείων και κλοπές, ενώ μια μέρα πριν είχε καεί το αυτοκίνητο ενός φοιτητή. Το Σάββατο 20/2 διοργανωνόταν πάρτι στη Σχολή Χημικών Μηχανικών, ο κόσμος είχε μαζευτεί και η ευκαιρία για μια επίδειξη δύναμης ήταν ιδανική. Μπήκε η ομάδα «Δ» μαζί με μια διμοιρία Ματάδων στον προαύλιο χώρο του ΕΜΠ, κυνήγησαν κόσμο έξω από τη ΣΕΜΦΕ, συνέλαβαν τριάντα άτομα και το επόμενο πρωί αφέθηκαν όλοι ελεύθεροι, διότι δεν προέκυψε τίποτα σε βάρος τους. Δηλαδή, πολύ απλά, ακόμα και οι μπάτσοι που παραβίασαν το άσυλο και πάντα «καίγονται» είτε για να στήσουν σκευωρίες είτε για να επιδείξουν «έργο», δεν διαπίστωσαν τις υποτιθέμενες φθορές στο κτίριο.

Επειδή, όμως, ο πρύτανης ήξερε πολύ καλά ότι δεν υπήρχαν «φθορές», τουλάχιστον τη συγκεκριμένη μέρα και ώρα, και ότι απλά γίνεται ένα συνηθισμένο πάρτι σαν τα εκατοντάδες πάρτι που διοργανώνονται στο ΕΜΠ κάθε χρόνο, έριξε στο σενάριο και την «απειλή ανθρώπινης ζωής». Ενα σενάριο που κανείς δεν μπορεί να διασταυρώσει, διότι ακόμα και ο λεκτικός προπηλακισμός μπορεί να παρουσιαστεί σαν «απειλή ανθρώπινης ζωής». Τι να απειλεί κανείς με όπλο ή μαχαίρι, τι να βρίζει κάποιον, ένα και το αυτό κατά τον Κ. Μουτζούρη. Αφού λοιπόν δημιούργησε το κατάλληλο κλίμα, δηλαδή ότι μέσα στο ΕΜΠ γίνονται «σημεία και τέρατα», σπάνε, κλέβουν, πυρπολούν, γύρισε το ...παραμύθι και απαντώντας σε ερώτηση για το αν η κλήση του εισαγγελέα έγινε για τις φθορές δήλωσε: «Οχι. Ο αρχιφύλακας μάς ειδοποίησε και πάλι, ότι οι άγνωστοι απειλούσαν τη ζωή του νυχτοφύλακα. Τότε αποφασίσαμε ότι δεν μπορούμε να παίξουμε με τη ζωή ενός ανθρώπου».

Πώς ακριβώς απειλήθηκε η ζωή του νυχτοφύλακα ποτέ δεν θα μάθουμε. Να σημειώσουμε μόνο ότι οι φύλακες των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων είναι αρκετά έμπειροι με όλες τις ιδιαίτερες καταστάσεις και δεν τρομάζουν τόσο εύκολα, μπορούν να τις χειριστούν και σε καμία περίπτωση δεν θα θεωρούσαν ότι απειλείται η ζωή τους επειδή έπεσε ένα... μπινελίκι παραπάνω. Ο πρύτανης του ΕΜΠ επιμένει να ταυτίζει το λεκτικό προπηλακισμό (που ίσως έγινε, ίσως και όχι) με απόπειρα ανθρωποκτονίας, ώστε να πετύχει το σκοπό που του υπαγορεύει το υπουργείο.

Συνεπώς, εδώ έχουμε να κάνουμε με ένα «crash test», με μια δοκιμαστική κίνηση που έγινε σε συνεννόηση με το υπουργείο Παιδείας, ώστε να τεσταριστούν τα αντανακλαστικά του φοιτητικού κινήματος. Περίμεναν την κατάλληλη ευκαιρία για να δράσουν, αλλά επειδή δεν τους «καθόταν», την κατασκεύασαν και σε ένα κρεσέντο δειλίας επιτέθηκαν σε ένα πάρτι υποβάλλοντας τριάντα ανθρώπους σε ταλαιπωρία επειδή είχαν την ατυχία να... διασκεδάζουν.

Η συνεργασία πρυτανικού συμβουλίου – υπουργείου Παιδείας, είναι δεδομένη. Υπενθυμίζουμε ότι δεν έχει περάσει πολύς καιρός που η Α. Διαμαντοπούλου έστειλε την περιβόητη επιστολή στους πρυτάνεις καλώντας τους να εφαρμόσουν το νόμο. Σύμφωνα με «διαρροές» κάποιων πανεπιστημιακών στο «Βήμα», που προφανώς δεν κατονομάζονται, «το νόημα της κίνησης των πρυτανικών αρχών του Πολυτεχνείου ήταν συμβολικό». Είναι προφανές ότι δοκιμάζουν το φοιτητικό κίνημα όπως επίσης είναι προφανές ότι από πίσω κρύβεται το υπουργείο Παιδείας. «Ο κ. Μουτζούρης είχε ξυπνήσει γύρω στις 2 τα ξημερώματα την υπουργό Παιδείας, προκειμένου να την ενημερώσει ότι επίκειται άρση του πανεπιστημιακού ασύλου και να ζητήσει την υποστήριξή της», αναφέρει το in.gr του ΔΟΛ. Φυσικά την υποστήριξη η υπουργός Παιδείας την είχε δώσει προ πολλού με την περίφημη επιστολή, συνεπώς ο πρύτανης μάλλον τον απαραίτητο επικοινωνιακό και πρακτικό συντονισμό έψαχνε από την υπουργό.

Ενα κομμάτι αγωνιστών φοιτητών αντέδρασε άμεσα καταλαμβάνοντας την πρυτανεία του ΕΜΠ, την κοσμητεία της Σχολής Θετικών Επιστημών και το Πολυτεχνείο στην Πατησίων. Σ' αυτή τη συγκυρία, όμως, απαιτείται γενικότερη επαγρύπνηση. Το πανεπιστημιακό άσυλο οδεύει μεθοδευμένα προς κατάργηση, το άρθρο 16 του Συντάγματος κατεδαφίζεται αριστοτεχνικά με το ΠΔ για την ενσωμάτωση της ευρωπαϊκής οδηγίας 2005/36, που μετατρέπει σε ιδιωτικά πανεπιστήμια τα κολέγια, ενώ, οι εργαζόμενοι χρειάζονται τη στήριξη και του φοιτητικού κινήματος για να μπορέσουν να αποκρούσουν τα αντιλαϊκά και αντεργατικά μέτρα που έρχονται. Οι αγωνιστές φοιτητές πρέπει να παίξουν τον πρωτοπόρο ρόλο τους άμεσα. Να οργανωθούν γενικές συνελεύσεις μέσα στην επόμενη βδομάδα, ώστε να ανοιχτούν όλα τα θέματα και να παρθούν αγωνιστικές αποφάσεις. Ο καιρός της ύπνωσης πρέπει να λάβει τέλος...

ΥΓ: «Δεν υπήρχε άλλη λύση», δήλωσε ο «αριστερός» αντιπρύτανης Γ. Σπαθής και η «Αυγή» το έκανε τίτλο, δικαιολογώντας έτσι την παραβίαση του ασύλου, για την οποία ούτε μια κριτική λέξη δεν βρήκε να γράψει η εφημερίδα του ΣΥΝ.

Γιάννης Ξ.

Ξεσαλωμένα αφεντικά, εξαχρειωμένοι διανοούμενοι

Παραένας 50 συγγραφείς, μεταφραστές και επιμελητές κειμένων, οι περισσότεροι από τους οποίους μοστράρονται σαν αριστεροί διανοούμενοι (γι' αυτό άλλωστε βρήκαν φιλόξενο έδαφος και στις στήλες της «Αυγής»), υπέγραψαν κείμενο με το οποίο στέκονται στο πλευρό του ιδιοκτήτη των εκδόσεων «Αγρα», στη σύγκρουσή του με τους εργαζόμενους στην επιχείρησή του και το σωματείο των βιβλιοϋπάλληλων, επειδή απέλυσε τον συνδικαλιστή Ντίνο Παλαιστίδη.

Και μόνο το γεγονός ότι όλοι αυτοί παίρνουν θέση υπέρ του δυνατού και ενάντια στον αδύνατο δείχνει την απόλυτη εξαχρείωσή τους και τη λογική της κλίκας με την οποία λειτουργούν. Είναι τόσο φανατισμένοι που δεν διστάζουν να γίνουν ακόμη και ρόμπες, όταν δηλώνουν πως ξέρουν πως από την ίδρυσή του ο εν λόγω εκδοτικός οίκος ήταν περίπου προστάτης των εργαζόμενων, ενώ κάποιοι από τους υπογράφοντες τότε ήταν παιδάκια, κάποιοι άλλοι άρχισαν πριν ένα δυο-χρόνια τη συνεργασία τους με τον εν λόγω εκδοτικό οίκο και κάποιοι άλλοι κατοικούν εκατοντάδες χιλιόμετρα μακριά κι ανάθεμα αν έχουν πατήσει ποτέ το πόδι τους στους χώρους που εργάζονται οι υπάλληλοι της «Αγρας».

Οι εργαζόμενοι στον εκδοτικό οίκο απάντησαν με μεγάλη κοσμιότητα (στη θέση τους άλλη γλώσσα θα είχαμε χρησιμοποιήσει): *«Εμείς οι εργαζόμενοι στις εκδόσεις ΑΓΡΑ νιώθουμε την ανάγκη να τοποθετηθούμε δημόσια, σχετικά με την απόλυση του συναδέλφου Ντίνου Παλαιστίδη. Επειδή ακούγονται διάφορα και κάποιοι προτρέχουν να μιλήσουν για μας χωρίς εμάς, θέλουμε να τονίσουμε πως* ***οι πλέον αρμόδιοι να μιλήσουν για τις εργασιακές μας σχέσεις είμαστε εμείς****! Θέλουμε λοιπόν να πούμε ότι, οι συνθήκες εργασίας στην ΑΓΡΑ σαφώς και δεν μοιάζουν με συνθήκες εργασιακού μεσαίωνα, όπως δυστυχώς συμβαίνει σε πολλές επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα, αλλά ούτε και βρισκόμαστε σε κάποιο εργασιακό παράδεισο, χωρίς προβλήματα! Υπάρχουν προβλήματα, που λόγω της έλλειψης διάθεσης για διάλογο και λύση τους εκ μέρους της εργοδοσίας, οδήγησε στο σημερινό αδιέξοδο.*

Η απόλυση του συναδέλφου Ντίνου Παλαιστίδη μας αιφνιδίασε όλους. Είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε επακριβώς το μεγάλο εργασιακό φόρτο που αναλάβαμε όλοι μας (και ο συνάδελφος Ντίνος) τα τελευταία χρόνια. Ενας εργασιακός φόρτος που προέκυψε εξαιτίας της μεγέθυνσης της ΑΓΡΑΣ στην οποία είχαμε συμβολή όλοι μας! Η πίεση λοιπόν που ασκείται εξαιτίας του μεγάλου φόρτου δουλειάς οδήγησε το συνάδελφο τα τελευταία δύο χρόνια, στο να ζητήσει επανειλημμένα συνάντηση με τον εργοδότη με στόχο την αποσαφήνιση-επαναδιατύπωση των καθηκόντων του, πράγμα που δεν έγινε. Αντίθετα, μετά τη συνάντηση με την επιθεώρηση εργασίας, η απάντηση της εργοδοσίας ήταν η απόλυσή του. Είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε και για αυτό το λέμε δημόσια, πως ο συνάδελφος μέχρι και την στιγμή της απόλυσής του, εκτελούσε με συνέπεια όλα τα καθήκοντα που του είχαν ανατεθεί. Πιστεύουμε ότι, μια εργασιακή διαφορά δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται με αυτό τον τρόπο».

Η υπόθεση «Αγρα-Παλαιστίδης» είναι χαρακτηριστική για το ξεσάλωμα των αφεντικών, που στην εποχή της κρίσης προσπαθούν να στύψουν τους εργαζόμενους. Είναι χαρακτηριστική, επίσης, του ότι δεν υπάρχουν καλά και κακά αφεντικά, ανεξάρτητα από την προσωπική συμπεριφορά τους και το βαθμό συμμόρφωσής τους προς τις συλλογικές συμβάσεις και την εργατική νομοθεσία. Ο οριακός «ρεφορμισμός» που επιδεικνύουν ορισμένοι καπιταλιστές, κυρίως σε χώρους με μικρή συγκέντρωση εργαζόμενων, δεν είναι παρά το δόλωμα για να πετυχαίνουν την αύξηση της εκμετάλλευσης. Το προσωπείο του προοδευτικού εργοδότη ξεσκίζεται όταν –με τον ένα ή τον άλλο τρόπο– εμφανίζεται η ταξική πάλη στις σχέσεις του με τους εργαζόμενους. Οταν οι εργαζόμενοι διεκδικούν και πάνε να του «χαλάσουν το μαγαζί». Τι ζήτησε ο Παλαιστίδης; Να του πει ο ιδιοκτήτης της «Αγρας» ποια είναι η ειδικότητά του και όχι να τον αντιμετωπίζει σαν... Τιραμόλα, σαν «το παιδί για όλες τις δουλειές». Ο καπιταλιστής έκανε το κορόιδο και όταν ο εργαζόμενος προσέφυγε στην Επιθεώρηση Εργασίας, όπως έχει δικαίωμα, τον απέλυσε εν ψυχρώ και έκοψε κάθε κουβέντα για επαναπρόσληψή του, με το πρόστυχο επιχείρημα ότι χάθηκε η... ψυχική επαφή. Αν ο εργαζόμενος εξακολουθούσε να κάνει το «παιδί για όλες τις δουλειές», ενδεχομένως να του έδινε και καμιά μικροαύξηση. Γιατί μια μικροαύξηση «κοστίζει» σαφώς λιγότερο από την πρόσληψη μερικών ακόμη εργαζόμενων, ώστε επιτέλους να ισχύσουν οι ειδικότητες και να μη χρησιμοποιούνται όλοι για όλα.

Ας επιστρέψουμε, όμως, στους διανοούμενους που ενήργησαν σαν τρομοκράτες των εργαζόμενων. Εγιναν αυτοί το βαρύ πυροβολικό του Πετσόπουλου, για να σπάσει τον τσαμπουκά των εργαζόμενων που απεργούν ζητώντας την επαναπρόσληψη του συναδέλφου τους. Γιατί πλέον η υπόθεση έχει ξεφύγει από τα όρια μιας αντεκδίκησης σε βάρος ενός «ζωηρού» εργαζόμενου και έχει μετατραπεί σε επίδειξη τσαμπουκά ενάντια σε έναν κλάδο. Σ' αυτό ρίχνουν το βάρος τους εκείνοι που υπέγραψαν την αισχρή δήλωση, αλλά και άλλοι που σιωπούν.

Από την άλλη, η συγκεκριμένη υπόθεση ανοίγει και ένα πεδίο συζήτησης για τις μορφές που πρέπει πλέον να πάρει ο ταξικός συνδικαλισμός και τα μέτωπα που πρέπει να διαμορφώνει σε κάθε δράση του.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δέκα! Είναι ραγιαδισμός να παραμένει άπρωτος ο καπιταλισμός….

Τώώώώρα θα γίνει «πατροκτόνος»; Δεν τα μάθατε τα νέα καλέ εκεί στο «Reuters»;

Πάνε κιόλας δεκαεννιά χρόνια από κείνη την 27η Φεβρουαρίου του 1991, που η 45χρονη τότε Αλέκα Παπαρήγα εξελέγη γάμαγάμα του αυτοαποκαλούμενου «κομμουνιστικού», προσδιοριζόμενου ως «κόμματος» αστικού κοινοβουλίου –καίτοι επαναστατικό– της Ελλάδας (αυτή μένει ως είχε πάντα, είναι αρκετό…). Η Αλέκα –που τότε είχε τη σημερινή ηλικία της Κοκκινοσκουφίτσας και σήμερα έχει την τότε ηλικία της– έγινε η πρώτη γυναίκα αρχηγός ελληνικού κόμματος, yeah! Οι 677.059 ψήφοι του 1990 που παρέλαβε έγιναν 517.154 και το 10,28% έγινε 7,54%. Θα μου πείτε τότε ήταν Χαρίλαος και Συνασπισμός, ενώ σήμερα διαχωρισθείς στα εξ ων συνετέθη (Αλέκα, Αλέκος, Αλέξης και άλλα), είναι δυσλεξία απέναντι στον καθεστωτικό, μονοπωλιακό και συχνά παραληρηματικό μονόλογο. Ντάξει να 'ουμ… δε θα χαραμίσουμε τώρα μια κατ' εξοχή (στην εξοχή τη γράφει η Κοκκινοσκουφίτσα) αστεία στήλη σε τόσο σοβαρά πράγματα όπως οι μαθηματικοί υπολογισμοί, ο αστικός κοινοβουλευτισμός, η χρηστικότητά του ως βαθμίδας για την επανάσταση και η ανεργία που επιβάλλει στους συντρόφους τζαμάδες η Αλέκα αν γίνει καμιά… στραβή (επανάσταση). Αλλωστε –μιας και μνημονεύσαμε και τον Χαρίλαο– το ΚΚΕ, κατά τας γραφάς και τας υπογραφάς, δεν θα επιδιώξει και δεν θα συμμετάσχει σε ανατροπή του καθεστώτος. Είδατε λοιπόν το μεγαλείο εκείνης –για μένα λέω– που «πουλάει» λέξεις; Σχεδόν διακόσιες έγραψα χωρίς λόγο, ασχολούμενη με μ@λ@κίες...

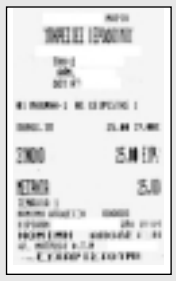

Διατίθενται αποδείξεις – μεγάλη γκάμα

Τελικά τι γίνεται στην «Τυποεκδοτική»; Απεργούν οι εργαζόμενοι ή εργάζονται οι απεργοί; Δεν βγάλαμε άκρη και μας έβαλαν στη μέση…

Miracolo, miracolo, η Αφροδίτη της Μήλου ξανάβγαλε χέρια! Συγκεκριμένα μόνο το δεξί, για να υψώσει το μεσαίο δάχτυλο σ' εμάς τους απατεώνες του νότου! Που επιβουλευόμαστε τα φράγκα του τίμιου γερμανού εργαζόμενου. Πριν απ' οποιαδήποτε αντίδραση της στήλης (αν και η χειρονομία απευθύνεται προς τη ΝΔ σύμφωνα με τον Πεταλωτή, οπότε το λόγο έχει η υπεράσπιση), η Κοκκινοσκουφίτσα θα παρακαλούσε την «Καθημερινή» να επαναλάβει τα περί «γραφικότητας να ζητάμε πολεμικές αποζημιώσεις» από το καθεστώς του ναζιφασισμού. Για να ξέρω κι εγώ η δύσμοιρη κατά πού να τραβήξω και τι να ενώσω με την μονοκονδυλιά μου, ώστε ν' αποκαλυφτεί επιτέλους η μαγική εικόνα…

Η «Κ» αναβάθμισε την ιστοσελίδα της (www.eksegersi.gr) με κάτι ρούβλια που σύντροφος πράκτορας βρήκε ξεχασμένα σε g@mistron@ στη συμβολή των οδών Ανάν και Αυνάν στη γη Χαναάν (της επαγγελίας). Αυτό δε σημαίνει όμως ότι θα πάψουμε να επιτηρούμε τα περίπτερα κάθε Σάββατο κι ότι θα χάσουμε τη μαγεία του τυπωμένου χαρτιού. Ισως έτσι καταφέρουμε ν' αλλάξουμε τη ρήση «δεν υπάρχει σάλιο» του υπηρετικού προσωπικού των καπιταληστών και να υπάρξει σάλιο (διφορούμενος και τύπου Πι Θείας ο χρησμός)…

Θα ήταν διασκεδαστικά αν δεν ήταν επιβλαβή κι οδυνηρά για την κοινωνία όλα αυτά τα δημοσιεύματα του τύπου «ο ΟΗΕ κρούει τον κώδωνα του κινδύνου για εξαφάνιση ειδών», «το τάδε παρατηρητήριο κρούει τον κώδωνα για την πείνα και τις αρρώστιες», «η δείνα ΜΚΟ κρούει τον κώδωνα για το περιβάλλον» κλπ. Ο καπιταλιστικός «παράδεισος» (λέγε με κόλαση) βρίδει φορέων και μονάδων που πληρώνονται με δισεκατομμύρια για να κρούουν τον κώδωνα! Μίσθαρνοι κωδονοκρούστες που λειτουργούν απλά ως κέντρα εμβριθών διαπιστώσεων και τίποτε περαιτέρω... Επιτροπές, ταξίδια, έρευνες, παραγγελίες (τι πίτσες ρε;), πακτωλός χρημάτων και διαπλοκές για να λένε μερικά αυτονόητα (στην καλύτερη περίπτωση) και να τρομοκρατούν τις κοινωνίες, λειτουργώντας (στη χειρότερη) ως δεκανίκι των ισχυρών και «τυράκι» στη φάκα για τους αφελείς…

Τι λέτε mrs Diamantopoulos! Καλά άκουσαν –από σπόντα, αφού η αναφορά που δώσατε ήταν σε εκδήλωση της Microsoft και μάλιστα μεσούσης της ξιφομαχίας με τον Πανάρετο– τα εν υπαίθρω κρύα αυτάκια μου; Θα έχουμε και διαδραστικούς πίνακες στα γυμνάσια; Μένω άφωνη! Ποιος θα χοιρίζεται (μη χοιρότερα) όλα αυτά τα διαστημικά τύπου φρεγατών ανταλλάγματα στήριξης, οι εκπαιδευτικοί που περισσεύουν στα υπερπλήρη σχολεία; Κι αν προκύψει καμιά «Πρωτονοτάριου ΙΙ» (κατά το «Exorcist ΙΙ») και μεταδώσει την ιερή, απαγορευμένη γνώση σ' αυτούς που επιβουλεύονται την πατρίδα μας, τι θα κάνουμε οι ανάδελφοι; Περιμένετε τουλάχιστον να τελειώσει η συλλογή υπογραφών, μη την ξανασπάσετε στον τσάρο της –φάλειας, εσείς ιέρεια της ευελ-…

Χοιροπαίδες παντού, η υπόσχεση των ημερών… Ο ταχυδρόμος θα χτυπάει κάθε είκοσι λεπτά. Δεν είναι κι άσχημα για μια συγκρινόμενη με τις αστικές συγκοινωνίες, αστική δημοκρατία. Είναι σαφώς η καλύτερη…

Κοκκινοσκουφίτσα

kokinoskoufitsa@eksegersi.gr

ΥΓ: Πήρε… παπούτσι και ο εξ ανατολών κουμπάρος…

■ **Ο ΕΦΕΤ παραδέχεται ότι δεν έκανε ούτε έναν έλεγχο!**

Ενας τυπικός έλεγχος τον Οκτώβρη και… «τους ζυγούς λύσατε»

Αγαπημένο αντικείμενο «δημοσιογραφικής έρευνας» μέχρι τον Οκτώβριο κι εξαφανισμένο από την πιάτσα μέχρι τον Ιούνιο το ζήτημα των σχολικών κυλικείων, οι έλεγχοι στα οποία λίγο απέχουν από την ανυπαρξία, εξ αιτίας της δυσκινησίας των «αρμοδίων υπηρεσιών» και της πολιτικής αδιαφορίας.

Κάθε χρόνο βλέπουν το φως της δημοσιότητας καταγγελίες συλλόγων γονέων και κηδεμόνων για παραβίαση της νομοθεσίας και πώληση απαγορευμένων ειδών από τα σχολικά κυλικεία. Την ίδια ώρα, ούτε λόγος για το τοπίο στις περί τα σχολεία καντίνες, σε καταστήματα και μικροπωλητές... Οι εικόνες που συνθέτουν το ζήτημα: Κυλικεία που λειτουργούν σε ακατάλληλους έως και... τριτοκοσμικούς χώρους χωρίς οικοδομική άδεια, άναρχο και θολό τοπίο ως προς τα παρεχόμενα είδη, την υγιεινή και την ασφάλειά τους και πλήθος διαμαρτυριών για πλημμελείς ή και καθόλου ελέγχους από τις «αρμόδιες υπηρεσίες». Ενας καθιερωμένος έλεγχος στην αρχή κάθε χρονιάς και στη συνέχεια η διατροφή των μαθητών επαφίεται στον... πατριωτισμό των εμπόρων και στις αγαθές προθέσεις του κερδοσκόπου ενός, αδιαιρέτου και αγίου καπιταλισμού. Και βέβαια, το σύνηθες ενδιαφέρον φορέων και ΜΜΕ που με τον ίδιο βηματισμό ατονεί στη συνέχεια (αναζητείστε την άνοιξη δημοσιεύματα για σχολικά κυλικεία...).

Παρά την καταγγελία του τότε βουλευτή Ροδόπης του ΠαΣοΚ Γιώργου Πεταλωτή στην αρχή της περασμένης σχολικής χρονιάς, τα πράγματα δεν φαίνεται να βελτιώθηκαν. Ο σημερινός κυβερνητικός εκπρόσωπος, με ερώτησή του στη βουλή γνωστοποίησε τις καταγγελίες γονέων για ακατάλληλα τρόφιμα στα κυλικεία, την ώρα που οι ίδιοι οι γονείς κατήγγειλαν τόσο τους πέριξ των σχολείων μικροπωλητές, όσο και το ότι *«οι έλεγχοι γίνονται μόνο στα κυλικεία που δεν συνεργάζονται με συγκεκριμένους επαγγελματίες-προμηθευτές, οι οποίοι προμηθεύουν τα κυλικεία αυθαίρετα με προϊόντα όπως σοκολάτες, Coca Cola, ακόμα και καφέ!»*. Το τότε υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σημείωνε στην απάντησή του πως *«στα σχολικά κυλικεία διατίθενται μόνο κατάλληλα προϊόντα»* και πως μόνοι αρμόδιοι να επιληφθούν του θέματος είναι ο ΕΦΕΤ και το υπουργείο Υγείας, το οποίο στην απάντησή του παρέπεμψε τον κ. Πεταλωτή στην τοποθέτηση του Ενιαίου Φορέα Ελέγχου Τροφίμων (ΕΦΕΤ)...

ΕΦΕΤ: Τι να ελέγξουμε με επτά άτομα;

Τη συναρμοδιότητα του ΕΦΕΤ –μαζί με τις κατά τόπους Διευθύνσεις Υγείας– επικαλέστηκε και η προϊσταμένη της Διεύθυνσης Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Ξάνθης, ενώ η ίδια δήλωνε ότι όλα είναι καλά διά της αμερικάνικης παροιμίας «no news, good news»! Αφού δεν έχουμε νέα, όλα καλά... Χωρίς να περνάει από το νου της ότι η έλλειψη νέων μπορεί να οφείλεται –πολύ απλά και... ελληνικά– σε έλλειψη ελέγχων...

Το ιδιότυπο... badminton (αυτό με το φτερωτό και περίεργης πορείας μπαλάκι) μεταξύ των υπηρεσιών φέρνει στο επίκεντρο τον Ενιαίο Φορέα Ελέγχου Τροφίμων (ΕΦΕΤ). Την υπηρεσία με τον καταλυτικό ρόλο στα κατά καιρούς συντελούμενα διατροφικά εγκλήματα (και όχι σκάνδαλα όπως «χαριτωμένα» αποκαλούνται) και την παροιμιώδη ολιγωρία απέναντι ακόμα και στα alerts που στέλνει η Ευρωπαϊκή Ενωση...

Ο ΕΦΕΤ ιδρύθηκε με τον Ν.2741/ΦΕΚ 199/28.09.1999 και σύμφωνα με τον Ν.3752/09 (ΦΕΚ 40/τΑ/04.03.09) τελεί υπό την εποπτεία του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, διοικούμενος από επταμελές διοικητικό συμβούλιο. Απευθυνθήκαμε στη Διεύθυνση Ανατολικής Μακεδονίας-Θράκης του ΕΦΕΤ (Κομοτηνή), απ' όπου έκπληκτοι ακούσαμε τον γεωπόνο-στέλεχος του φορέα κ. Τσαγκαλίδη να αίρει τον εφησυχασμό που δημιούργησαν οι δηλώσεις περί ελέγχων από την υπηρεσία του: *«Δεν έχουμε κάνει κανέναν έλεγχο ακόμη και προς το παρόν οι έλεγχοι διενεργούνται από τις κατά τόπους Διευθύνσεις Υγείας των Νομαρχιών»*! Κατόπιν τούτου, δεν υπάρχει κανένα απολύτως στοιχείο ελέγχου των σχολικών κυλικείων από πλευράς ΕΦΕΤ, ενώ ο κ. Τσαγκαλίδης κατέληξε αιτιολογώντας: *«Ο ΕΦΕΤ μπορεί να πάει παντού, πλην όμως δεν έχει αυτή τη δυνατότητα με επτά άτομα που υπάρχουν για όλη την Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας – Θράκης»*!...

Κι όμως, πέρασε ένας χρόνος από τότε (25.2.2009) που οι βουλευτές του ΚΚΕ Μπάμπης Χαραλάμπους, Διαμάντω Μανωλάκου, Γιώργος Μαυρίκος, Γιάννης Ζιώγας και Νίκος Καραθανασόπουλος κατέθεσαν ερώτηση στη βουλή με θέμα *«ανησυχία προκαλεί η κυβερνητική πολιτική υποβάθμισης και απαξίωσης του ΕΦΕΤ»*, δηλώνοντας μεταξύ άλλων: *«Δεν υπάρχει κανένας προγραμματισμός για την κάλυψη των οργανικών κενών με προσλήψεις μονίμων υπαλλήλων. Δεν έχουν ιδρυθεί και στελεχωθεί ακόμη οι περιφερειακές υπηρεσίες του ΕΦΕΤ σε Κομοτηνή, Μυτιλήνη και Τρίπολη, παραμένουν με ελάχιστο προσωπικό οι υπηρεσίες σε Ηράκλειο και Ιωάννινα, ενώ δεν υπάρχει κανένα χρονοδιάγραμμα για την ίδρυση υπηρεσιών σε Κοζάνη, Κέρκυρα, Ερμούπολη και Λαμία. Δεν έχει τροποποιηθεί ο οργανισμός του ΕΦΕΤ, με αποτέλεσμα να μη μπορούν να αναδιοργανωθούν οι υπηρεσίες του, να ενσωματωθούν διοικητικά τα εργαστήρια και να προβλεφθούν οι κατάλληλες ειδικότητες για τη λειτουργία τους»*...

Μόνο δειγματοληπτικοί έλεγχοι

Οσο για τη Διεύθυνση Υγείας της Νομαρχίας Ξάνθης και τα υπεσχημένα από τον προϊστάμενό της κ. Νεάρχου στοιχεία, αυτά... περιορίζονται στην επανάληψη –με λίγα περισσότερα λόγια– δήλωσής του που μας έκανε και την προηγούμενη ημέρα (σσ. υπήρξε σειρά δημοσιευμάτων στον τοπικό Τύπο): *«Από τους ελέγχους που έγιναν στην αρχή της σχολικής χρονιάς, προέκυψε μόνο μία παράβαση από κυλικείο που βρέθηκε να διαθέτει μη προβλεπόμενα είδη και παραπέμφθηκε στον εισαγγελέα»*, είπε ο κ. Νεάρχου, προσθέτοντας: *«Γίνονται έλεγχοι όταν βγαίνουν τα μικτά συνεργεία, αλλά δεν προλαβαίνουμε. Μεσολάβησαν και τα καρναβάλια, ωστόσο μετά τον έλεγχο στην αρχή της σχολικής χρονιάς, κάνουμε δειγματοληπτικούς ελέγχους στη συνέχεια. Δεν υπάρχει τίποτε άλλο ως σήμερα»*...

Τέλος, συνομιλήσαμε και με τον νομάρχη Ξάνθης κ. Γεώργιο Παυλίδη, ο οποίος επανέλαβε ότι *«πηγαίνουμε και ελέγχουμε όπου προλαβαίνουμε, την ώρα που ο ΕΦΕΤ έχει πάρει αρμοδιότητες σε πολλά σημεία, τις οποίες όμως δεν μπορεί να υλοποιήσει. Παρά ταύτα, προσπαθούμε»*. Ο κ. Παυλίδης θέτει υπόψη μας την εν συνόλω –και όχι μόνο για τα κυλικεία– προσπάθεια που έγινε το 2009, λέγοντας: *«Εγιναν περί τις 1.000 δειγματοληψίες, έγιναν περί τους 1.500 ελέγχους πέραν των δειγματοληψιών, κατασχέθηκαν 65 τόνοι μη ασφαλή τρόφιμα, περί τις πενήντα περιπτώσεις εστάλησαν στον εισαγγελέα και επιβλήθηκαν πολλά πρόστιμα. Το γεγονός ότι αφαιρέθηκαν από την αγορά 65 τόνοι ακατάλληλων τροφίμων αποτελεί από μόνο του ένα μήνυμα. Γίνεται πολλαπλή προσπάθεια, προσπαθούμε να καλύψουμε κάθε τομέα παρά και τις δικές μας ελλείψεις σε προσωπικό και η παρουσία και υπευθυνότητα των υπηρεσιών μας κρίνεται ικανοποιητική»*, καταλήγει ο νομάρχης.

Τα συμπεράσματα δικά σας...

Θ. Μ.

Η αγωνία ενός πούρου «ευρωπαϊστή»

Ωραία και λογοτεχνικότατα τα λέει ο Αλαβάνος στο άρθρο του στο πρώτο φύλλο της εφημερίδας «Δρόμος», υπό τον τίτλο «Η Ελλάδα στο κέντρο της Γης». Λογοτεχνικότατες οι περιγραφές για τα κερδοσκοπικά παιχνίδια του χρηματιστικού κεφάλαιου (κι ας μην κατονομάζεται ως τέτοιο). Ομως, ο «ευρωπαϊσμός» ξεχειλίζει. Κι ο Αλαβάνος ξέρει τι λέει, εν αντιθέσει με τον Τσίπρα που ελάχιστα απ' αυτά που τον βάζουν να λέει καταλαβαίνει.

Εκδηλη η αγωνία του για το «αν η Ευρωζώνη παραμείνει μόνο Νομισματική Ενωση ή εξελιχθεί και σε Πολιτική Ενωση». Για το «αν το ευρώ θα παραμείνει διεθνές αποθεματικό ή θα γυρίσουμε στη μονοκρατορία του δολαρίου». Εκδηλη και η οργή του για την «εγκληματική ανικανότητα του οικονομικού και πολιτικού κατεστημένου» της χώρας μας. Ισως αν ήταν αυτός και οι φίλοι του (νεόκοποι και παλαιότεροι) στα πράγματα, να είχαν καταφέρει να κυβερνήσουν αποτελεσματικά και σε όφελος των εργαζόμενων το σκάφος της καπιταλιστικής Ελλάδας. Χωρίς να χρειαστεί να γκρεμίσουν τον καπιταλισμό. Αρκεί να συγκροτηθούν πρωτοβουλίες πάνω σε έννοιες όπως «Νέα Κοινωνική Πλειοψηφία», «Μέτωπο Αλληλεγγύης», «Δημοψήφισμα για την εφαρμογή του Σύμφωνου Σταθερότητας», «Τοπικές Επιτροπές» και θα οδηγηθούμε «σε μια μεγάλη νίκη».

Καλό το παραμυθάκι, παιδιά, αλλά δεν έχει δράκο...

«Ψάχνονται» στην ΥΠΑ για το σκάνδαλο «μίνι Siemens»

Αναταραχή έχει ξεσπάσει στις αρμόδιες υπηρεσίες της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας για το «σκανδαλάκι» τύπου Siemens, που αποκάλυψε η «Κ» στο φύλλο της 13ης Φλεβάρη. Θυμίζουμε πως η ΥΠΑ προκηρύσσει εδώ και χρόνια φωτογραφικούς διαγωνισμούς για την προμήθεια φωτιστικών σωμάτων και εξαρτημάτων για τα αεροδρόμιο της χώρας, τους οποίους νέμεται καρτέλ προμηθευτών, που έχουν μοιράσει μεταξύ τους τις προμήθειες. Το φωτογραφικό του πράγματος έγκειται στο ότι δεν απαιτούνται μόνο προϊόντα με συγκεκριμένες τεχνικές προδιαγραφές, αλλά και συγκεκριμένες μάρκες. Ετσι, το καρτέλ των προμηθευτών, με ελάχιστες εκπτώσεις σε σχέση με την τιμή εκκίνησης, μοιράζεται τις προμήθειες, προς δόξαν του... ελεύθερου ανταγωνισμού.

Μετά το δημοσίευμα της «Κ», οι αρμόδιοι άρχισαν να «ψάχνονται», όχι όμως προς την κατεύθυνση της ακύρωσης του διαγωνισμού, αλλά για να βρουν ποιος έκανε τη «ζημιά». Ας μην προσπαθούν, όμως, γιατί δεν πρόκειται να καταφέρουν τίποτα. Ας αρχίσουν να «ψάχνονται» σε άλλη κατεύθυνση, γιατί κάποια στιγμή ίσως να τους επισκεφτεί και εισαγγελέας. Το ερώτημα είναι απλό: είναι νόμιμο να προκηρύσσεται μειοδοτικός διαγωνισμός που να μη ζητά μόνο τεχνικές προδιαγραφές, αλλά και συγκεκριμένες μάρκες; Εχει σημασία η μάρκα ενός μετασχηματιστή ή ενός πολλαπλασιαστή, όταν πληροί τις συγκεκριμένες τεχνικές προδιαγραφές;

Περιμένουμε απαντήσεις για να επανέλθουμε. Περιμένουμε απαντήσεις όχι μόνο από τη διοίκηση της ΥΠΑ, αλλά και από τον εποπτεύοντα υπουργό Δ. Ρέππα.

Στηρίζουμε την καμπάνια

Αριθμός Λογαριασμού
Εθνική Τράπεζα
116/772732-18

ΕΝΑ ΚΑΡΑΒΙ ΓΙΑ ΤΗ ΓΑΖΑ
ship to gaza

■ <<Δημιουργική λογιστική>>

Τα ίδια έκαναν όλοι στην ΕΕ

Μπορεί η εξεταστική επιτροπή για το «μαϊμούδισμα» των στατιστικών στοιχείων κατά την περίοδο 2004-2009 να αργήσει να πιάσει δουλειά, καθώς οι Πασόκοι δε θέλουν να φορτίσουν το πολιτικό κλίμα, όμως ήδη βρίσκονται και οι ίδιοι αντιμέτωποι με την κατηγορία ότι έκαναν «λογιστικές αλχημίες» για να πετύχουν την ένταξη της Ελλάδας στην ΟΝΕ. Γι' αυτό και με μπροστάρηδες τους «εκσυγχρονιστές» της περιόδου Σημίτη, στους οποίους συγκαταλέγεται και η σημερινή πολιτική ηγεσία του υπουργείου Οικονομικών (Παπακωνσταντίνου και Σαχινίδης ήταν στο επιτελείο των Παπαντωνίου-Χριστοδουλάκη) προσπαθούν να περάσουν στην αντεπίθεση, με δυο τρόπους: πρώτο με το επιχείρημα ότι τα swaps ήταν τότε νόμιμη πρακτική (από άποψη κοινοτικού δικαίου) και δεύτερο με στοιχεία για τη «δημιουργική λογιστική» που εφάρμοζαν τότε και άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Οπως αποδεικνύεται από τα στοιχεία που διοχετεύουν και όπως γνωρίζουμε όλοι όσοι παρακολουθούσαμε τότε τη συγκρότηση της ΟΝΕ, αυτό συνέβαινε. Γιατί η ΟΝΕ ήταν πρωτίστως μια πολιτική απόφαση του γαλλογερμανικού ιμπεριαλιστικού άξονα, γι' αυτό και οι κοινοτικές υπηρεσίες έκαναν τα στραβά μάτια όταν οι κυβερνήσεις «τσίμπαγαν» λίγο τα στοιχεία, προκειμένου να φανεί ότι έχουν πιάσει όλες τις απαιτήσεις του Μάαστριχτ.

Για παράδειγμα, η Ιταλία και swaps έκλεισε και έσοδα επόμενων ετών εμφάνισε ως εισπραχθέντα. Η Γαλλία έβγαλε έξω από τον προϋπολογισμό το κόστος ασφάλισης των υπαλλήλων της France Telecom που ιδιωτικοποιήθηκε. Ισπανία, Βέλγιο και Πορτογαλία δεν κατέγραφαν τις ετήσιες δαπάνες για τα δημόσια έργα, αλλά τα κατέγραφαν με την παραλαβή κάθε έργου. Ετσι, την κρίσιμη χρονική περίοδο μείωσαν τεχνητά το έλλειμμα. Ακόμη και η Γερμανία, η ατμομηχανή της ευρωζώνης, έκανε τις δικές της λογιστικές αλχημίες, μη εμφανίζοντας στο έλλειμμα σημαντικότατες δαπάνες που προέκυψαν μετά την ενοποίηση.

Τα ίδια, όμως, μπορεί να υποστηρίξει και η ΝΔ για τη δική της «δημιουργική λογιστική». Μπορεί να θυμίσει τα συγχαρητήρια που μοίραζε στην κυβέρνηση Καραμανλή και στον Αλογοσκούφη ο περιβόητος Χ. Αλμούνια. Οταν ο Αλογοσκούφης έκανε την «απογραφή» και ουσιαστικά έσπρωξε την Ελλάδα στην «επιτήρηση», για να ξεφορτωθεί η κυβέρνηση τις προεκλογικές της υποσχέσεις, ήταν ο Αλμούνια που συνέχαιρε δημοσίως την κυβέρνηση για τη βελτίωση του έργου της Στατιστικής Υπηρεσίας. Οταν η κυβέρνηση παρουσίασε το έλλειμμα κάτω από 3%, ήταν ο Αλμούνια που έκρινε «αξιόπιστη και βιώσιμη» τη μείωση, προβλέποντας μάλιστα ότι αυτή θα διατηρηθεί και το 2008 «μετά τη σαφή διόρθωση». Κι ας φώναζαν τότε οι Πασόκοι πως η κυβέρνηση είχε περάσει στα έσοδα του 2006 έσοδα που εισπράχθηκαν το 2007 και δεν είχε γράψει τις δαπάνες των νοσοκομείων. Ας μιλούσε ο Παπανδρέου για «πολιτικά κριτήρια» με τα οποία η Επιτροπή έβγαλε την Ελλάδα από την «επιτήρηση» (για να πάει ο Καραμανλής με αβάντα σε εκλογές).

Δεν ανακάλυψαν, λοιπόν, τώρα τις λογιστικές αλχημίες τα κοινοτικά όργανα. Τις ήξεραν πολύ καλά, σε όλες τις φάσεις. Και την περίοδο Σημίτη και την περίοδο Καραμανλή. Τώρα, απλά τις χρησιμοποιούν σαν όπλο εκβιασμού. Ο Παπακωνσταντίνου, όμως, γιατί «έσπρωξε» τον Παπανδρέου στη συγκρότηση της εξεταστικής επιτροπής; Μόνο για να δώσει εξετάσεις στα κοινοτικά επιτελεία; 'Η μήπως για να δικαιολογήσει το απότομο φούσκωμα του ελλείμματος που έκανε τον περασμένο Νοέμβρη, θέλοντας έτσι να «καθαρίσει» τα βιβλία και να δείξει επιτυχίες το 2010; Μπορούσε να συνεχίσει τη «δημιουργική λογιστική» χωρίς κανείς να του πει τίποτα. Ομως, ήθελε να «φορτώσει» όλο το έλλειμμα στην περίοδο της ΝΔ (το ίδιο είχε κάνει και ο Αλογοσκούφης με την «απογραφή»), χωρίς καν να σκέφτεται το ενδεχόμενο ότι η Ελλάδα θα επιλεγεί από τα κοράκια του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου ως το εύκολο θύμα για τα κερδοσκοπικά τους παιχνίδια με τα κρατικά ομόλογα και το ευρώ.

Τα κοινοτικά όργανα από τη μεριά τους, με την καθοδήγηση κυρίως της Γερμανίας, βρήκαν την ευκαιρία για να εισάγουν ολόκληρη την ευρωζώνη στον αστερισμό της «νέας εποχής». Μιας εποχής στη διάρκεια της οποίας θα γίνει πράξη η «στρατηγική της Λισαβόνας» στην πιο σκληρή αντεργατική της εκδοχή. Η Ελλάδα επελέγη ως η χώρα-στόχος, προκειμένου να προωθηθούν ευρύτατες ανατροπές όχι μόνο στη δημοσιονομικό αλλά και στον εργασιακό τομέα. Γι' αυτό και δηλώνουν έκπληκτοι για τις λογιστικές αλχημίες.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Η χώρα διήρχετο μίαν κρίσιν. Αναζητούσα διέξοδον εξ ενός πολιτικού αδιεξόδου εις το οποίον είχε εισέλθει από μακρού χρόνου. Η αδυναμία της συνεννοήσεως μεταξύ των υπευθύνων πολιτικών παραγόντων της χώρας, παρά πάσαν επίκλησιν του ανωτάτου άρχοντος της χώρας, είχε περιαγάγει την χώραν εις αδιέξοδον. Ουδείς εκ των πολιτικών αρχηγών ανελάμβανε να βοηθήσει τον ανώτατο άρχοντα όστις ανεζήτει λύσιν εντός των συνταγματικών πλαισίων, της ανευθυνότητός του δια να βγάλει την χώραν από το αδιέξοδον. Η κατάστασις αυτή, προστιθεμένη εις μίαν αναρχικήν αντίληψιν η οποία είχε επιβληθεί σχεδόν εις όλα τα άτομα της κοινωνίας, είχε δημιουργήσει τον έσχατον κίνδυνον να αλωθεί η χώρα από τον κομμουνισμόν. Οι Ελληνες κατά ιστορικήν παράδοσιν αλλά και κατά την βασική κοινωνική αντίληψιν και αγωγήν, δεν είναι ποτέ ευεπίφοροι προς τον κομμουνισμόν. Διότι ο κομμουνισμός δεν δύναται να έχει ουδέν σημείον κοινόν με τον ελληνοχριστιανισμόν που αποτελεί την βάσιν της διαπαιδαγωγήσεως των Ελλήνων κατά τον δρόμον της ιστορίας των.

Τι άλλο θα μπορούσα να πω προ του κρημνού, επανατοποθετηθείς εν τω γύψω (κυρίως οικονομικώς αυτή τη φορά) και με σαράντα πυρετό (104 Fahrenheit), χτυπημένος από τη νέα –τελευταίο μοντέλο– γρίπη TNT1G3A4; Να πάρω τ' άρματα; Πήρα ένα καρναβαλικό άρμα από πίσω τις προάλλες, αλλά μελαγχόλησα βλέποντας τις ομοιότητές του με τον καθημερινό βίο όστις κατέστη αβίωτος και καρναβαλίζων... Το παλιό «όλοι ενωμένοι» έγινε πια «όλοι μεταμφιεσμένοι»! Και ο σύγχρονος in και wow και πολύ must χαιρετισμός «φιλάκια» ακούγεται σαν «φιδάκια»! Προσφεύγω λοιπόν στις μούσες:

Hedge funds και καπιταλιστές κι η λματ απ' το κατόπι
μαλώνανε ποιος πιότερο βρωμάει και ποιος ζέχνει.
Τότε πετιούνται μονομιάς χρηματοπιστωτάδες
κι όπως κουνάν' το δάχτυλο, φοράνε τις κουκούλες
δείχνουν την ψωροκώσταινα και στο γκρεμό τη σέρνουν
ψάλλοντας τα τροπάρια της άγιας κονόμας:
«Προτού να γίνει το κακό και τελειωθεί το μέλι
πρέπει να σέβεται κανείς να μη γενεί το σφάλμα.
Σαν η πατάτα θα γενεί, καλό ποτέ δεν κάνουν
χίλια σαπούνια και νερά το στίγμα δεν το βγάνουν».

Κι έπειτα στρέφουν μονομιάς την πλάτη τους και φεύγουν
περήφανοι κι αγέρωχοι, ποτέ τσαλακωμένοι
γιατί δεν ήρθανε αητοί, δεν ήρθανε γεράκια
για να τους κάνουν τσάκιση στη μάπα και στις φούστες
και τραγουδούν στις ρεματιές και ψάλλουνε στα όρη
από τον Μέλανα Δρυμό ως Αλπεις και τη Σιέρα:
«Χαρά στους νιους που γεύονται το μέλι απ' την κηρύθρα
και τρων' του κόσμου τα καλά στον καθαρό αέρα
και κάνουν όψη όμορφη ως είν' το πορτοκάλι».

Δέκα χιλιάδες μαγαζιά βαρέσανε κανόνι
κι από τον κρότο σείστηκε η Ρούμελη κι η Θράκη.
Στη θράκα την απλώσανε τη χώρα οι κερδοσκόποι
που χτες τους λέγανε αλλιώς και στρώνανε φλοκάτες
μη λερωθεί, μην πληγωθεί το τρυφερό τους πόδι
και τους ταΐζαν' ζάχαρη και τους ποτίζαν' νέκταρ.
Τρέχει ένας Γιώργος στα ζερβά κι ο άλλος –ο μεγάλος–
που τον ελέγανε και ΓΑΠ, παρακαλάει και κλαίει:
δώστε φρεγάτες δώδεκα και δυο ντουζίνες Phantom
δώστε και λιανοτούφεκα, φέρτε και καριοφίλια
μονάχα μη μου κάνετε ετούτη τη λαχτάρα
οπού 'χω τόσα στόματα, κουμπάρους, σόγια, φίλους
και καρτερούνε άμισθοι σύμβουλοι για να γίνουν...
Δάκρυσε τότε ο Sarkozy και έκλαυσε η Merkel
ρίξανε και μια ζεμπεκιά να φύγουν τα φαρμάκια
–που πλήθυναν και φτάνανε ως το Φαρμακονήσι–
κι είπαν' στους επιτηρητές να δείξουνε συμπόνια
να μη μας μετατρέψουνε σε γη της ανεργίας
μα να κρατήσουν μερικούς για μπάτλερ και ντανάδες
συν χίλιες καθαρίστριες με δέκα εργολάβους...

Hedge fans

ΥΓ: Τι Εκατόγχειρες, τι κουτόφραγκοι, τι «δεν κάνει το παιδί» και τι Διά Βίου Μάσησης; Στο λογαριασμό έχει την chou-chou του ο αστακός...

Κανείς δεν στεναχωριέται με τέτοιες Τούμπες...

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Το Σαββατοκύριακο που πέρασε ήταν καταστροφικό για τους απανταχού βαζέλες. Οι πράσινοι έχασαν στον τελικό κυπέλλου στο μπάσκετ από τους ερυθρόλευκους και το ντέρμπι στο ποδόσφαιρο από τον ΠΑΟΚ στην Τούμπα.

Στο μπάσκετ η αγωνιστική παρουσία της πράσινης ομάδας το τελευταίο διάστημα είχε προϊδεάσει τους οπαδούς της για το αποτέλεσμα. Ο Παναθηναϊκός, εξαιτίας της κούρασης των πρωτοκλασάτων παιχτών από τα συνεχόμενα παιχνίδια και των πολλών τραυματισμών, δεν είχε τη φρεσκάδα των τελευταίων χρόνων. Το γεγονός αυτό, σε συνδυασμό με την ενίσχυση των ερυθρόλευκων αλλά και την καλή αγωνιστική κατάσταση στην οποία βρίσκεται η ομάδα του Πειραιά, είχε σαν αποτέλεσμα η μεγάλη πλειοψηφία του μπασκετικού κόσμου να θεωρεί φαβορί τους ερυθρόλευκους. Η εξέλιξη του αγώνα δικαίωσε απόλυτα όσους είχαν ποντάρει υπέρ του Ολυμπιακού, αφού οι παίχτες του κατάφεραν να επιβάλουν το ρυθμό τους και να κερδίσουν τις περισσότερες προσωπικές μονομαχίες (δείγμα ότι ήθελαν περισσότερο το παιχνίδι). Βέβαια, στα τελευταία δυο λεπτά, λίγο έλειψε να χύσουν την καρδάρα με το γάλα, αφού το άγχος για τη νίκη έκανε τα χέρια τους να τρέμουν. Στην ίδια κατάσταση με τους παίχτες ήταν και οι οπαδοί του Ολυμπιακού στην εξέδρα. Παρά το γεγονός ότι η ομάδα τους ήταν συνεχώς μπροστά στο σκορ, έχασαν τη μάχη της εξέδρας, εξαιτίας του συνδρόμου «κάτι θα γίνει στο τέλος και θα χάσουμε» και δεν μπορούσαν να χαρούν το παιχνίδι.

Από την άλλη πλευρά, οι πράσινοι δεν κατάφεραν να ξεπεράσουν την αγωνιστική τους κρίση και έχασαν μάλλον εύκολα. Το ξέσπασμα απελπισίας στο τέλος δεν ήταν αρκετό να αντιστρέψει την κατάσταση και μοιραία έζησαν μετά από πολύ καιρό το αίσθημα της ήττας σε ένα τελικό. Μπροστά τους έχουν την τελική φάση του πρωταθλήματος, για την κατάκτηση του οποίου είναι το φαβορί, αφού πολύ δύσκολα θα χάσουν το πλεονέκτημα έδρας και επιπλέον η αγωνιστική τους εικόνα θα βελτιώνεται συνεχώς, αφού επιστρέψουν όλοι οι τραυματίες. Οι οπαδοί της ομάδας είχαν μετρήσει σωστά τα δεδομένα του αγώνα και είχαν συμβιβαστεί με την ιδέα της ήττας. Εκαναν πιο αισθητή την παρουσία τους, αφού δεν ενδιαφέρονταν για την εξέλιξη του αγώνα και γιατί δεν είχαν το άγχος της νίκης και ήθελαν απλά και μόνο να τονίσουν

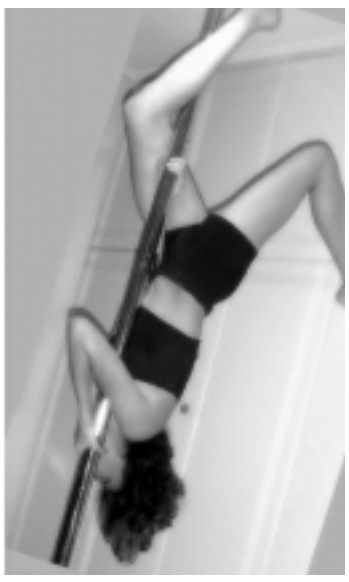

την αφοσίωσή τους στην αγαπημένη τους ομάδα.

Το ραντεβού των δυο ομάδων έχει ανανεωθεί για το παιχνίδι του πρωταθλήματος στο ΟΑΚΑ, το οποίο θα κρίνει και την πρώτη θέση στο πρωτάθλημα, άρα και το πλεονέκτημα έδρας για τα play-offs και ας ελπίσουμε να δούμε καλό μπάσκετ και κυρίως χωρίς εξωαγωνιστικά παρατράγουδα.

Στο ποδόσφαιρο, τα δεδομένα για τους πράσινους ήταν διαφορετικά και για το λόγο αυτό η ήττα «πόνεσε» περισσότερο (παρά το γεγονός ότι στο τέλος εμείς, αδελφια βάζελοι, θα πανηγυρίσουμε τον τίτλο). Η εμφάνιση της ομάδας ήταν καλή για έναν κρίσιμο εκτός έδρας αγώνα, όμως αυτό που μετράει είναι το τελικό αποτέλεσμα. Ο ΠΑΟΚ εκμεταλλεύτηκε στο έπακρο την έδρα του και χωρίς να κάνει ευκαιρίες έφτασε στη νίκη και αύξησε τις πιθανότητές του για την κατάκτηση του τίτλου. Δεν θα σχολιάσουμε τον αγώνα, που δεν διεκδικεί ποιοτικές δάφνες, αλλά τον τρόπο με τον οποίο προσεγγίζει τα δεδομένα για την κατάκτηση του τίτλου η πλειοψηφία των αθλητικών συντακτών.

Οσοι διαβάσουν αθλητικές εφημερίδες, χωρίς να ξέρουν τα δρώμενα στο ελληνικό πρωτάθλημα, θα πιστέψουν ότι ο ΠΑΟΚ έχει τις περισσότερες πιθανότητες για την κατάκτηση του τίτλου, ακολουθεί ο Ολυμπιακός και οι πράσινοι έρχονται τρίτοι και καταϊδρωμένοι. Για όσους γνωρίζουν όμως το προσκήνιο και το παρασκήνιο του ελληνικού ποδοσφαίρου, οι εκτιμήσεις είναι εντελώς διαφορετικές και η πραγματικότητα είναι αντιστρόφως ανάλογη. Ο Παναθηναϊκός βρίσκεται μπροστά με δυο βαθμούς και έχοντας το πιο εύκολο πρόγραμμα έχει και τις περισσότερες πιθανότητες να κόψει πρώτος το νήμα. Το μοναδικό δύσκολο παιχνίδι για τους πράσινους είναι το ντέρμπι με τον Ολυμπιακό στο ΟΑΚΑ, ενώ την ίδια στιγμή ο ΠΑΟΚ θα πρέπει να ξεπεράσει το εμπόδιο του Αρη στο Χαριλάου. Επειδή όμως πρέπει να γίνεται και το σχετικό νταλαβέρι, γίνεται το άσπρο-μαύρο για να αυξάνουν τις πωλήσεις τους οι αθλητικές εφημερίδες. Με αγωνιστικούς όρους οι πράσινοι είναι πιο κοντά στην κατάκτηση του τίτλου, γιατί εκτός από το πιο εύκολο πρόγραμμα έχουν και την καλύτερη ομάδα από τους άλλους δυο διεκδικητές. Παρά τα άσχημα αποτελέσματα στους τελευταίους πέντε αγώνες, είναι ακόμη στην κορυφή της βαθμολογίας και θα πρέπει κόντρα σε κάθε ποδοσφαιρική λογική να συνεχίζουν να χάνουν, ενώ οι αντίπαλοί τους να κερδίζουν συνεχώς. Η στήλη δεν διαθέτει το κληρονομικό χάρισμα για να μπορεί να μαντέψει το μέλλον και γι' αυτό το λόγο προσπαθεί να εκτιμήσει και όχι να προβλέψει τα μελλούμενα. Με βάση τη λογική, λοιπόν, ο τίτλος θα βαφτεί πράσινος, όσο αν αυτό δυσκολεύονται κάποιοι να το χωνέψουν...

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ: Οι ειδήσεις για το διαδικτυακό τζόγο και το αθλητικό στοίχημα, είναι συνεχείς και έτσι μπορούμε και εμείς να γεμίζουμε το χώρο της στήλης. Σύμφωνα με τις τελευταίες ειδήσεις από τη Γαλλία, 104 ιδιωτικά καζίνο ετοιμάζονται να καταθέσουν προσφυγή εναντίον των επιχειρήσεων διαδικτυακού τζόγου, που θα πάρουν άδεια από τη γαλλική κυβέρνηση για τα online τυχερά παιχνίδια (το κρατικό μονοπώλιο θα κρατήσει στη δικαιοδοσία του μόνο τα «φρουτάκια»). Σύμφωνα με τα στοιχεία που έχουν δημοσιευτεί, περισσότεροι από 3.000.000 Γάλλοι τζογάρουν σε online παιχνίδια, μέσω των 100 εταιριών διαδικτυακού τζόγου που δραστηριοποιούνται στη Γαλλία και μέχρι τέλος του χρόνου περισσότερες από 50 θα έχουν πάρει αδειοδότηση από το γαλλικό κράτος, για να «προσφέρουν» αθλητικό στοίχημα, ιπποδρομίες, πόκερ κτλ. Καταλαβαίνουμε ότι σε περίοδο οικονομικής κρίσης μια ομάδα πελατών που ανέρχεται σε 3.000.000 ψυχές είναι πολύ μεγάλη πρόκληση για τους καπιταλιστές, άρα η μάχη για το ποιος θα τους «εξυπηρετήσει» θα είναι σκληρή και με κάθε μέσο. Εκτός όμως από τις εξελίξεις στη Γαλλία, συζητήσεις για το μέλλον του ιντερνετικού τζόγου γίνονται και στη χώρα μας. Οι εκτιμήσεις της ΟΠΑΠ ΑΕ είναι ότι το 2010 θα υπάρχει στασιμότητα στο τζίρο της εταιρίας, ο οποίος θα κυμανθεί στα επίπεδα του 2009, και για το λόγο αυτό ασκούνται πιέσεις στην κυβέρνηση να επισπεύσει τις αποφάσεις της.

■ ΣΑΜ ΤΕΪΛΟΡ ΓΟΥΝΤ

Ολοι θέλουν λίγη αγάπη

Τα εφηβικά χρόνια του Τζον Λένον σε μια ταινία που εστιάζεται στην οικογενειακή του προέλευση αλλά παρακάμπτει το γενικότερο κοινωνικό γίγνεσθαι της εργατούπολης του Λίβερπουλ, όπου έχει τις καταβολές του το διασημότερο ροκ γκρουπ όλων των εποχών. Φυσικά, δεν περιμένει κανείς να δει την κοινωνικοπολιτική πραγματικότητα της εποχής σε μια ταινία που περιγράφει την εφηβεία ενός ανθρώπου, αφού εκ των πραγμάτων ο έφηβος κυριαρχείται από το δικό του εγωιστικό σύμπαν στην προσπάθειά του να γνωρίσει τον εαυτό του και τον κόσμο. Περιμένει όμως να δει τη λεπτή επιρροή των γεγονότων μιας εξαιρετικά ενδιαφέρουσας δεκαετίας, όπως εκείνη του '60. Περιμένει επίσης να δει τη σκοτεινιά και τη μελαγχολία της αγγλικής καθημερινότητας, τη γενικευμένη ανέχεια και μιζέρια των λαϊκών στρωμάτων, τη γκρίζα, όσο και εντελώς ιδιαίτερη ατμόσφαιρα της εθνικής βρετανικής κινηματογραφίας. Αντ' αυτής, βλέπει μια «αμερικάνικη» ταινία μ'

ένα λαμπερό πρωταγωνιστή, που το μόνο δηλητήριο της ψυχής του είναι μια ελλιπής, δυσλειτουργική οικογένεια. Μια καθαρά βρετανική ιστορία σε αμερικάνικο περιτύλιγμα, αυτή είναι η πιο κραυγαλέα αντίφαση αυτής της ταινίας. Ευτυχώς, οι ιδιαιτερότητες της μητέρας του Τζον Λένον, η δημιουργικότητά της, όσο και η ακαμψία και η έλλειψη καλλιτεχνικής νοημοσύνης εκ μέρους της θείας του που τον μεγάλωσε, αποδίδονται ικανοποιητικά στην ταινία και ερμηνεύουν ως ένα βαθμό το συναισθηματικό background που συνετέλεσε στη διαμόρφωση της προσωπικότητας του Λένον.

Συμπερασματικά, πάντως, η ταινία αυτή ελάχιστα έχει να προσφέρει σε όσα ήδη γνωρίζουμε γύρω από τον μύθο των Μπιτλς και του Λένον. Η ιστορία του γκρουπ και του πιο εμβληματικού μέλους του (που δεν οφείλει τη φήμη του μόνο στη μουσική του προσφορά αλλά και σε μια αξιόλογη πολιτική και ακτιβιστική διαδρομή) έχει διεξοδικά παρουσιαστεί σε άλλα ντοκιμαντέρ που πραγματικά αξίζει να δει κανείς.

■ ΚΛΟΝΤΙΑ ΓΙΟΣΑ

Το γάλα της θλίψης

Η περουβιανή σκηνοθέτιδα Κλόντια Γιόσα δεν είναι άγνωστη στο ευρωπαϊκό κοινό. Η προηγούμενη δουλειά της με τον τίτλο «Madeinusa», μια συνταρακτική ηθογραφία των καθυστερημένων αντιλήψεων, ηθών και εθίμων της φτωχής περουβιανής επαρχίας, είχε προκαλέσει αίσθηση για τον τρόπο γραφής, τον ωμό ρεαλισμό και το βάθος της. Ηταν επομένως φυσικό το «Γάλα της θλίψης» να αναμένεται με αυξημένες προσδοκίες που όμως διαψεύστηκαν. Οχι επειδή η σκηνοθετική ματιά της Γιόσα, η μουσική, η εικόνα κ.λπ. δεν βρίσκονται σ' ένα υψηλό επίπεδο, ούτε επειδή η ιστορία μιας τρομοκρατημένης και με ψυχολογικά τραύματα (λόγω του βίαιου πολιτικού περιβάλλοντος στο Περού) νεαρής υπηρέτριας δεν

☛

Dixi et salvavi animam meam

Ωραία η γροθιά που έφαγε το μπατσόνι

Γάζα: resisto ergo sum

ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ (και παρατρεχάμενοι) κρεμασμένοι με σκοινί (το σαπούνι δωρεάν)

Αν πεινάσω, θα φάω τη σάρκα του σφετεριστή μου

◆ Να τα και τα «δημοτικά προβλήματα»: Ριζοσπάστης (23-2-10).

◆ Α, ώστε οι FARC υπάρχουν (πολύ πρόωρα τις είχαν «σε αχρηστία» οι ποικίλοι «καλοθελητές»).

◆ Πώς άραγε ξέρει η kathimerini.gr ότι στο ΑΠΘ μπήκαν «εξωπανεπιστημιακοί» αφού ακριβώς πριν κάνει λόγο για «καταστροφές από αγνώστους»; (αυτοξεβράκωμα)/25-2-10.

◆ Διπλή η αλητεία της ΑΥΓΗΣ (όσον αφορά την απόλυση Ν.Π.):19-2-10 και 23(;)-2-10, η ίδια συντάκτις, το ίδιο προβληματισμένο ύφος για τον εργοδότη.

◆ Τι κράξιμο κι αυτό στο βασιλικό ζεύγος της Ισπανίας από Βάσκους και Καταλανούς...

◆ Λαλίστατος στο «Δρόμο της Αριστεράς» – φ.1– ο κ. Μπιτσάκης. «Μούγκα στη στρούγκα» όμως όταν πετάγεται στο δρόμο ένας εργαζόμενος από την επιχείρηση (όπου ο ίδιος συνεργάζεται;).

◆ «ΠΑΜΕ» ο Περισσός, «Πάμε» ο Παπατζής, «Ξεκινάμε» ο Σαμαράς. Μήπως να κινηθούμε πρώτα εμείς οι εργαζόμενοι και να τους στείλουμε στα λαγούμια τους;

◆ 36 υπογραφές (διανοουμένων) «υπαλληλίσκων, φοβητσιάρηδων, δούλων παχειών» (Μπίρμαν). Και πολυθεσιτών, θα προσθέταμε εμείς.

◆ Καθολική απαγόρευση του καπνίσματος: επιμένουμε αντίθετα ως ορθόδοξοι...

Θέλει η ταπτάνα να κρυφτεί και η χαρά δεν την αφήνει.

◆ Χειροκλωτσήματα για τους μπάτσους.

◆ Συστήνουμε θερμά στους υπεύθυνους της «Ραδιοτηλεόρασης» να μην «προπαγανδίζουν» τα «βιολογικά ψάρια» (τεύχος 2088, 19-25/2/10) ελαφρά τη καρδία, μιας και το σχετικό δημοσίευμα είναι στις «πράσινες» σελίδες του περιοδικού. Διαβάστε την Κόντρα, επί του θέματος.

◆ Piano for tea, ah! (για ποιο τραγούδι πρόκειται;).

◆ Ολα ΔΕΝ είναι «Δρόμος», πλείω δε της αριστεράς...

◆ Α, το ξεχάσαμε, ο Περισσός ΑΕ (=Τυποεκδοτική) τυπώνει ΚΑΙ την «Ραδιοτηλεόραση».

◆ Πώς τον λένε αυτόν τον «αθλητικό» τύπο που δεν του αρέσουν οι πορείες; Πατούτσο; Παρούτσο; Παπούτσο; (Πάντως είναι για τον 'ούτσο...).

◆ Τι να δηλώνει άραγε στη συνέντευξή του στο «Μανιφέστο», ο γνωστός Στάθης;

◆ Ο «μεγάλος» (Παπαθεμελής) μιλάει για «την παρέμβαση του μεγάλου» (Μίκυ) μέσω του περιοδικού του «Πολιτική Ενημέρωση» – τεύχος 2, Φεβρουάριος 2010. Εντάξει, μεγάλε, μεγάλε, ο μεγάλος είναι μεγάλος.

◆ «Η Αριστερά οφείλει να υπερασπιστεί το δημόσιο χώρο, αυτόν που διαχειρίζονται οι εθνικές δυνάμεις του δικομματισμού, αυτοί που μας οδήγησαν στην ουσιαστική αναίρεση της πολιτικής μας αυτονομίας». (Ν. Κοταρίδης, στα «Ενθέματα» της Αυγής, 21-2-10). Μπράβο, και σ' ανώτερα!

◆ Κι άλλος (πρώην) Πασόκος στην Εποχή (21-2-10). Είναι της εποχής, φαίνεται...

◆ Πολύ γέλιο ο Α. Χάγιος στη συνέντευξή του στην ΕΠΟΧΗ της 21-2-10: «Αναζητούμε ένα νέο κομμουνισμό» – καλά, ρε παιδιά, 20 χρόνια μετά ακόμα να αυτοπροσδιοριστείτε;

◆ Ποιοι δυο γνωστοί «επαναστάτες» (σε αντίθεση με την οργάνωσή τους) ΔΕΝ μίλησαν για πρόσφατη απόλυση; (Ο ευρών κερδίζει μια «Νέα Προοπτική»...).

◆ Αφού καταδικάζει (;) την εισβολή των εργαζομένων των σωμάτων ασφαλείας στην Πολυτεχνειούπολη το γραφείο τύπου της ΚΕ του Περισσού μιλάει για «πιθανές προβοκάτσιες». Τι έγινε στην Πολυτεχνειούπολη; Πάρτυ έγινε, μπουκάρανε οι μπάτσοι και μπαγλαρώσανε κόσμο. Τις προσαγωγοσυλλήψεις ο Περισσός δεν... τις είδε γιατί ο κόσμος αυτός «μπορεί» να είναι και προβοκάτορας. Εξίσου εμετική και η ανακοίνωση της επιτροπής αγώνα εργαζομένων ΕΜΠ του ΠΑΜΕ (βλ. Ριζοσπάστη, 23-2-10). Ετσι κι αλλιώς έχουν διαλέξει στρατόπεδο και στο θέμα της καταστολής και φροντίζουν να μην το κρύβουν (είναι και τα επιχειρηματικά πάρε-δώσε, κυρίως πάρε, βλέπεις...).

◆ Ακου «CRISIS PAY THE PLUTOCRACY» - Ελεος!

◆ Γραμμή ΓΣΕΕ το ΠΟΝΤΙΚΙ (25-2-10).

◆ Προσοχή φάρμακα, συχνές στάσεις – προσοχή βιάγκρα, συχνές στύσεις.

Βασίλης

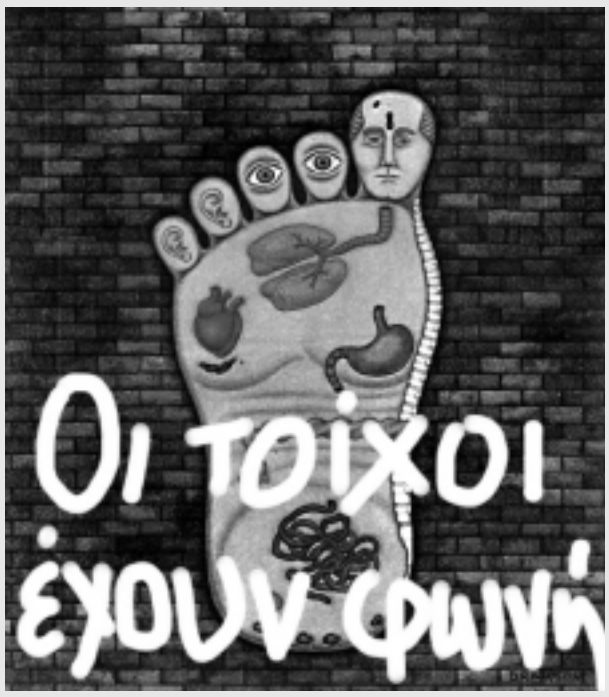

◆ Τετάρτη 24 Φλεβάρη – Γενική Απεργία – Οι άνθρωποι και οι ανάγκες τους πάνω από τις αγορές – ΓΣΕΕ (αφίσα)

Αν έλειπε η υπογραφή ΓΣΕΕ, θα νομίζαμε ότι είναι κάποια από τις αφίσες που έβγαζε το αλήστου μνήμης «Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ» (αλήθεια, πώς πέρασε κι αυτή η μόδα χωρίς να το καταλάβουμε;). Στην πολιτική συνθηματολογία του Φόρουμ αυτό ήταν κατανοητό. Το Φόρουμ προσπαθούσε να διατυπώσει μια γενική ρεφορμιστική κατεύθυνση, να κάνει ζύμωση πάνω σ' αυτή την κατεύθυνση. Δεν του χρειαζόταν η εξειδίκευση. Η ΓΣΕΕ, όμως, είναι συνδικαλιστικό όργανο. Ενα όργανο που οφείλει να διατυπώνει τις διεκδικήσεις εκείνων που υποτίθεται ότι εκπροσωπεί. Ειδικά όταν η σημερινή περίοδος απαιτεί κυρίως συγκεκριμένες διεκδικήσεις, διότι συγκεκριμένα είναι τα μέτρα που παίρνει ο ταξικός αντίπαλος. Η ΓΣΕΕ θα έπρεπε (λέμε τώρα) να βάλει διεκδικήσεις. Να διατυπώσει βασικά αιτήματα. Πώς να το κάνει, όμως, όταν βασικός στόχος της ήταν να βγάλει λάδι την κυβέρνηση; Τέσσερις σελίδες ήταν το πολυτελές φυλλάδιο που μοίρασε και δεν χώρεσε ούτε μια αντικυβερνητική αιχμή. Τίποτα. Μούγκα. Λες και δεν υπάρχει κυβέρνηση στη χώρα. Λες και δεν είναι η κυβέρνηση αυτή που παίρνει τις αποφάσεις. Επρεπε να κάνει κάποιος συλλογισμούς επί συλλογισμών για να φτάσει στην κυβέρνηση. Και μέσα στους συλλογισμούς να μπερδευτεί. Να γίνει Δον Κιχώτης και να κυνηγά τις «αγορές»-ανεμόμυλους και όχι την κυβέρνηση που έχει απέναντί του. Ζόρικα τα πράγματα για τους γραφειοκράτες της ΓΣΕΕ, αλλά ό,τι μπορούν κάνουν να βοηθήσουν την... εθνική προσπάθεια.

◆ Τετάρτη 24 Φλεβάρη – Γενική Απεργία – Πάγωμα των απολύσεων και όχι των μισθών – ΓΣΕΕ (αφίσα)

Με τη δεύτερη αφίσα η ΓΣΕΕ λες και βάλθηκε να διαψεύσει όσα γράψαμε σχολιάζοντας την πρώτη . Γίνεται συγκεκριμένη, ρε παιδί μου. Διατυπώνει αιτήματα. Είναι όμως έτσι; Από ποιον απαιτεί πάγωμα των απολύσεων; Από τους καπιταλιστές; Χέσε ψηλά κι αγνάντευε, που λένε. Από την κυβέρνηση; Γιατί τότε δεν το έχει ζητήσει συγκεκριμένα; Γιατί δεν έχει πάει έστω στο υπουργείο Εργασίας με αίτημα μια έκτακτη ρύθμιση για την απαγόρευση των απολύσεων, τουλάχιστον για όσο η κρίση θα βρίσκεται στο φόρτε της; Επειδή, όμως, οι απολύσεις αυξάνονται και πληθύνονται, όπως όλοι ξέρουμε (το καταγράφουν άλλωστε και οι αναξιόπιστες ρυθμίσεις της ΕΣΥΕ), τι λέει η ΓΣΕΕ για την επιδότηση των ανέργων, που είναι κομβικό ζήτημα; Ψηφίζει στο ΔΣ του ΟΑΕΔ όλα τα προγράμματα που μπουκώνουν με ζεστό χρήμα (χρήμα των εργατών, για να μην ξεχνιόμαστε) τους καπιταλιστές, για να προσλαμβάνουν ανέργους και να απολύουν εργαζόμενους.

◆ Την κρίση να πληρώσει η πλουτοκρατία – Crisis pay the plutocracy – ΠΑΜΕ (πανό)

Το χάπενινγκ ήταν προσεκτικά σχεδιασμένο. Ο υπολογισμός διαυγής. Θα αποκλείσουμε το χρηματιστήριο και η είδηση θα κάνει το γύρο του κόσμου, ακριβώς γιατί πρόκειται για το χρηματιστήριο. Επομένως, το πανό πρέπει να γραφεί και στα Αγγλικά, για να παίρνουν το μήνυμα και οι αλλοδαποί προλετάριοι. Μόνο που η αγγλική απόδοση του συνθήματος λέει επί λέξει: «Κρίση πλήρωσε την πλουτοκρατία»! Ετσι, οι προλετάριοι της Γης έπαθαν την πλάκα τους.

παρουσιάζει ενδιαφέρον. Αντίθετα. Η ταινία αυτή όμως έχει δυο βασικά μειονεκτήματα: Το ένα είναι η εξεζητημένη κινηματογραφική της ανάπτυξη, η αίσθηση ότι η σκηνοθέτιδα κάθε στιγμή μοιάζει να υπενθυμίζει την παρουσία της πίσω από την κάμερα με περιττά εμβόλιμα στοιχεία και συνακόλουθη υπερβολή.

Το δεύτερο είναι ότι σε μια χώρα με εντονότατα πολιτικά προβλήματα, μεγάλες κοινωνικές αντιθέσεις και έντονη την αμερικάνικη παρέμβαση, όπως εξάλλου σ' ολόκληρη την Λατινική Αμερική, περνούν σε δεύτερη μοίρα (όταν δεν αποσιωπούνται) οι συνέπειες αυτής της κατάστασης, το θέμα προσωποποιείται περισσότερο απ' όσο θα έπρεπε και υπερτονίζονται τοπικά φολκλορικά στοιχεία. Ετσι, η ταινία χάνει σε βαθύνοια και παρά τις όποιες αρετές της γίνεται δέσμια μιας στιλιζαρισμένης επιφανειακής ματιάς, καταδικασμένης να περάσει σχεδόν απαρατήρητη.

■ ΠΕΡΙΚΛΗ ΧΟΥΡΣΟΓΛΟΥ

Ο διαχειριστής

Ο ίδιος ο σκηνοθέτης (και η οικογένειά του σε ρόλους ηθοποιών) υποδύεται το διαχειριστή μιας πολυκατοικίας και μέσω αυτής της ιδιότητας, με επίκεντρο την οικογένεια, επιχειρεί μια ανατομία καθημερινών καταστάσεων και χαρακτήρων, που ο καθένας από μας συναντά συχνά.

Το ερώτημα είναι για ποιο λόγο ένας θεατής θα πρέπει, επιλέγοντας αυτή την ταινία, να δει κοινότυπες καταστάσεις, πράγματα που ήδη γνωρίζει και που δεν πρόκειται να τον πάνε ούτε ένα βήμα παραπέρα; Καλές οι προθέσεις αλλά δεν αρκούν. Η ταινία του Χούρσογλου είναι ασφαλώς καλύτερη από άλλες φετινές ελληνικές ταινίες, όμως αυτό δεν αρκεί. Εμείς τουλάχιστον το σημαντικότερο που είδαμε σ' αυτή την ταινία ήταν οι ερμηνείες του Κώστα Βουτσά και του Νίκου Γεωργάκη και τίποτα περισσότερο.

Ελένη Σταματίου

Νέος διαδικτυακός τόπος

Από την περασμένη Δευτέρα άρχισε να λειτουργεί ο νέος διαδικτυακός τόπος της «Κόντρας» στη γνωστή διεύθυνση: eksegersi.gr.

Το νέο σάιτ δεν έχει καμιά σχέση με το παλιό. Οχι μόνο αισθητικά, αλλά και από άποψη χρηστικότητας. Εχει μια δυναμική βάση δεδομένων που επιτρέπει εύκολη και αποτελεσματική αναζήτηση σε όλο το αρχείο της εφημερίδας, ενώ δίνει τη δυνατότητα να διαβάζει κάποιος ή και να «κατεβάζει» κάθε φύλλο στη μορφή που έχει τυπωθεί.

Η ενημέρωση του site με την ύλη των παλιότερων φύλλων θα γίνει βαθμιαία, λόγω του μεγάλου όγκου δουλειάς. Ηδη έχουν «ανέβει» όλα τα φύλλα του 2010 και συνεχίζουμε προς τα πίσω φύλλο προς φύλλο.

Τα «πακέτα» δεν έχουν τέλος

Είναι δυνατόν να πιστέψει κανείς ότι οι τρεις τεχνοκράτες (από ένας της Κομισιόν, της ΕΚΤ και του ΔΝΤ), που ήρθαν για δυο μέρες στην Αθήνα και συναντήθηκαν με υπηρεσιακούς παράγοντες και υπουργούς, έκαναν έστω και υποτυπώδη έλεγχο στα οικονομικά του ελληνικού κράτους; Απλώς άκουσαν ό,τι τους είπαν οι κυβερνητικοί, έριξαν μια ματιά στα έγγραφα που αυτοί τους έδωσαν, επανέλαβαν το γνωστό ποίημα για τη δέσμη των νέων μέτρων που πρέπει να παρθούν και έφυγαν. Είχαν, δηλαδή, μερικές συνεργασίες που θα μπορούσαν να γίνουν και με e-mails, όπως γίνεται άλλωστε κάθε μέρα μεταξύ του υπουργείου Οικονομικών και των υπηρεσιών της Κομισιόν. Κατά συνέπεια, η παρουσία τους είχε πολιτικό και μόνο χαρακτήρα. Μηνύματα στον ελληνικό λαό θέλησαν να στείλουν. Μηνύματα τρομοκρατικά, μηνύματα υποταγής σε μια πολιτική συνεχών ανατροπών σε βάρος των εργαζόμενων.

Στο μεταξύ, κυβέρνηση και ΜΜΕ εξακολουθούν να παίζουν το παιχνίδι της μετρολογίας. Οι υπουργοί ψιθυρίζουν στ' αυτί των παπαγάλων τα μέτρα που εξετάζονται, αυτοί τα γράφουν, ο κυβερνητικός εκπρόσωπος λέει ότι δεν έχει παρθεί καμιά απόφαση, οι αρμόδιοι υπουργοί τ' αφήνουν όλα ανοιχτά, ο Πάγκαλος λέει ότι τίποτα δεν έχει αποφασιστεί αλλά δεν ξέρει τι μπορεί να φέρει ο υπουργός Οικονομικών και το νταλαβέρι συνεχίζεται. Ο σκοπός είναι να συνηθίσουν οι εργαζόμενοι στην ιδέα νέων αντιλαϊκών μέτρων, να μετρηθούν αντιδράσεις, να στηθούν φάκες, να μπορέσει η κυβέρνηση να τη βγάλει καθαρή.

Τα πράγματα είναι καθαρά. Τα λέει ο Παπανδρέου στις συνεντεύξεις του σε ξένα Μέσα. *«Θα πρέπει να αντιληφθούμε την κρίση σαν ευκαιρία για να προωθήσουμε τις απαραίτητες μεταρρυθμίσεις. Εχουμε λάβει ήδη σημαντικές αποφάσεις: Για παράδειγμα, θα περικόψουμε τις αποδοχές των δημοσίων υπαλλήλων, θα αυξήσουμε το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης, θα αυξήσουμε το φόρο καυσίμων»*, είπε στο γερμανικό «Der Spiegel». *«Οι σοβαροί επενδυτές θέλουν να δουν βιώσιμες διαρθρωτικές αλλαγές στην Ελλάδα και όχι απλώς μια μείωση του ελλείμματος για ένα χρόνο»*, είπε στον «Economist». *«Αν χρειαστούν περισσότερα μέτρα θα τα λάβουμε, προκειμένου φέτος να μειώσουμε το έλλειμμα κατά 4%. Είμαστε έτοιμοι να πράξουμε κάτι τέτοιο, αν αποδειχτεί αναγκαίο»*, τόνισε στο BBC. *«Τα νέα μέτρα μείωσης του ελλείμματος θα ανακοινωθούν όταν ολοκληρωθεί η επίσκεψη των ελεγκτών της Κομισιόν, του ΔΝΤ και της ΕΚΤ στην Αθήνα»*, δήλωσε την Τρίτη ο Παπακωνσταντίνου, σε μια προσπάθεια να κερδίσει λίγες μέρες χρόνο, ενόψει και της απεργίας της Τετάρτης.

Τα νέα μέτρα έχουν «κλειδώσει» και μάλλον την επόμενη εβδομάδα θα ανακοινωθούν, γιατί η κυβέρνηση από τη μια δεν θέλει να φανεί ότι της τα επιβάλλει το Ecofin και από την άλλη θέλει να έχει μερικές μέρες στη διάθεσή της, για να κάνει την πολιτική διαπραγμάτευση μέσα στα κοινοτικά όργανα. Αφήστε που υπάρχει και η ανάγκη του δανεισμού και πρέπει να ξεκαθαρίσει το τοπίο: θα πέσουν τα spreads στις «αγορές» ή ο δανεισμός θα γίνει με κάποια πολιτική φόρμουλα που θ' αποφασίσει ο γαλλογερμανικός άξονας;

Ποια είναι αυτά τα μέτρα;

◆ **Αύξηση του ΦΠΑ κατά δύο μονάδες**, που σημαίνει 11% για ορισμένα είδη πλατιάς κατανάλωσης και 21% για όλα τα υπόλοιπα. Για ξεκάρφωμα μπορεί να θεσπίσουν και κάποιον ανώτερο συντελεστή για ορισμένα είδη πολυτελείας. Αν όμως σ' αυτά συμπεριλάβουν και τα αυτοκίνητα, τότε δεν μιλάμε μόνο για είδη πολυτελείας (ας σημειωθεί ότι παλιότερα στα είδη πολυτελείας περιλαμβάνονταν ακόμη και είδη όπως τα κράνη για τους μοτοσικλετιστές!).

◆ **Νέα αύξηση (λόγος γίνεται για 20%) στους ειδικούς φόρους κατανάλωσης** καπνού, οινοπνευματωδών και καυσίμων.

◆ **Παραπέρα μείωση στους μισθούς** των δημόσιων υπάλληλων, ενδεχομένως και στις συντάξεις.

Στο τελευταίο γίνεται ο μεγάλος τζόγος, καθώς όλα τα ΜΜΕ μιλούν για τον «14ο μισθό», ενώ τα κυβερνητικά στελέχη πότε αφήνουν ανοιχτό το θέμα (π.χ. ο Παπακωνσταντίνου στις Βρυξέλλες) και πότε το μισοκλείνουν (π.χ. ο Πεταλωτής, που με τα χίλια ζόρια έφτασε να πει ότι «δεν υπάρχει σκέψη»). Είναι πάρα πολύ πιθανό αυτό το θέμα να χρησιμοποιείται σαν «τυράκι». Δηλαδή, να πει η κυβέρνηση στο τέλος ότι δεν κόβεται το δώρο Πάσχα και το επίδομα άδειας και να θεωρεί (κούνια που την κούναγε), ότι οι εργαζόμενοι θα νιώσουν ανακουφισμένοι. Αν όμως κόψει άλλο ένα 7-10% από τα επιδόματα, το αποτέλεσμα θα είναι το ίδιο. Και θα έχει στην καβάτζα το δώρο Χριστουγέννων, για το επόμενο «πακέτο άμεσης απόδοσης», που το Ecofin το έχει προσδιορίσει για τα τέλη του χρόνου (στο μεταξύ θα παρεμβλη- θούν το εργασιακό και το ασφαλιστικό).

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μπακατσέλου 1 και Εγνατία, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αγ. Αννης 24 - Αιγαλεω

Κολοβή μνήμη

Μεγάλη αναταραχή στις δυτικές πρωτεύουσες. Ηγέτες τους έχουν κληθεί να συμμετάσχουν στις φιέστες που οργανώνει η ρωσική ηγεσία για τα 65 χρόνια από την αντιφασιστική νίκη της 9ης Μάη 1945, όμως σκέφτονται σοβαρά να επιστρέψουν τις προσκλήσεις ή να στείλουν κάποιο δευτεροκλασάτο πολιτικό στέλεχος να τους αντιπροσωπεύσει.

Ο λόγος; Οι δημοτικές αρχές της Μόσχας ετοιμάζονται να γεμίσουν τη ρωσική πρωτεύουσα με γιγαντοαφίσες, ανάμεσα στις οποίες είναι και μία με το πορτρέτο του Στάλιν. Πώς μπορεί η αφρόκρεμα των ιμπεριαλιστών ηγετών να κυκλοφορήσει στους δρόμους της Μόσχας και να βλέπει τον τρισκατάρατο να τους χαιρετά στρατιωτικά;

Διχασμένο φαίνεται και το κόμμα του Πούτιν, η «Ενιαία Ρωσία». Τα περισσότερα στελέχη συμφωνούν με την απόφαση των δημοτικών αρχών, που δήλωσαν ότι έχουν λάβει πληθώρα εκκλήσεων από οργανώσεις βετεράνων του αντιφασιστικού πολέμου, που ζητούν την αποκατάσταση του ρόλου του Στάλιν στη νίκη, δεν λείπουν όμως και εκείνοι που θεωρούν λαθεμένη την απόφαση, γιατί «δοξάζει μια αμφιλεγόμενη προσωπικότητα», όπως δήλωσε ο πρόεδρος της Δούμας Μπορίς Γκριζλόφ.

Τη λύση θα δώσει, ως φαίνεται, ο Πούτιν, ο οποίος θα σταθμίσει τα υπέρ και τα κατά. Τον εξευμενισμό των δυτικών ηγετών, από τη μια, και την ανάγκη τόνωσης του ρωσικού εθνικισμού – θεμέλιου της εξουσίας του, από την άλλη. Ισως να βρει κάποια σολομώντεια λύση. Ισως στο τέλος θυμίσει στους ηγέτες της Δύσης πως όπως αυτοί κρεμούν τα πορτρέτα του Ρούσβελτ και του Τσόρτσιλ, έτσι και η ρωσική ηγεσία έχει το δικαίωμα να κρεμάσει το πορτρέτο του Στάλιν.

Οποια κι αν είναι η εξέλιξη, τελικά, χαμένος θα είναι… ο Στάλιν και ό,τι συμβολίζει η μνήμη του για το ρωσικό λαό. Οχι μόνο ως αρχιστράτηγου στο μεγάλο πατριωτικό πόλεμο που οδήγησε στη συντριβή του ναζιφασισμού, αλλά και ως ηγέτη του πρώτου σοσιαλιστικού κράτους στον κόσμο.

Εδώ και μερικά χρόνια, από τότε που εξαφανίστηκε το διεφθαρμένο καθεστώς του Γέλτσιν και ο Πούτιν ανέλαβε να ξαναδώσει στη Ρωσία την ιμπεριαλιστική της λάμψη, έχει διαφανεί μια προσπάθεια να ενσωματωθεί ιδεολογικά η περίοδος του αντιφασιστικού πολέμου στην κυρίαρχη ιδεολογία, στην ιδεολογία του ρωσικού εθνικισμού. Ο Στάλιν ως αρχιστράτηγος μπορεί να χωρέσει σ' αυτή την ιδεολογία, όπως χώρεσαν ο Σαράφης και ο Αρης στο νεοελληνικό εθνικισμό, μετά το 1981. Οπως ο Σαράφης και ο Αρης τοποθετήθηκαν στο ίδιο εθνικό κάδρο με το Ζέρβα, τμήμα των δωσιλόγων και τους αγγλόδουλους πολιτικούς, έτσι και ο Στάλιν μπορεί να τοποθετηθεί στο ίδιο κάδρο με τον Πούτιν, που είναι ο σημερινός ηγέτης της «μητερούλας» Ρωσίας.

Ο Στάλιν ως κομμουνιστής ηγέτης, όμως, δε μπορεί να χωρέσει σε κανένα εθνικιστικό κάδρο. Οπως δε χώρεσε ο Νίκος Ζαχαριάδης, μολονότι ήταν αυτός που με την πολιτική του διορατικότητα έχτισε από τον Οκτώβρη του 1940 τις πολιτικές βάσεις για την εποποιία του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ. Οπως η ελληνική αστική τάξη ποτέ δεν συγχώρησε στο Ζαχαριάδη ούτε την επανάσταση του 1946-49 ούτε το «όπλο παρά πόδα», έτσι και η ρωσική μπουρζουαζία δε μπορεί να συγχωρήσει στο Στάλιν την οικοδόμηση του σοσιαλισμού και το τσάκισμα κάθε αντεπαναστατικής κίνησης. Οι κρατικοκαπιταλιστές του Πούτιν και οι ολιγάρχες φίλοι τους τρέμουν στην ιδέα μιας καινούργιας Οκτωβριανής Επανάστασης και μιας σοσιαλιστικής οικοδόμησης που θα τους απαλλοτριώσει. Γι' αυτό και η ενσωμάτωση μιας μόνο πλευράς του σταλινικού έργου, αυτής που θεωρούν ότι τους βολεύει για να εξαπατούν το ρωσικό λαό, γίνεται προσεκτικά, δοκιμαστικά και με συνεχή μπρος-πίσω. Ευχόμαστε να αποτύχουν.

Π.Γ.